

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

Warszawa, 28 maja 2024 r.

DWZ.93.17.2023

Decyzja nr DWZ-2/2024

Po rozpoznaniu wniosku HANPLAST spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Bydgoszcy, nr KRS: 0000049709, o ponowne rozpatrzenie sprawy załatwionej decyzją Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 19 lipca 2023 r., nr DZP-36/2023, w punkcie I.1 stwierdzającą nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych w okresie czerwiec, lipiec, sierpień 2020 r. przez HANPLAST spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Bydgoszcy, to jest działanie naruszające zakaz, o którym mowa w art. 13 b ust. 1 i 2 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych, w punkcie I.2 nakładającą na HANPLAST spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Bydgoszcy administracyjną karę pieniężną w wysokości **1 213 852,39 zł** (jeden milion dwieście trzysta osiemset pięćdziesiąt dwa złote i trzydzieści dziewięć groszy) płatną do budżetu państwa, w punkcie II.1 obciążającą HANPLAST spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Bydgoszcy kosztami postępowania w wysokości 476,00 zł (czteryście siedemdziesiąt sześć złotych) oraz w punkcie II.2 zobowiązującą HANPLAST spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Bydgoszcy do zwrotu Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów kosztów postępowania w terminie 14 dni od dnia, w którym rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów stanie się ostateczne:

I. Na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 w zw. z art 127 § 3 i w zw. z art. 5 § 2 pkt 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r., poz. 572) w zw. z art. 13q ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych (Dz. U. z 2023 r., poz. 1790) oraz art. 13b ust. 1 i ust. 2 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach

handlowych w zw. z art. 14 ust. 2 ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia zatorów płatniczych (Dz. U. z 2019 r., poz. 1649) i art. 13v ust. 1, ust. 2 i ust. 9 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych w zw. z art. 3 ust. 6, ust. 7 i ust. 8 ustawy z dnia 4 listopada 2022 r. o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych oraz ustawy o finansach publicznych (Dz. U. z 2022 r., poz. 2414),

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

1. uchyla zaskarżoną decyzję Nr DZP-36/2023 z dnia 19 lipca 2023 r., w części oznaczonej punktem I.2;
2. nakłada na HANPLAST spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Bydgoszczy administracyjną karę pieniężną w wysokości **1 137 153,33 zł** (jeden milion sto trzydzieści siedem tysięcy sto pięćdziesiąt trzy złote trzydzieści trzy groszy) płatną do budżetu państwa na rachunek bieżący dochodów Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów;
3. w pozostałej części zaskarżoną decyzję Nr DZP-36/2023 z dnia 19 lipca 2023 r. utrzymuje w mocy.

II. Na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 w zw. z art. 127 § 3, w zw. z art. 5 § 2 pkt 4 i w zw. z art. 264 § 2 w zw. z art. 144 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego w zw. z art. 13q ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych oraz art. 77 ust. 1 i art. 80 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2024 r., poz. 594) w zw. z art. 13h ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych oraz art. 263 § 1 i § 2 oraz art. 264 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego w zw. z art. 13q ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych,

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

1. uchyla zaskarżone postanowienie w sprawie kosztów postępowania, zamieszczonych w zaskarżonej decyzji Nr DZP-36/2023 z dnia 19 lipca 2023 r. w punkcie II.1;

2. obciąża HANPLAST spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Bydgoszcy kosztami postępowania zakończonego wydaniem decyzji Nr DZP-36/2023 z dnia 19 lipca 2023 r. w wysokości **473,30 złotych** (czterysta siedemdziesiąt trzy złote trzydzieści groszy);
3. w pozostałej części zaskarżone postanowienie w sprawie kosztów postępowania, zamieszczone w zaskarżonej decyzji Nr DZP-36/2023 z dnia 19 lipca 2023 r. utrzymuje w mocy.

III. Na podstawie art. 77 ust. 1 i art. 80 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów w zw. z art. 13h ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych oraz art. 263 § 1 i § 2 oraz art. 264 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego w zw. z art. 13q ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych,

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

1. ustala wysokość kosztów postępowania odwoławczego na kwotę 505,60 złotych (pięćset pięć złotych sześćdziesiąt groszy),
2. nakłada na HANPLAST Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Bydgoszcy obowiązek zwrotu Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów kosztów postępowania odwoławczego w wysokości **505,60 złotych** (pięćset pięć złotych sześćdziesiąt groszy) w terminie 30 dni od dnia, w którym niniejsze postanowienie w sprawie kosztów postępowania odwoławczego stanie się ostateczne, na rachunek bieżący dochodów Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

UZASADNIENIE

I. Postępowanie pierwszoinstancyjne w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych prowadzone przez Prezesa Urzędu.

Na podstawie art. 13c ust. 3 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych (dalej jako: „ustawa o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych” lub „Ustawa”) oraz danych przekazanych przez Szefa Krajowej Administracji Skarbowej, Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej także: „Prezes Urzędu” lub „Prezes UOKiK”) przeprowadził analizę prawdopodobieństwa nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez HANPLAST spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Bydgoszcy (dalej także: „Spółka” lub „Strona” lub „Strona postępowania”).

Działając w oparciu o treść art. 13c ust. 2 i art. 13e ust. 2 w zw. z art. 13b Ustawy Prezes Urzędu w dniu 22 października 2020 r. wszczął postępowanie w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez Stronę postępowania, obejmujące okres czerwiec, lipiec, sierpień 2020 r., tj. trzech kolejnych miesięcy, przypadających w okresie 2 lat przed dniem wszczęcia postępowania (karta akt postępowania DZP.93.57.2020 - 6-8, tom 1).

Po podjęciu szeregu czynności, pismem z dnia 21 czerwca 2023 r. (Zawiadomienie wraz z uzasadnieniem postawionego zarzutu) Prezes Urzędu poinformował Stronę, iż zakończył zbieranie materiału dowodowego w postępowaniu w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez Stronę i na tej podstawie dokonał ustaleń faktycznych i prawnych opisując je w przedmiotowym piśmie. Ponadto, Prezes Urzędu wskazał, że Strona ma prawo zapoznać się z zebrany w sprawie materiałem dowodowym i wypowiedzieć się w terminie 14 dni od dnia doręczenia przedmiotowego pisma (karty akt postępowania DZP.93.57.2020 - 357-385, tom 3).

Strona postępowania skorzystała z przysługującego jej prawa i pismem z dnia 29 czerwca 2023 r. ustosunkowała się do przedstawionych przez Prezesa Urzędu ustaleń i zarzutów (karta akt postępowania DZP.93.57.2020 - 389-403, tom III). Prezes Urzędu odniósł się m.in. do ww. pisma Strony w punktach 125 - 132 i 142-175 uzasadnienia Decyzji (karty akt postępowania DZP.93.57.2020 - 427-428 i 429-435, strony 45-47 i 50-61 Decyzji, tom 3).

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów decyzją z dnia 19 lipca 2023 r., nr DZP-36/2023 (dalej również „Decyzja”), na podstawie art. 13v ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych, w punkcie:

- I.1 stwierdził nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez Stronę postępowania w okresie czerwiec, lipiec, sierpień 2020 r., to jest działanie naruszające zakaz, o którym mowa w art. 13b ust. 1 i 2 Ustawy;
- I.2 nałożył na Stronę postępowania administracyjną karę pieniężną w wysokości 1 213 852,39 zł, płatną do budżetu państwa.

Na podstawie art. 77 ust. 1 w zw. z art. 80 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (dalej także: „ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów”) w zw. z art. 13h Ustawy oraz art. 263 § 1 i art. 264 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 roku - Kodeks postępowania administracyjnego (dalej również: „kpa”) w zw. z art. 13q Ustawy, Prezes Urzędu:

- II.1 obciążył Stronę kosztami postępowania w wysokości 476,00 zł;
- II.2 zobowiązał Stronę postępowania do zwrotu na swoją rzecz kosztów postępowania w terminie 14 dni od dnia, w którym rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów stało się ostateczne.

W uzasadnieniu Decyzji na stronach od 4 do 16 (karty akt postępowania DZP.93.57.2020 - 406-412, tom 3) Prezes Urzędu opisał szczegółowo przebieg prowadzonego postępowania, podjęte czynności i wymianę korespondencji pomiędzy Prezesem Urzędu a Stroną postępowania. Opis tych czynności odzwierciedla sposób w jaki Prezes Urzędu prowadził postępowanie jako organ pierwszej instancji, jakie dowody pozyskał i w jakiej postaci, nadto do dokonania jakich czynności i złożenia jakich wyjaśnień wzywał Spółkę. Rozpatrując sprawę ponownie Prezes Urzędu stwierdza, iż opis ten jest wiarygodny, ponieważ znajduje odzwierciedlenie w dokumentach i materiale dowodowym zgromadzonym w aktach postępowania.

Ponadto, w uzasadnieniu Decyzji Prezes Urzędu szczegółowo wyjaśnił przesłanki zastosowania ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych oraz ustalił, że Spółka jako Strona postępowania mieści się w zakresie podmiotowym przepisów Ustawy i tym samym może być adresatem decyzji ustalającej nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych. Po dokonanej analizie

materiału dowodowego (zgromadzonych dokumentów oraz informacji i wyjaśnień przekazanych przez Stronę postępowania), Prezes Urzędu działając jako organ pierwszej instancji wyłączył z prowadzonego postępowania świadczenia pieniężne, nieobjęte zakresem przedmiotowym bądź podmiotowym Ustawy, oraz wykraczające poza zakres czasowy z uwagi na wymagalność świadczeń pieniężnych. Zatem za świadczenia, które zostały wyłączone spod rozstrzygania lub nie zostały uwzględnione do sumy wartości świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie, uznano następujące świadczenia:

- 1) świadczenia o charakterze pieniężnym niestanowiące wynagrodzenia za dostawę towaru lub wykonanie usługi w transakcji handlowej, niepodlegające badaniu pod kątem ich terminowego spełnienia, tj. świadczenia nieobjęte zakresem przedmiotowym Ustawy (karta akt postępowania DZP.93.57.2020 - 439, Tabela W.1, tom 3);
- 2) wynikające z transakcji handlowych, dla których kontrahenci Strony wystawili faktury korygujące na pełną wartość świadczenia pieniężnego wynikającego z faktury pierwotnej, gdyż storno zapisu księgowego sporządzone na podstawie faktur korygujących wskazuje, że nie doszła do skutku transakcja handlowa, tj. że nie dostarczono towarów lub nie wykonano usługi, będącej podstawą spełnienia świadczenia pieniężnego przez Stronę (karta akt postępowania DZP.93.57.2020 - 440, Tabela W.2, tom 3);
- 3) stanowiące wynagrodzenie za dostarczone towary lub wykonane usługi w transakcjach handlowych, które - pomimo tego, że zostały wykazane przez Stronę w materiale dowodowym - nie kwalifikowały się do objęcia ich ramami wyznaczonymi przez okres objęty niniejszym postępowaniem, tj. czerwiec, lipiec, sierpień 2020 r., w tym:
  - a) spełnione przez Stronę postępowania przed okresem objętym postępowaniem, tj. przed dniem 1 czerwca 2020 r. (karta akt postępowania DZP.93.57.2020 - 441, Tabela W.3, tom 3);
  - b) wymagalne po okresie objętym postępowaniem, tj. po dniu 31 sierpnia 2020 r. (karta akt postępowania DZP.93.57.2020 - 442-445, Tabela W.4, tom 3);
- 4) spełnione przez Stronę postępowania w terminie (karta akt postępowania DZP.93.57.2020 - 446-453, Tabela T, tom 3).

Następnie Prezes Urzędu wskazał, których świadczeń pieniężnych, wymagalnych w okresie objętym postępowaniem, Strona postępowania nie spełniła w tym okresie lub spełniła je po terminie umownym uzgodnionym przez strony transakcji handlowych, ustalił ich wysokość, liczbę dni opóźnienia oraz wyliczył dla każdego niespełnionego lub spełnionego po terminie świadczenia jednostkową karę pieniężną (dalej również: „JKP”). Wyliczył sumę wartości

tych świadczeń pieniężnych, dokonując przeliczenia wartości świadczeń pieniężnych wyrażonych w walutach obcych na podstawie kursu walut określonego w przepisie art. 10 ust. 1a Ustawy. W wyniku powyższego ustalił, że w okresie objętym postępowaniem Strona nie spełniła lub spełniła po terminie wymagalne świadczenia pieniężne, które zostały opisane w uzasadnieniu Decyzji oraz wyszczególnione w tabelach Z.1-Z.6 stanowiących załączniki do Decyzji, przy czym były to świadczenia pieniężne:

- 1) spełnione po terminie w okresie objętym postępowaniem, co do których wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowych ustaliły w złotych (PLN), których suma wyniosła [Informacja prawnie chroniona] zł, z kolei suma JKP - [Informacja prawnie chroniona] zł (karty akt postępowania DZP.93.257.2020 - 454-470, Tabela Z.1, tom 3);
- 2) niespełnione w okresie objętym postępowaniem, co do których wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowych ustaliły w złotych (PLN), których suma wyniosła [Informacja prawnie chroniona] zł, z kolei suma JKP - [Informacja prawnie chroniona] zł (karty akt postępowania DZP.93.57.2020 - 471-474, Tabela Z.2, tom 3);
- 3) spełnione po terminie w okresie objętym postępowaniem, co do których wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowych ustaliły w euro (EUR), których suma wyniosła [Informacja prawnie chroniona] EUR, po przewalutowaniu [Informacja prawnie chroniona] zł, z kolei suma JKP - [Informacja prawnie chroniona] zł (karty akt postępowania DZP.93.57.2020 475-476, Tabela Z.3, tom 3);
- 4) niespełnione w okresie objętym postępowaniem, co do których wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowych ustaliły w euro (EUR), których suma wyniosła [Informacja prawnie chroniona] EUR, po przewalutowaniu [Informacja prawnie chroniona] zł, z kolei suma JPK - [Informacja prawnie chroniona] zł (karta akt postępowania DZP.93.57.2020 - 477, Tabela Z.4, tom 3);
- 5) spełnione po terminie z naruszeniem art. 7 ust. 2a Ustawy, co do których wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowych ustaliły w złotych (PLN), których suma wyniosła [Informacja prawnie chroniona] zł, z kolei suma JPK - [Informacja prawnie chroniona] zł (karty akt postępowania DZP.93.57.2020 - 478-499, Tabela Z.5, tom 3);
- 6) spełnione po terminie z naruszeniem art. 7 ust. 2a Ustawy, co do których wartość świadczenia pieniężnego strony ustaliły w euro (EUR), których suma wyniosła [Informacja prawnie chroniona] EUR, po przewalutowaniu [Informacja prawnie chroniona] zł, z kolei suma JPK - [Informacja prawnie chroniona] zł (karta akt postępowania DZP.93.57.2020 - 500, Tabela Z.6, tom 3).

Suma wyżej wymienionych wartości świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie w okresie czerwiec, lipiec, sierpień 2020 r. przez Stronę postępowania wyniosła [Informacja prawnie chroniona], a zatem przekroczyła próg ustawowy, o którym mowa w art. 13b ust. 2 Ustawy w zw. z art. 14 ust. 2 ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia zatorów płatniczych (Dz.U. z 2019 r. poz 1649 - dalej jako: „ustawa o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia zatorów płatniczych” lub „ustawa zmieniająca”).

W uzasadnieniu Decyzji Prezes Urzędu odniósł się również do przestanki odstąpienia od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej na podstawie art. 13v ust. 6 Ustawy. Ustalił, że suma wartości świadczeń pieniężnych nieotrzymanych lub otrzymanych po terminie przez Stronę postępowania w okresie objętym postępowaniem wyniosła [Informacja prawnie chroniona] zł. Suma wartości świadczeń pieniężnych nieotrzymanych przez Stronę lub otrzymanych po terminie w okresie objętym postępowaniem (łącznie [Informacja prawnie chroniona] zł) była niższa od sumy świadczeń pieniężnych niespełnionych lub spełnionych po terminie przez Stronę w okresie objętym postępowaniem [Informacja prawnie chroniona]. Zatem w sprawie nie zachodziła przestanka odstąpienia od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej na podstawie art. 13v ust. 6 Ustawy. (karta akt postępowania DZP.93.57.2020 - 429 verte, strona Decyzji 50, tom 3).

Ponadto, rozpatrując sprawę w pierwszej instancji Prezes Urzędu uznał, iż - wbrew twierdzeniom Strony postępowania - do nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych w niniejszej sprawie nie doszło także na skutek działania siły wyższej, tj. wystąpienia pandemii COVID-19. W związku z powyższym, w przedmiotowym postępowaniu nie zachodzi przestanka odstąpienia od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej na podstawie art. 13v ust. 7 Ustawy (karty akt postępowania DZP.93.57.2020 430-433 verte, strony Decyzji 51-58, tom 3).

Jednocześnie po rozważeniu podniesionych przez Stronę argumentów, Prezes Urzędu wydając decyzję w pierwszej instancji nie znalazł również podstaw do uznania, że w niniejszej sprawie wystąpił uzasadniony przypadek stanowiący przestankę odstąpienia od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej poprzez zastosowanie art. 13v ust. 8 Ustawy (karty akt postępowania DZP.93.57.2020 433 verte-435, strony Decyzji 58-62, tom 3).

W związku z powyższym Prezes Urzędu, w oparciu o przepisy Ustawy oraz zebrany w sprawie materiał dowodowy, obliczył jednostkowe kary pieniężne za każde niespełnione

przez Stronę postępowania lub spełnione po terminie świadczenie pieniężne, które było wymagalne w okresie objętym postępowaniem (Tabele Z.1-Z.6). Suma tych kar wyniosła łącznie 1 213 852,39 zł (jeden milion dwieście trzynaście tysięcy osiemset pięćdziesiąt dwa złote i trzydzieści dziewięć groszy) i w tej wysokości Prezes Urzędu nałożył na Stronę postępowania administracyjną karę pieniężną.

II. Wniosek Strony postępowania o ponowne rozpatrzenie sprawy.

Strona postępowania w ustawowym terminie wystąpiła z wnioskiem z dnia 16 sierpnia 2023 r. o ponowne rozpatrzenie sprawy (karta akt postępowania DWZ.93.17.2023 2 - 8, tom I) zakończonej Decyzją Prezesa Urzędu. W treści wniosku Strona zarzuciła Prezesowi Urzędu naruszenie:

1. art. 7 kpa w zw. z art. 77 kpa, art. 13v ust. 7 i art. 13q Ustawy poprzez brak podjęcia czynności niezbędnych do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego w zakresie przyczyn powstania opóźnienia, a w szczególności brak uznania, że przyczyny opóźnienia miały charakter siły wyższej oraz niepodjęcie z urzędu działań zmierzających do weryfikacji powołanych przez Stronę okoliczności potwierdzających ten fakt;
2. art. 13v ust. 7 Ustawy poprzez brak zastosowania tego przepisu tj. nieodstąpienie od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej, podczas gdy, z zebranego materiału dowodowego wynika, że do opóźnienia doszło na skutek działania siły wyższej;
3. art. 13v ust. 8 Ustawy poprzez uznanie, że funkcja i cele Ustawy powodują brak możliwości stwierdzenia, że w sprawie wystąpił „uzasadniony przypadek”, podczas gdy ww. przepis o możliwości odstąpienia przez Prezesa Urzędu od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej zawarty został wprost w Ustawie, co z punktu widzenia dyrektyw wykładni językowej i funkcjonalnej powinno skutkować każdorazowym przeanalizowaniem wystąpienia przestanki „uzasadnionego przypadku”, a wskutek tego nieprzeprowadzenie merytorycznej analizy w zakresie stwierdzenia czy w sprawie wystąpił „uzasadniony przypadek”, co umożliwiłoby podjęcie decyzji opartej o zasady swobodnego (a nie dowolnego) uznania administracyjnego - ponadto Strona postępowania wskazała, że pomimo, iż ww. przepis został uchylony 8 grudnia 2022 r. to zgodnie z przepisami przejściowymi znajduje zastosowanie w analizowanej sprawie.

W związku z powyższym, Strona postępowania wniosła o uwzględnienie wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy w całości i uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i odstąpienie od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej.

III. Dodatkowe postępowanie dowodowe przeprowadzone przez Prezesa Urzędu w postępowaniu prowadzonym w związku z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.

Prezes Urzędu działając na podstawie art. 136 § 1 kpa przeprowadził dodatkowe postępowanie w celu uzupełnienia dowodów i materiałów w sprawie. Pismami z dnia 31 października 2023 r. wystąpił do kontrahentów Spółki:

1. [Informacja prawnie chroniona] (karta akt postępowania DWZ.93.17.2023 -12 - 15, tom I);
2. [Informacja prawnie chroniona] (karta akt postępowania DWZ.93.17.2023 - 16-19, tom I);
3. [Informacja prawnie chroniona] (karta akt postępowania DWZ.93.17.2023 - 20-23, tom I);
4. [Informacja prawnie chroniona] (karta akt postępowania DWZ.93.17.2023 - 24-27, tom I);
5. [Informacja prawnie chroniona] (karta akt postępowania DWZ.93.17.2023 - 28-31, tom I);
6. [Informacja prawnie chroniona] (karta akt postępowania DWZ.93.17.2023 - 32-35, tom I);
7. [Informacja prawnie chroniona] (karta akt postępowania DWZ.93.17.2023 - 36-39, tom I);
8. [Informacja prawnie chroniona] (karta akt postępowania DWZ.93.17.2023 - 40-43, tom I);
9. [Informacja prawnie chroniona] (karta akt postępowania DWZ.93.17.2023 - 44-47, tom I);
10. [Informacja prawnie chroniona] (karta akt postępowania DWZ.93.17.2023 - 48-51, tom I);
11. [Informacja prawnie chroniona] (karta akt postępowania DWZ.93.17.2023 - 52-55, tom I);

12. [Informacja prawnie chroniona] (karta akt postępowania DWZ.93.17.2023 - 56-60, tom I);
13. [Informacja prawnie chroniona] (karta akt postępowania DWZ.93.17.2023 - 61 - 65, tom I);
14. [Informacja prawnie chroniona] (karta akt postępowania DWZ.93.17.2023 - 66-70, tom I);
15. [Informacja prawnie chroniona] (karta akt postępowania DWZ.93.17.2023 - 71-75, tom I);
16. [Informacja prawnie chroniona] (karta akt postępowania DWZ.93.17.2023 - 76-80, tom I);
17. [Informacja prawnie chroniona] (karta akt postępowania DWZ.93.17.2023 - 81-85, tom I);
18. [Informacja prawnie chroniona] (karta akt postępowania DWZ.93.17.2023 - 86-90, tom I);
19. [Informacja prawnie chroniona] (karta akt postępowania DWZ.93.17.2023 - 91-95, tom I);
20. [Informacja prawnie chroniona] (karta akt postępowania DWZ.93.17.2023 - 96-100, tom I);
21. [Informacja prawnie chroniona] (karta akt postępowania DWZ.93.17.2023 - 101-105, tom I);
22. [Informacja prawnie chroniona] (karta akt postępowania DWZ.93.17.2023 - 106-110, tom 1);
23. [Informacja prawnie chroniona] (karta akt postępowania DWZ.93.17.2023 - 111-115, tom I);
24. [Informacja prawnie chroniona] (karta akt postępowania DWZ.93.17.2023 - 116-120, tom I);
25. [Informacja prawnie chroniona] (karta akt postępowania DWZ.93.17.2023 - 121-126, tom I);
26. [Informacja prawnie chroniona] (karta akt postępowania DWZ.93.17.2023 - 127-130, tom I);
27. [Informacja prawnie chroniona] (karta akt postępowania DWZ.93.17.2023 - 131-134, tom I);
28. [Informacja prawnie chroniona] (karta akt postępowania DWZ.93.17.2023 - 135-138, tom I);

o przekazanie oświadczeń o posiadanym statusie w 2020 r.: mikro, mały, średni czy duży przedsiębiorca - w rozumieniu załącznika I do rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i art. 108 Traktatu (Dz. Urz. UE L 187 z 26.06.2014, str. 1, ze zm. - dalej jako „Traktat”). Ponadto Prezes Urzędu wezwał kontrahentów Spółki do przekazania dodatkowych informacji w zakresie dat doręczenia faktur, dat dostawy towaru lub wykonania usługi, wskazania terminów zapłaty wynikających z transakcji handlowych objętych niniejszym postępowaniem, wskazania czy umowy zawarte ze Stroną postępowania przewidywały badanie towaru lub usługi oraz przedstawienia dokumentów potwierdzających datę dostawy towaru lub wykonania usługi i datę ewentualnego badania towaru lub usługi oraz kopii umowy zawartej ze Stroną. Dodatkowo Prezes Urzędu wezwał kontrahentów do wskazania sposobu doręczania faktur Stronie postępowania.

Pismem z dnia 9 listopada 2023 r. (karta akt postępowania DWZ.93.17.2023 - 139-148, tom I) Prezes Urzędu wezwał kontrahenta Spółki - [Informacja prawnie chroniona] do przekazania: oświadczenia o posiadanym w roku 2019 i 2020 statusie: mikro, mały, średni, duży przedsiębiorca; dodatkowych informacji w przedmiocie ewentualnego dokonania ustaleń co do badania towaru lub usługi w zakresie transakcji handlowych zawartych ze Stroną postępowania oraz wskazania terminów zapłaty ustalonych dla wymienionych w wezwaniu transakcji, a w przypadku dokonania przez strony transakcji handlowych dodatkowych ustaleń zmieniających termin zapłaty - o wskazanie nowych terminów płatności.

Pismem z dnia 21 listopada 2023 r. (karta akt postępowania DWZ.93.17.2023 - 444-447, tom III) Prezes Urzędu wezwał Stronę postępowania do przekazania dodatkowych wyjaśnień i dokumentów dotyczących transakcji handlowych odnośnie do których, Spółka zakwestionowała we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy ustalenia dotyczące terminów zapłaty świadczeń pieniężnych, w tym o wskazanie transakcji handlowych rozliczonych w drodze potrącenia ustawowego oraz wskazanie transakcji, co do których termin zapłaty świadczenia został przesunięty w drodze dodatkowych ustaleń stron transakcji. Dodatkowo Prezes Urzędu wezwał Stronę do wyjaśnienia podniesionych we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy okoliczności, które, zdaniem Strony, przemawiają za odstąpieniem od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej, w tym uszczegółowienia danych dotyczących prezentowanego zestawienia „Saldo odbiorców” i „Saldo dostawców” oraz liczby

pracowników przebywających w okresie: maj, czerwiec, lipiec, sierpień 2020 r. na zwolnieniach lekarskich z podziałem na poszczególne miesiące ww. okresu oraz z podziałem na pracowników produkcyjnych i administracyjnych.

Pismem z dnia 30 listopada 2023 r. (karty akt postępowania DWZ.93.17.2023 - 584-585, tom III) Prezes UOKiK wezwał [Informacja prawnie chroniona] do przekazania informacji dotyczących zawartych ze Stroną postępowania umów, m. in. dat doręczenia faktur, sposobu doręczenia faktur, uzgodnionych terminów zapłaty świadczeń pieniężnych oraz do przestania dokumentów źródłowych, w tym potwierdzonej za zgodność z oryginałem kopii umowy.

Pismami z dnia 19 grudnia 2023 r. (karty akt postępowania DWZ.93.17.2023 - 641-655, tom III) Prezes Urzędu ponownie wezwał kontrahentów Spółki: [Informacja prawnie chroniona] do złożenia oświadczeń o posiadanym w 2020 r. statusie przedsiębiorcy oraz przestania informacji dotyczących umów zawartych ze Stroną postępowania.

Prezes Urzędu pismem z dnia 19 marca 2024 r. zawiadomił Stronę, że zgromadził kompletny materiał dowodowy pozwalający na zakończenie postępowania oraz o prawie zapoznania się z aktami sprawy i wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań (karty akt postępowania DWZ.93.17.2023 - 758-758, tom IV).

W dniu 28 marca 2024 r. ustanowiony pełnomocnik Spółki zapoznał się z aktami sprawy (karta akt postępowania DWZ.93.17.2023 - 760-763, tom IV).

Pismem z dnia 4 kwietnia 2024 r. Strona wypowiedziała się w zakresie zebranego w sprawie materiału dowodowego, ponownie wskazując na zaistniałe, w jej ocenie, okoliczności, „które powinny skutkować zastosowaniem przez Prezesa UOKiK instytucji odstąpienia od wymierzenia kary ze względu na wystąpienie uzasadnionego w sprawie przypadku”. (karta akt postępowania DWZ.93.17.2023 - 764-741, tom IV) W uzasadnieniu pisma Spółka ponowiła argumentację przytaczaną dotychczas zarówno na etapie postępowania pierwszoinstancyjnego jak i w toku postępowania prowadzonego z wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, a dotyczącą wynikającego z pandemii COVID-19 spadku obrotów i spadku produkcji oraz konieczności zmiany organizacji pracy ze względu na korzystanie przez pracowników ze zwolnień lekarskich. Odnosząc się do zebranego w toku ponownego rozpoznawania sprawy materiału dowodowego Spółka wskazała na stosowane w ramach

współpracy z kontrahentami kompensaty umowne i ustawowe, przedłużanie terminów zapłaty w przypadku części transakcji handlowych zawartych ze spółką [Informacja prawnie chroniona], dokonywanie w formie ustnej lub elektronicznej ustaleń dotyczących warunków i terminów transakcji z innymi przedsiębiorcami oraz na pozytywną ocenę współpracy ze Spółką przedstawioną przez kontrahentów Strony w pismach składanych w toku ponownego rozpoznawania sprawy. Strona wskazała dalej, że - w jej ocenie - weryfikacja statusu kontrahentów w oparciu o pisemne oświadczenia dostawców Strony, jak uczynił to Prezes Urzędu, jest niewystarczające, a Prezes UOKiK powinien podjąć czynności zmierzające do faktycznej weryfikacji tej okoliczności. Zdaniem Strony nie można wykluczyć, że część kontrahentów niewłaściwie zakwalifikowała swój status jako „MŚP”. Z informacji Spółki wynika, że kontrahent [Informacja prawnie chroniona], który w toku postępowania, złożył oświadczenie o posiadaniu w 2020 r. statusu średniego przedsiębiorcy, należy do grupy kapitałowej [Informacja prawnie chroniona], a ta okoliczność może mieć wpływ na zmianę kwalifikacji posiadanego statusu przedsiębiorcy. Końcowo Spółka podniosła, że nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych w okresie czerwiec, lipiec, sierpień 2020 r. spowodowane było działaniem siły wyższej, co winno być traktowane jako uzasadniony przypadek uprawniający do odstąpienia od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej.

Wobec złożenia przez Stronę pisma z dnia 4 kwietnia 2024 r. - „wypowiedzenie w sprawie zebranego materiału dowodowego” i zawartej w nim argumentacji, Prezes Urzędu do akt sprawy dołączył dodatkowe materiały: Roczne sprawozdanie finansowe Hanplast sp. z o.o. za okres od: 2019-01-01 do 2019-12-31 (karty akt postępowania DWZ.93.17.2023 - 773, płyta CD, tom IV), Roczne sprawozdanie finansowe Hanplast sp. z o.o. za okres od 01-01-2020 do 31-12-2020 (karty akt postępowania DWZ.93.17.2023 - 773, płyta CD, tom IV), Roczne sprawozdanie finansowe Hanplast sp. z o.o. za okres od 01-01-2022 do 31-12-2022 (karty akt postępowania DWZ.93.17.2023 - 773, płyta CD, tom IV), Sprawozdanie z działalności spółki "Hanplast" sp. z o.o. z siedzibą w Bydgoszczy za 2019 rok (karty akt postępowania DWZ.93.17.2023 - 773, płyta CD, tom IV), Sprawozdanie z działalności spółki "Hanplast" sp. z o.o. z siedzibą w Bydgoszczy za 2020 rok (karty akt postępowania DWZ.93.17.2023 - 773, płyta CD, tom IV), Sprawozdanie o stosowanych przez Stronę postępowania terminach zapłaty za rok 2020 (karty akt postępowania DWZ.93.17.2023 - 773, płyta CD, tom IV), Sprawozdanie o stosowanych przez Stronę postępowania terminach zapłaty za rok 2021 (karty akt postępowania DWZ.93.17.2023 - 773, płyta CD, tom IV) oraz Sprawozdanie

o stosowanych przez Stronę postępowania terminach zapłaty za rok 2022 (karty akt postępowania DWZ.93.17.2023 - 773, płyta CD, Tom IV), informacje odpowiadające odpisom pełnym z Rejestru Przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego dotyczące spółek [Informacja prawnie chroniona] (karty akt postępowania DWZ.93.17.2023-773, płyta CD, Tom IV).

Prezes Urzędu pismem z dnia 15 kwietnia 2024 r. zawiadomił Stronę, że załączył w skład materiału dowodowego dodatkowe dokumenty, co pozwala na zakończenie postępowania oraz o prawie zapoznania się z aktami sprawy i wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań (karty akt postępowania DWZ.93.17.2023 - 774-777 , Tom IV).

Strona nie skorzystała z prawa do wypowiedzenia się w przedmiocie zebranego w sprawie materiału dowodowego.

BIORĄC POWYŻSZE POD UWAGĘ, PONOWNIE ROZPATRUJĄC SPRAWĘ PREZES URZĘDU USTALIŁ I ZWAŻYŁ, CO NASTĘPUJE.

IV. Podstawa prawna ponownego rozpatrzenia sprawy przez Prezesa Urzędu.

W tym miejscu Prezes Urzędu wskazuje, że mając na względzie art. 3 ust. 6 ustawy z dnia 4 listopada 2022 r. o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych oraz ustawy o finansach publicznych (Dz.U. 2022 poz. 2414 dalej także: „Ustawa nowelizująca”) do postępowań w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie nowelizacji mają zastosowanie przepisy dotychczasowe.

W związku z powyższym Prezes Urzędu, rozpoznając sprawę ponownie stosuje przepisy Ustawy w brzmieniu obowiązującym przed nowelizacją dokonaną ustawą z dnia 4 listopada 2022 r. o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych oraz ustawy o finansach publicznych.

Zgodnie z art. 13v ust. 9 Ustawy podmiotowi, na który została nałożona kara, służy wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy do Prezesa Urzędu. Z kolei na podstawie z art. 13q ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych w sprawach

nieuregulowanych w Ustawie do postępowania stosuje się przepisy kpa, z wyłączeniem przepisu art. 31 kpa.

Stosownie do art. 127 § 3 kpa od decyzji wydanej w pierwszej instancji przez ministra lub samorządowe kolegium odwoławcze nie służy odwołanie, jednakże strona niezadowolona z decyzji może zwrócić się do tego organu z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy; do wniosku tego stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące odwołań od decyzji. Zgodnie z art. 5 § 2 pkt 4 kpa ilekroć w przepisach kpa jest mowa o ministrach - rozumie się przez to m.in. kierowników centralnych urzędów administracji rządowej podległych, podporządkowanych lub nadzorowanych przez Prezesa Rady Ministrów.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne merytoryczne rozpoznanie i rozstrzygnięcie sprawy administracyjnej, która była już przedmiotem rozstrzygnięcia organu pierwszej instancji. Organ odwoławczy jest zobowiązany zatem do ponownego rozważenia wszystkich istotnych dla sprawy okoliczności faktycznych i prawnych, co w efekcie ma doprowadzić do wydania nowego rozstrzygnięcia w sprawie, które wyeliminuje ewentualne wady decyzji wydanej przez organ pierwszej instancji. W przypadku wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, strona niezadowolona z decyzji wydanej przez centralny organ administracji rządowej jest uprawniona do zainicjowania przed tym samym organem drugiego postępowania merytorycznego w tej samej sprawie, do którego odpowiednio należy stosować przepisy kpa dotyczące odwołań. Postępowanie wszczęte takim wnioskiem kończy się rozstrzygnięciem przewidzianym w art. 138 § 1 kpa, co oznacza, że organ odwoławczy obowiązany jest ponownie rozpoznać i rozstrzygnąć sprawę, która już raz została rozstrzygnięta przez ten organ w ramach działania jako organu pierwszej instancji. Organ jest obowiązany ocenić prawidłowość zaskarżonej decyzji nie tylko w granicach zarzutów przedstawionych w odwołaniu, lecz także pod kątem przepisów prawa materialnego i procesowego, które mają zastosowanie w sprawie rozstrzygniętej zaskarżoną decyzją. Istotą bowiem postępowania odwoławczego (tu: Wniosku) jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji, nie zaś jedynie kontrola decyzji organu pierwszej instancji czy też rozpatrzenie zasadności zarzutów podniesionych w odwołaniu¹. Granice postępowania dowodowego generalnie wyznaczają zasady ogólne postępowania administracyjnego. Organ odwoławczy, zgodnie z zasadą prawdy obiektywnej (art. 7 kpa) i zasadą swobodnej oceny dowodów (art.

---

¹ B. Adamiak w: B. Adamiak, J. Borkowski: Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz, Warszawa 2017.

80 kpa) dokonuje oceny materiału dowodowego zebranego w postępowaniu prowadzonym przez organ pierwszej instancji. Organ jest zatem zobowiązany do ponownego rozważenia wszelkich istotnych dla sprawy okoliczności faktycznych i prawnych, co w efekcie ma doprowadzić do wydania nowego rozstrzygnięcia w sprawie, które wyeliminuje ewentualne wady decyzji wydanej przez organ pierwszej instancji.

Mając na uwadze powyżej przytoczone standardy postępowania odwoławczego, Prezes Urzędu po dokonanej analizie akt sprawy wyczerpująco zbadał wszystkie istotne okoliczności faktyczne związane ze sprawą oraz zapoznał się z dowodami służącymi ustaleniu stanu faktycznego zgodnie z zasadami prawdy obiektywnej, dokonując przy tym ich wszechstronnej oceny.

V. Przestanki stosowania ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych.

Zgodnie z treścią art. 13b ust. 1 Ustawy zakazane jest nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez podmioty, o których mowa w art. 2 Ustawy, niebędące podmiotami publicznymi. Nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych ma miejsce w przypadku, gdy w okresie 3 kolejnych miesięcy suma wartości świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie przez ten podmiot wynosi co najmniej 2 000 000,00 zł (art. 13b ust. 2 Ustawy). W odniesieniu do postępowań wszczynanych w latach 2020 i 2021, nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych ma miejsce, gdy suma wartości świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie przez ten podmiot wyniesie co najmniej 5 000 000,00 zł - stosownie do treści art. 14 ust. 2 ustawy zmieniającej. W art. 4 pkt 1 i 1a Ustawy zawarto definicję transakcji handlowej, zgodnie z którą stanowi ona umowę, której przedmiotem jest odpłatna dostawa towaru lub odpłatne świadczenie usługi, jeżeli strony, o których mowa w art. 2 Ustawy, zawierają ją w związku z wykonywaną działalnością oraz definicję świadczenia pieniężnego, które stanowi wynagrodzenie za dostawę towaru lub wykonanie usługi w transakcji handlowej.

VI. Okres objęty postępowaniem w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych.

Prowadzone postępowanie w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez Spółkę obejmowało okres czerwiec, lipiec, sierpień 2020 r. - zgodnie z treścią postanowienia Prezesa Urzędu z dnia 22 października 2020 r. o wszczęciu niniejszego postępowania (karta akt postępowania DZP.93.57.2020 - 6-8, tom 1).

VII. HANPLAST sp. z o.o. z siedzibą w Bydgoszczy jako strona postępowania.

Jak wynika z odpisu z Krajowego Rejestru Sądowego (dalej także: „KRS”) z dnia 22 października 2020 r. (karta akt postępowania DZP.93.57.2020 - 1-5, tom 1) HANPLAST sp. z o. o. z siedzibą w Bydgoszczy jest spółką prawa handlowego, wpisaną do rejestru przedsiębiorców KRS pod numerem KRS: 0000049709 (REGON: 090482747, NIP: 5541000095). Strona postępowania prowadzi działalność gospodarczą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Przedmiotem przeważającej działalności Spółki jest produkcja opakowań z tworzyw sztucznych. W związku z powyższym, Strona posiada status przedsiębiorcy w rozumieniu art. 2 pkt 1 Ustawy. Kapitał zakładowy Spółki należy w całości do podmiotów prywatnych co oznacza, że Strona nie jest podmiotem publicznym w rozumieniu art. 4 pkt 2 Ustawy. Dane powyższe pozostają aktualne na dzień wydania niniejszej decyzji, co wynika z ogólnie dostępnego odpisu KRS Spółki.

Strona nie posiada statusu mikroprzedsiębiorcy, małego przedsiębiorcy lub średniego przedsiębiorcy (dalej: „MŚP”) w rozumieniu załącznika I do rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu (Dz.Urz.UE.L Nr 187, str. 1, ze zm.), o którym mowa w art. 4 pkt 5 Ustawy. Powyższe daje podstawę do stwierdzenia, że jest ona dużym przedsiębiorcą w rozumieniu art. 4 pkt 6 Ustawy. Dokonując tych ustaleń Prezes Urzędu oparł się na informacjach uzyskanych od Strony postępowania i złożonym przez nią oświadczeniu z dnia 2 grudnia 2020 r., uznając je za wiarygodne (karta akt postępowania DZP.93.57.2020 - 22, Tom I).

VIII. Materiał dowodowy zgromadzony przez Prezesa Urzędu w toku postępowania w pierwszej instancji.

W toku postępowania pierwszoinstancyjnego, na skutek wezwań Prezesa Urzędu, Strona postępowania przekazała dokumenty, informacje i wyjaśnienia dotyczące jej działalności, w szczególności informacje o zawieranych przez Stronę transakcjach handlowych, w których występuje jako dłużnik zobowiązany do spełnienia świadczenia pieniężnego oraz

uzgadnianych przez nią terminach zapłaty świadczeń pieniężnych wymagalnych w okresie objętym postępowaniem, a także datach i sposobach zapłaty. Dane te zostały przedstawione przez Stronę w formie tabeli w arkuszu kalkulacyjnym na elektronicznym nośniku danych przy piśmie z dnia 2 grudnia 2020 r. (karta akt postępowania DZP.93.57.2020 - 29, płyta CD, tom 1), zmodyfikowanej następnie przy piśmie z dnia 19 marca 2021 r. w pliku o nazwie „Tabela nr 1 NIP_5541000095 2021_03_19”, dalej „Tabela nr 1” (karta akt postępowania DZP.93.57.2020 - 44 płyta CD, tom 1).

Strona dostarczyła również pliki JPK_VAT w części dotyczącej ewidencji zakupów za miesiące: wrzesień 2019 r., październik 2019 r., listopad 2019 r., grudzień 2019 r., styczeń 2020 r., luty 2020 r., marzec 2020 r., kwiecień 2020 r., maj 2020 r., czerwiec 2020 r., lipiec 2020 r., sierpień 2020 r. i pliki JPK_WB za okres od 1 stycznia 2020 r. do 31 sierpnia 2020 r., politykę rachunkowości z załącznikami i plan kont (karta akt postępowania DZP.93.57.2020 - 29, płyta CD, tom 1).

Przy piśmie z dnia 2 listopada 2021 r. Strona postępowania przedłożyła informacje o świadczeniach pieniężnych nieotrzymanych lub otrzymanych po terminie przez HANPLAST sp. z o.o. w okresie objętym postępowaniem, tj. czerwiec, lipiec, sierpień 2020 r. oraz o transakcjach handlowych wskazanych w Tabeli nr 1, rozliczonych w drodze potrąceń (kompensat) w postaci tabeli o nazwie „Tabela nr 3 - Potrącenia”, dalej „Tabela nr 3” (karty akt postępowania DZP.93.57.2020 - 72-73, tom 1).

Dodatkowo Spółka przekazała na elektronicznych nośnikach danych:

- uwierzytelnione kopie faktur, których nie wskazano w plikach JPK_VAT bądź dotyczące transakcji, których dane zawarte w plikach JPK_VAT różnią się od danych wskazanych w Tabeli nr 1 (karty akt postępowania DZP.93.57.2020 - 105, tom 1 i 331, tom 3);
- dokumenty potwierdzające spełnienie świadczeń pieniężnych, które zostały wykazane w Tabeli nr 1 jako zapłacone przelewem, ale nie zostały wskazane w plikach JPK_WB (karta akt postępowania DZP.93.57.2020 - 105, tom 1 i 331, tom 3);
- kopie dokumentów w przedmiocie dokonywania kompensat (karta akt postępowania DZP.93.57.2020 - 331, tom 3)

Ponadto, na skutek wezwań Prezesa Urzędu, część kontrahentów Spółki złożyła oświadczenie o posiadanym statusie: mikro, mały, średni lub duży przedsiębiorca (karty akt postępowania DZP.93.57.2020 - 243 - 319 tom 2 oraz 333, tom 3). W pozostałej części status kontrahentów

ustalony został na podstawie danych opublikowanych w bazie Systemu Udostępniania Danych o Pomocy Publicznej (SUDOP) (karty akt postępowania DZP.93.57.2020 - 337-339, tom 3) oraz danych zawartych w opublikowanych sprawozdaniach na stronie internetowej Krajowego Rejestru Sądowego (karty akt postępowania DZP.93.57.2020 - 349-356, tom 3).

IX. Materiał dowodowy zgromadzony przez Prezesa Urzędu w toku uzupełniającego postępowania dowodowego w związku z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.

Na skutek wezwań Prezesa Urzędu kontrahenci Strony postępowania przy pismach z dnia 8 listopada 2023 r., 9 listopada 2023 r., 10 listopada 2023 r., 13 listopada 2023 r., 14 listopada 2023 r., 15 listopada 2023 r., 16 listopada 2023 r., 20 listopada 2023 r., 21 listopada 2023 r., 30 listopada 2023 r., 4 grudnia 2023 r., 7 grudnia 2023 r., 12 grudnia 2023 r., 29 grudnia 2023 r. nadesłali oświadczenia o posiadanym w 2020 r. statusie - w rozumieniu załącznika I do rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i art. 108 Traktatu.

Zgodnie z oświadczeniami:

1. [Informacja prawnie chroniona] (karta akt postępowania DWZ.93.17.2023 -159, tom II);
2. [Informacja prawnie chroniona] (karta akt postępowania DWZ.93.17.2023 -160, tom II);
3. [Informacja prawnie chroniona] (karta akt postępowania DWZ.93.17.2023 - 174, tom II);
4. [Informacja prawnie chroniona] (karta akt postępowania DWZ.93.17.2023 - 212, tom II);
5. [Informacja prawnie chroniona] (karta akt postępowania DWZ.93.17.2023-219, tom II);
6. [Informacja prawnie chroniona] (karta akt postępowania DWZ.93.17.2023- 227, tom II);
7. [Informacja prawnie chroniona] (karta akt postępowania DWZ.93.17.2023 - 242, tom II);
8. [Informacja prawnie chroniona] (karta akt postępowania DWZ.93.17.2023 - 260, tom II);
9. [Informacja prawnie chroniona] (karta akt postępowania DWZ.93.17.2023 - 272, tom II);
10. [Informacja prawnie chroniona] (karta akt postępowania DWZ.93.17.2023 - 277, tom II);

11. [Informacja prawnie chroniona] (karta akt postępowania DWZ.93.17.2023 -303, tom II);
12. [Informacja prawnie chroniona] (karta akt postępowania DWZ.93.17.2023 - 315, tom II);
13. [Informacja prawnie chroniona] (karta akt postępowania DWZ.93.17.2023 - 321, tom II);
14. [Informacja prawnie chroniona] (karta akt postępowania DWZ.93.17.2023 -333, tom II);
15. [Informacja prawnie chroniona] (karta akt postępowania DWZ.93.17.2023 - 345, tom II);
16. [Informacja prawnie chroniona] (karta akt postępowania DWZ,93.17.2023 - 361, tom II);
17. [Informacja prawnie chroniona] (karta akt postępowania DWZ.93.17.2023 - 438, tom II);
18. [Informacja prawnie chroniona] (karta akt postępowania DWZ.93.17.2023 - 442, tom II);
19. [Informacja prawnie chroniona] (karta akt postępowania DWZ.93.17.2023 - 450, tom III);
20. [Informacja prawnie chroniona] (karta akt postępowania DWZ93.17.2023-459, tom III);
21. [Informacja prawnie chroniona] (karta kat postępowania DWZ.93.17.2023 -465, tom III);
22. [Informacja prawnie chroniona] (karta akt postępowania DWZ.93.17.2023 - 576, tom III);
23. [Informacja prawnie chroniona] (karta akt postępowania DWZ.93.17.2023 - 592, tom III);
24. [Informacja prawnie chroniona] (karta akt postępowania DWZ.93.17.2023 - 602, tom III) ;
25. [Informacja prawnie chroniona] (karta akt postępowania DWZ.93.17.20203 - 738, tom IV);
26. [Informacja prawnie chroniona] (karta akt postępowania DWZ.93.17.2023 -747, tom IV)

wymienieni wyżej kontrahenci Strony postępowania w okresie objętym postępowaniem posiadali status MŚP.

Spółka [Informacja prawnie chroniona] przy piśmie z dnia 9 listopada 2023 r. (karta akt postępowania DWZ.93.17.2023 r. - 213, tom II) złożyła oświadczenie, iż w okresie objętym postępowaniem posiadała status dużego przedsiębiorcy.

Dodatkowo na podstawie oświadczeń złożonych przez kontrahentów Strony postępowania Prezes Urzędu ustalił, że strony transakcji handlowych objętych niniejszym postępowaniem

nie przewidziały badania towaru lub usługi celem potwierdzenia zgodności towaru lub usługi z umową albo badanie odbywało się na podstawie bieżących ustaleń i nie prowadzono w tym zakresie ewidencji czy nie sporządzano odrębnych protokołów. Wobec powyższego termin zapłaty na ich rzecz świadczeń pieniężnych wynikających z transakcji handlowych objętych niniejszym postępowaniem liczony był od dnia doręczenia lub wystawienia faktury lub rachunku za dostawę towaru lub wykonanie usługi albo gdy faktura lub rachunek zostały doręczone przed dostawą towaru lub wykonaniem usługi, od dnia dostarczenia towaru lub wykonania usługi.

Prezes Urzędu na podstawie informacji i dokumentów przekazanych przez Kontrahentów Strony postępowania, należących do sektora MŚP, ustalił dalej sposób doręczania faktur uzgodniony przez strony transakcji handlowych objętych przedmiotowym postępowaniem oraz daty doręczenia faktur.

Strona postępowania przy piśmie z dnia 15 grudnia 2023 r. (karta akt postępowania DWZ.93.17.2023 - 656-659, tom IV) udzieliła dodatkowych wyjaśnień odnośnie do transakcji handlowych rozliczonych w drodze potrąceń ustawowych i umownych oraz ustaleń dokonanych z kontrahentami w zakresie ewentualnych przedłużeń terminów płatności. Następnie wskazała okoliczności wpływające w jej ocenie na spadek produkcji w okresie objętym postępowaniem, a wynikające z pandemii COVID 19, w tym spadek sprzedaży na rzecz kluczowych odbiorców oraz absencje pracowników spowodowane korzystaniem ze zwolnień lekarskich. Strona postępowania wyjaśniła dalej rodzaj i warunki otrzymanej w ramach programu rządowego „Tarcza Finansowa Polskiego Funduszu Rozwoju Dla Dużych Firm” pomocy finansowej. Na potwierdzenie przytoczonych w piśmie okoliczności Strona postępowania załączyła do akt sprawy:

1. noty korygujące [Informacja prawnie chroniona] wystawione na rzecz [Informacja prawnie chroniona] (karty akt postępowania DWZ.93.17.2023 - 660-662, tom IV);
2. oświadczenia spółki [Informacja prawnie chroniona] zatytułowane „Kompensata umowna” z [Informacja prawnie chroniona] (karty akt postępowania DWZ.93.17.2023 - 663 i 672, tom IV);
3. oświadczenia spółki [Informacja prawnie chroniona] o dokonaniu kompensaty ustawowej z dnia [Informacja prawnie chroniona] (karty akt postępowania DWZ.93.17.2023 - 663 verte, 671 verte, 673 verte, tom IV);

4. oświadczenia spółki [Informacja prawnie chroniona] w przedmiocie kompensaty ustawowej z dnia [Informacja prawnie chroniona] (karty akt postępowania DWZ.93.17.2023 - 664, 671, tom IV);
5. oświadczenie [Informacja prawnie chroniona] w przedmiocie kompensaty z dnia [Informacja prawnie chroniona]. (karta akt postępowania DWZ.93.17.2023 - 664 verte, Tom IV);
6. oświadczenia spółki [Informacja prawnie chroniona] w przedmiocie kompensaty wiarytelności z dnia [Informacja prawnie chroniona] (karty akt postępowania DWZ.93.17.2023 - 665, 665 verte, 669, tom IV);
7. oświadczenie HANPLAST sp. z o. o. złożone spółce [Informacja prawnie chroniona] w przedmiocie kompensaty wiarytelności z dnia [Informacja prawnie chroniona] (karty akt postępowania DWZ.93.17.2023 - 667, 670, tom IV);
8. oświadczenie spółki [Informacja prawnie chroniona] w przedmiocie kompensaty wiarytelności z dnia [Informacja prawnie chroniona] (karta akt postępowania DWZ.93.17.2023 - 668, tom IV);
9. oświadczenie spółki [Informacja prawnie chroniona] w przedmiocie kompensaty wiarytelności z dnia [Informacja prawnie chroniona] (karty akt postępowania DWZ.93.17.2023 - 668 verte, tom IV);
10. korespondencję mailową ze spółką [Informacja prawnie chroniona] w przedmiocie kompensaty wiarytelności z dnia [Informacja prawnie chroniona] (karty akt postępowania DWZ.93.17.2023 - 669 verte, tom IV);
11. oświadczenie HANPLAST sp. z o. o. złożone spółce [Informacja prawnie chroniona] w przedmiocie kompensaty z dnia [Informacja prawnie chroniona] (karta akt postępowania DWZ.93.17.2023 - 673, tom IV);
12. oświadczenie [Informacja prawnie chroniona] złożone w przedmiocie kompensaty umownej z dnia [Informacja prawnie chroniona] (karta akt postępowania DWZ.93.17.20203 - 670 verte, tom IV);
13. oświadczenie [Informacja prawnie chroniona] złożone w przedmiocie kompensaty umownej z dnia [Informacja prawnie chroniona] (karta akt postępowania DWZ.93.17.2023 - 672 verte, tom IV);
14. wyciąg z dokumentacji księgowej [Informacja prawnie chroniona] (karta akt postępowania DWZ.93.17.2023 - 674, tom IV);
15. listę osób przebywających na zwolnieniach lekarskich (karta akt postępowania DWZ.93.17.2023 - 675678, tom IV),

16. kopię umowy [Informacja prawnie chroniona] w Ramach Programu Rządowego „Tarcza Finansowa Polskiego Funduszu Rozwoju Dla Dużych Firm” z dnia [Informacja prawnie chroniona] wraz z załącznikami, [Informacja prawnie chroniona] (karty akt postępowania DWZ.93.17.2023- 679-735, tom IV).

Do materiału dowodowego zostały również zaliczone pobrane ze strony internetowej ekrs.ms.gov.pl roczne sprawozdania finansowe Strony za lata 2019, 2020 i 2022 (karty akt postępowania DWZ.93.17.2023 - 773, płyta CD, tom IV), pobrane ze strony internetowej Ministerstwa Rozwoju i Technologii sprawozdania Strony o stosowanych terminach zapłaty za rok 2020, 2021 i 2022 (karty akt postępowania DWZ.93.17.2023 - 773, płyta CD, tom IV) oraz informacje odpowiadające odpisom pełnym z Rejestru Przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego dotyczące spółek [Informacja prawnie chroniona] (karty akt postępowania DWZ.93.17.2023-773, płyta CD, Tom IV).

X. Zasady i sposób weryfikacji przez Prezesa Urzędu zebranego w toku postępowania obu instancji materiału dowodowego.

Prezes Urzędu rozpoznając wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy powtórnie zweryfikował cały zgromadzony materiał dowodowy w zakresie spełnienia przesłanek ustawowych potwierdzających nadmierne opóźnianie się przez Stronę postępowania ze spełnianiem świadczeń pieniężnych w okresie objętym postępowaniem.

Punktem wyjścia analizy materiału dowodowego przez Prezesa Urzędu rozpatrującego sprawę ponownie była „Tabela nr 1”. W tym miejscu Prezes Urzędu zwraca uwagę, że wszelkie rozbieżności pomiędzy danymi i informacjami uzyskanymi od Strony były dokładnie i sukcesywnie - w miarę ujawniających się wątpliwości - wyjaśniane w trakcie postępowania prowadzonego przez Prezesa Urzędu w pierwszej instancji.

W tym miejscu Prezes Urzędu wskazuje, że rozpatrując sprawę ponownie dokonał weryfikacji danych, która polegała na analizie i porównaniu informacji zawartych w „Tabeli nr 1” z informacjami zawartymi w zebranych materiale dowodowym. Porównywanie obejmowało poszczególne dane odnoszące się w szczególności do: daty wystawienia faktury/rachunku, daty doręczenia Stronie postępowania faktury/rachunku, wartości świadczeń pieniężnych zastrzeżonych jako wynagrodzenie za dostawę towaru lub świadczenie usług, uzgodnionych terminów zapłaty, a także wartości faktycznie spełnionych

świadczeń pieniężnych i dat ich spełnienia - informacji uzyskanych od Strony postępowania, w zestawieniu z danymi zawartymi w prowadzonej ewidencji podatkowej (w plikach JPK_VAT), w wyciągach bankowych (w plikach JPK_WB) oraz w dokumentach źródłowych - w fakturach lub innych dokumentach księgowych, potwierdzeniach przelewu, wydrukach wyciągów bankowych (w strukturze innej niż JPK_WB), wyciągach z ksiąg rachunkowych.

Powyższych ustaleń Prezes Urzędu dokonał w oparciu o dane zawarte w ewidencji podatkowej zawierającej informacje niezbędne do prawidłowego sporządzenia deklaracji podatkowej. Obowiązek prowadzenia ww. ewidencji przez Stronę postępowania wynika z art. 109 ust. 3 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz.U. z 2023 poz. 1570 - dalej: „ustawa o VAT”). Ewidencja powinna zawierać w szczególności dane niezbędne do określenia przedmiotu i podstawy opodatkowania, wysokości kwoty podatku należnego, korekt podatku należnego, kwoty podatku naliczonego obniżającej kwotę podatku należnego, korekt podatku naliczonego, kwoty podatku podlegającej wpłacie do urzędu skarbowego lub zwrotowi z tego urzędu, a także inne dane służące identyfikacji poszczególnych transakcji, w tym numer, za pomocą którego kontrahent jest zidentyfikowany na potrzeby podatku lub podatku od wartości dodanej.

Na mocy art. 82 § 1b ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa² dalej: „ordynacja podatkowa”), Strona została zobowiązana do przekazywania (bez wezwania organu podatkowego) za pomocą środków komunikacji elektronicznej, ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych, informacji o prowadzonej ewidencji, o której mowa w art. 109 ust. 3 ustawy o VAT, w postaci elektronicznej odpowiadającej strukturze logicznej, o której mowa art. 193a § 2 ordynacji podatkowej, na zasadach dotyczących przesyłania ksiąg podatkowych lub ich części określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 193a § 3 ordynacji podatkowej, za okresy miesięczne w terminie do 25 dnia miesiąca następującego po każdym kolejnym miesiącu, wskazując miesiąc, którego ta informacja dotyczy. Struktura logiczna w postaci elektronicznych ksiąg podatkowych oraz dowodów księgowych jest zapisana w formie Jednolitego Pliku Kontrolnego z rozszerzeniem .xml (w skrócie JPK_VAT).

Zgodnie z obowiązującym stanem prawnym, podstawą do przekazywania przez Stronę postępowania za pomocą środków komunikacji elektronicznej, za każdy miesiąc do urzędu skarbowego dokumentu elektronicznego, który obejmuje deklarację i ewidencję, o której

---

² Według stanu prawnego obowiązującego do 1 października 2020 r. Art. 82 § 1b został uchylony ustawą z dnia 4 lipca 2019 r. (Dz.U. z 2019 r. poz. 1520, ze zm. z Dz.U. z 2020 r. poz. 568, ze zm. z Dz.U. z 2020 r. poz. 1086).

mowa w art. 109 ust. 3 ustawy o VAT jest art. 109 ust. 3b ustawy o VAT. Zgodnie z art. 99 ust. 11c ustawy o VAT plik JPK_V7M zawierający zarówno deklarację VAT, jak i ewidencję VAT - jest przesyłany przez podatnika tylko elektronicznie. Zatem wymagane jest by plik JPK_V 7M spełniał prawne wymogi wzoru dokumentu elektronicznego. Konieczne jest, aby dokument ten był zamieszczony w centralnym repozytorium wzorów dokumentów elektronicznych na ePUAP. Wzór dokumentu elektronicznego został określony przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych i w zaktualizowanej wersji został umieszczony w Centralnym Repozytorium Wzorów Dokumentów Elektronicznych (CRWDE) na platformie ePUAP (najnowsze wersje plików to JPK_V7M(2), JPK_V7K(2)).

Stosownie do treści art. 3 pkt 4 ordynacji podatkowej poprzez księgi podatkowe rozumie się księgi rachunkowe, podatkową księgę przychodów i rozchodów, ewidencje oraz rejestry, do których prowadzenia, do celów podatkowych, na podstawie odrębnych przepisów, obowiązani są podatnicy, płatnicy lub inkasenci. Zgodnie z powyższą definicją, ewidencja sprzedaży i zakupu JPK_VAT stanowi księgę podatkową.

Przepisy prawa podatkowego (art. 193a ordynacji podatkowej) narzucają wymóg udostępniania ksiąg podatkowych i dowodów księgowych w określonym układzie i formie bez wezwania (dotyczy JPK_VAT) lub na żądanie organów podatkowych (struktury na żądanie m.in. JPK_WB, JPK_FA). Po wygenerowaniu pliku powstaje zestawienie o ściśle określonym schemacie. Struktura jednolitego pliku dla ewidencji zakupu i sprzedaży (JPK_VAT) składa się z ewidencji sprzedaży oraz ewidencji zakupu. **Na potrzeby prowadzonego postępowania Prezes Urzędu ustalał stan faktyczny dotyczący zobowiązań Strony (opóźnienia się przez nią ze spełnianiem świadczeń pieniężnych) w oparciu o dane zawarte w ewidencji zakupu VAT.** Ewidencja ta w strukturze logicznej JPK obejmuje część szczegółową zawierającą dla każdej pozycji m.in. następujące dane: nazwę wystawcy, adres wystawcy, numer NIP lub inny numer służący identyfikacji podatkowej wystawcy, numer dowodu zakupu, kwotę netto i kwotę podatku naliczonego.

Prezes Urzędu ponownie ustalał stan faktyczny również na podstawie plików na żądanie w strukturze logicznej JPK_WB. Struktura JPK_WB dotyczy wyciągu z rachunku bankowego, prowadzonego na podstawie umowy. Plik JPK_WB zawiera zestawienie informacji o przelewach dokonywanych za pomocą rachunku bankowego i zestawienie wszystkich informacji o transakcjach dokonywanych za pomocą tego rachunku bankowego, podmiotach, których te transakcje dotyczą oraz dokładnych kwotach sald konta. Plik JPK_WB zawiera zestawienie informacji o transakcjach (przelewach) dokonywanych za pomocą rachunku

bankowego, tj. dat i kwot sald konta. Wyciąg bankowy jest jednym z dowodów księgowych, które mogą stanowić podstawę zapisów w księgach rachunkowych. Dowód ten jako dowód księgowy spełnia wymagania określone w art. 21 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz.U. z 2023 r. poz. 120 - dalej: „ustawa o rachunkowości”). Mając na uwadze powyższe, Prezes Urzędu uznał, że rodzaj informacji zawartych w plikach JPK_WB, źródło ich pochodzenia oraz obiektywny charakter pozwalają na uzyskanie wiarygodnych danych w powyższym zakresie oraz na zweryfikowanie wartości i dat spełnienia świadczeń pieniężnych przez Stronę.

Na mocy art. 13g Ustawy Prezes UOKiK był uprawniony do żądania od Strony w toku postępowania określonych struktur JPK. W ocenie Prezesa dowody w postaci ksiąg podatkowych, wygenerowanych w strukturach ściśle określonych w przepisach prawa, stanowią wiarygodny materiał dowodowy. Wytworzenie pliku JPK_VAT przez Stronę dotyczy obowiązków wynikających z posiadania statusu podatnika czynnego VAT, jednakże z uwagi na cechy integralności danych i ich autentyczności (pochodzenia od osób uprawnionych do reprezentowania spółki) uzasadnione jest posługiwaniem się danymi do potwierdzenia zawartych transakcji handlowych Strony z kontrahentami, co do ich istnienia, jak też spełnienia świadczenia. Powyższe umożliwia Stronie proste wygenerowanie pliku, co jest zgodne z zasadą ekonomiki i szybkości postępowania. Sumy kontrolne zawarte w pliku pozwalają na sprawdzenie prawidłowości wygenerowanego pliku. Dodatkowo, stosownie do art. 193 ordynacji podatkowej dowody z ksiąg podatkowych stanowią dowód, tego co zostało w nich zawarte, w przypadku ksiąg prowadzonych rzetelnie i niewadliwie.

Weryfikacja dokonana przez Prezesa Urzędu polegała na analizie i porównaniu informacji zawartych w zebranych materiałach dowodowych. Wskazać należy, że na podstawie art. 13f Ustawy, w toku postępowania podmioty, o których mowa w art. 2, także w przypadku gdy nie są stronami transakcji handlowej, są obowiązane do przekazywania koniecznych informacji i dokumentów na żądanie Prezesa Urzędu. Punkt wyjścia analizy materiału dowodowego stanowiły informacje uzyskane od Strony postępowania obejmujące ujęte tabelarycznie informacje o zawieranych przez nią transakcjach handlowych, w których występuje jako dłużnik zobowiązany do spełnienia świadczenia pieniężnego, oraz uzgadnianych przez nią terminach zapłaty świadczeń pieniężnych w okresie objętym postępowaniem, a także datach i sposobach zapłaty, które to oświadczenie zostało, zbiorczo określone jako „Tabela nr 1” (karta akt postępowania DZP.93.57.2020 - 44, płyta CD, tom 1). Z kolei, w stosunku do analizy występowania przestanki odstąpienia od wymierzenia kary,

o której mowa w art. 13v ust. 6 Ustawy, punkt wyjścia analizy materiału dowodowego stanowiło oświadczenie Strony postępowania przedstawione przy piśmie z dnia 2 listopada 2021 r. (karta akt postępowania DZP.93.57.2020 - 72, tom 1) o sumie wartości świadczeń pieniężnych nieotrzymanych lub otrzymanych po terminie w okresie objętym postępowaniem, wynikających z zawieranych przez nią transakcji handlowych, w których występuje jako wierzyciel uprawniony do otrzymania świadczenia pieniężnego wraz z zestawieniem należności, stanowiącym załącznik do pisma (karta akt postępowania DZP.93.57.2020 - 73, Tom I).

Prezes Urzędu dokonał szczegółowej weryfikacji danych zawartych w JPK_VAT_Zakup (karta akt postępowania DZP.93.57.2020 - 29, płyta CD, Tom 1) oraz oświadczenia Strony złożonego w formie tabelarycznej w pliku „Tabela nr 1” (karta akt postępowania DZP.93.57.2020 - 44, płyta CD, Tom 1). Prezes Urzędu stwierdził, iż na podstawie danych zestawionych w strukturze logicznej postaci elektronicznej ksiąg podatkowych oraz dowodów księgowych Strona zawierała z kontrahentami umowy, których przedmiotem była odpłatna dostawa towarów lub odpłatne świadczenie usługi. Powyższe Prezes Urzędu ustalił w oparciu o zapisy dotyczące dowodów księgowych - faktur VAT, dowodów zakupu wskazanych przez Stronę postępowania w Tabeli nr 1, które występowały również w księgach podatkowych zestawionych w pliku JPK_VAT_Zakup. Prezes Urzędu dokonał również ustaleń w ten sposób, że weryfikował wartość zobowiązania przedstawioną w tabeli „Tabela nr 1”, z obliczoną kwotą wartości brutto wynikającą z dowodu zakupu JPK_VAT_Zakup.

Weryfikacja danych wskazanych w oświadczeniu Strony postępowania co do spełnienia świadczeń pieniężnych w transakcjach handlowych opierała się przede wszystkim na porównaniu oświadczenia Strony postępowania wskazującego kwotę transakcji oraz datę zapłaty z informacjami zawartymi w wyciągach bankowych JPK_WB. Pliki JPK_WB zostały zweryfikowane poprzez sprawdzenie dat i tytułów przelewów zawierających numery konkretnych faktur, jak również poprzez ustalenie, że kwota zapłacona stanowi sumę świadczeń pieniężnych wskazanych w tytule przelewu. Według tych kryteriów dokonano przypisania informacji w odniesieniu do poszczególnych wierszy wyciągów bankowych zapisanych w strukturze logicznej JPK_WB odnoszących się do elementu Wyciąg Wiersza: DataOperacji, KwotaOperacji.

W przypadku rozbieżności między kwotami lub datami przelewu wskazanymi przez Stronę postępowania w pliku Tabela nr 1, a tymi wynikającymi z JPK_WB, Prezes Urzędu wzywał w toku postępowania o wyjaśnienie braków lub nieścisłości oraz przesłanie dokumentów źródłowych potwierdzających spełnienie tychże świadczeń (potwierdzeń przelewu, wydruków wyciągów bankowych w strukturze innej niż JPK, wyciągów z ksiąg rachunkowych). Natomiast w odniesieniu do części transakcji handlowych gdzie rozliczenia zostały dokonane w drodze potrąceń wzajemnych wierzytelności (kompensat), weryfikacja okoliczności odnoszących się do spełnienia świadczeń pieniężnych została dokonana przez Prezesa Urzędu w oparciu o inne dowody przedstawione przez Stronę (Tabela nr 3 przedstawiona przy piśmie z dnia 2 listopada 2021 r. - karta akt postępowania DZP.93.57.2020 - 72, tom 1; załączniki do pisma Strony z dnia 9 listopada 2022 r. - karta akt postępowania DZP.93.57.2020 - 75, płyta CD, tom 1; wyjaśnienia Strony złożone przy piśmie z dnia 26 stycznia 2023 r. wraz z załącznikami do pisma-karta akt postępowania DZP.93.57.2020 - 329-332, płyta CD, tom 3) oraz wyjaśnienia Strony złożone przy piśmie z dnia 15 grudnia 2023 r. wraz załącznikami (karta akt postępowania DWZ.93.17.2023 - 656-673, tom IV).

XI. Terminy zapłaty świadczeń pieniężnych.

Dokonując ponownej analizy materiału dowodowego, Prezes Urzędu miał na względzie przepisy art. 7 ust. 2 i 2a Ustawy określające zakres swobody kontraktowej w przedmiocie uzgadniania terminów zapłaty oraz art. 13 ust. 2 pkt 2 Ustawy określający skutki prawne jej przekroczenia. Zgodnie z art. 7 ust. 2 Ustawy w zw. z art. 20 ust. 1 ustawy o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia zatorów płatniczych, w przypadku świadczeń pieniężnych wynikających z transakcji handlowych zawartych:

- a) przed dniem 1 stycznia 2020 r.,
- b) od dnia 1 stycznia 2020 r. w relacjach symetrycznych,
- c) od dnia 1 stycznia 2020 r. w relacjach asymetrycznych, w których dłużnikiem jest „MŚP”, a wierzycielem jest duży przedsiębiorca,

Prezes Urzędu przyjął, że uzgodniony przez strony transakcji handlowej termin zapłaty może być dłuższy niż 60 dni liczone od dnia doręczenia dłużnikowi dowodów księgowych (faktury lub rachunku) potwierdzających dostawę towaru lub wykonanie usługi, pod warunkiem że strony w umowie wyraźnie tak ustalą i pod warunkiem, że ustalenie to nie jest rażąco

nieuczciwe wobec wierzyciela. W stosunku do tych transakcji handlowych Prezes Urzędu ustalał, których świadczeń pieniężnych Strona postępowania nie spełniła w okresie objętym postępowaniem lub spełniła po upływie umownego terminu zapłaty, wskazanego przez Stronę postępowania w „Tabeli nr 1” w kolumnie „Termin płatności wg umowy” lub wynikającego z przesłanej kopii dokumentacji źródłowej (np. faktury, rachunku).

Natomiast zgodnie z przepisem art. 7 ust. 2a Ustawy w zw. z art. 20 ust. 1 ustawy o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia zatorów płatniczych, w stosunku do świadczeń pieniężnych wynikających z transakcji handlowych zawartych od dnia 1 stycznia 2020 r. w relacjach asymetrycznych, w których dłużnikiem jest duży przedsiębiorca, a wierzycielem jest MŚP, Prezes Urzędu przyjął, że uzgodniony przez strony umowy termin zapłaty nie może przekraczać 60 dni, liczonych od dnia doręczenia dłużnikowi dowodów księgowych (faktury lub rachunku) potwierdzających dostawę towaru lub wykonanie usługi albo liczonych zgodnie z art. 7 ust. 4 lub art. 9 ust. 2 Ustawy (dalej: „maksymalny termin zapłaty”).

Ustalając sumę wartości świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie, wymagalnych w okresie czerwiec, lipiec, sierpień 2020 r., Prezes Urzędu uwzględnił zarówno świadczenia pieniężne:

- a) niespełnione w okresie objętym postępowaniem lub spełnione po umownym terminie zapłaty (gdy uzgodniony przez strony umowy termin zapłaty jest zgodny z przepisami Ustawy);
- b) spełnione wprawdzie w terminie zapłaty uzgodnionym przez strony transakcji handlowej, ale z naruszeniem art. 7 ust. 2a Ustawy.

Ustalenia dotyczące liczby dni opóźnienia ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, poczynione zostały przez Prezesa Urzędu w oparciu o następujące założenia, wynikające z treści przepisów Ustawy w stosunku do świadczeń pieniężnych, w których ustalony przez strony umowy termin zapłaty:

- 1) był zgodny z przepisami Ustawy, w przypadku świadczeń pieniężnych:
  - a) niespełnionych w okresie objętym postępowaniem, długość opóźnienia liczona była od dnia następującego po upływie umownego terminu zapłaty do ostatniego dnia okresu objętego postępowaniem, tj. do dnia 31 sierpnia 2020 r.;
  - b) spełnionych po terminie, długość opóźnienia liczona była od dnia następującego po upływie umownego terminu zapłaty do dnia zapłaty, nie dłużej niż do ostatniego dnia okresu objętego postępowaniem, tj. do dnia 31 sierpnia 2020 r.;
- 2) naruszał art. 7 ust. 2a Ustawy, w przypadku świadczeń pieniężnych:

- a) niespełnionych w okresie objętym postępowaniem, długość opóźnienia liczona była od dnia następującego po upływie maksymalnego terminu zapłaty, wyznaczonego zgodnie z art. 13 ust. 2 pkt 2 Ustawy, do ostatniego dnia okresu objętego postępowaniem, tj. do dnia 31 sierpnia 2020 r.;
- b) spełnionych po terminie, długość opóźnienia liczona była od dnia następującego po upływie maksymalnego terminu zapłaty, wyznaczonego zgodnie z art. 13 ust. 1 i ust. 2 pkt 2 Ustawy, do dnia zapłaty, nie dłużej jednak niż do ostatniego dnia okresu objętego postępowaniem, tj. do dnia 31 sierpnia 2020 r.

W wyniku przeprowadzonego uzupełniającego postępowania dowodowego Prezes Urzędu zebrał dodatkowy materiał dowodowy, w tym dokumenty niezbędne dla potwierdzenia statusu przedsiębiorcy, jakim w okresie objętym postępowaniem wykazywali się kontrahenci Strony postępowania oraz dat doręczenia faktur bądź rachunków potwierdzających dostarczenie towaru/wykonanie usługi, a to w odniesieniu do tych transakcji handlowych, dla których termin zapłaty ustalony został w oparciu o art. 13 ust. 2 pkt 2 Ustawy w związku z naruszeniem art. 7 ust. 2a Ustawy.

W tym miejscu należy wskazać, że aby prawidłowo ocenić status przedsiębiorcy w kategorii MŚP, dużego przedsiębiorcy, należy mieć na względzie kryteria wskazane w załączniku I do rozporządzenia Komisji(UE)nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i art. 108 Traktatu (Dz. Urz. UE L 187 z 26.06.2014, str. 1, ze zm.) (dalej także: Załącznik I). Zgodnie z art. 4 pkt 5 Ustawy pojęcia mikro, małego i średniego przedsiębiorcy zostały zdefiniowane poprzez odwołanie do definicji mikro, małego i średniego przedsiębiorstwa (w znaczeniu podmiotowym) zawartego w Załączniku I.

Artykuł 4 pkt 6 Ustawy definiuje dużego przedsiębiorcę w sposób negatywny, tj. jako przedsiębiorcę, który nie jest ani mikro, ani małym, ani średnim przedsiębiorcą. Powyższa regulacja koresponduje z treścią definicji dużych przedsiębiorstw (w znaczeniu podmiotowym) z art. 2 pkt 24 rozporządzenia 651/2014, którymi są przedsiębiorstwa niespełniające kryteriów określonych w załączniku I do rozporządzenia 651/2014.

Przy określaniu wielkości przedsiębiorstwa brane są pod uwagę następujące przesłanki: wielkość zatrudnienia, roczny obrót, roczna suma bilansowa.

W związku z powyższym wyróżnia się następujące kategorie małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP):

- 1) mikroprzedsiębiorstwo to przedsiębiorstwo zatrudniające mniej niż 10 pracowników i którego roczny obrót lub całkowity bilans roczny nie przekracza 2 mln EUR;
- 2) małe przedsiębiorstwo to przedsiębiorstwo zatrudniające mniej niż 50 pracowników i którego roczny obrót lub całkowity bilans roczny nie przekracza 10 mln EUR;
- 3) średnie przedsiębiorstwo to przedsiębiorstwo zatrudniające mniej niż 250 pracowników i którego roczny obrót nie przekracza 50 mln EUR lub którego całkowity bilans roczny nie przekracza 43 mln EUR.

Status MŚP ulega zmianie, jeżeli dane progi uległy przekroczeniu (w dół lub w górę) przez 2 kolejne okresy obrachunkowe (art. 4 ust. 2 załącznika I do rozporządzenia 651/2014).

- 4) Dużym przedsiębiorcą będzie zatem przedsiębiorca, który zatrudnia co najmniej 250 pracowników albo jego roczna suma bilansowa przekracza 43 000 000 euro lub roczny obrót przekracza 50 000 000 euro.

Prezes Urzędu dokonał także dodatkowych ustaleń w zakresie uzgodnionych przez strony transakcji handlowych terminów zapłaty, a to na podstawie przesłanych przez kontrahentów dokumentów w postaci: kserokopii zamówień, faktur, potwierdzeń wydania towaru, korespondencji mailowej, zestawień obejmujących dane dotyczące daty doręczenia faktury i daty dostawy towaru lub wykonania usługi.

W tym miejscu odnosząc się do przedstawionej przy piśmie z dnia 4 kwietnia 2024 r. (karta akt postępowania DWZ.93.17.2023 - 765-768, tom IV), stanowiącym wypowiedzenie się w sprawie zebranego materiału dowodowego, argumentacji Strony, iż „Prezes UOKiK w celu weryfikacji statusu kontrahentów Spółki nie powinien ograniczać się jedynie do uzyskania pisemnego oświadczenia, a powinien podjąć czynności zmierzające do faktycznej weryfikacji w oparciu o kryteria określone w Załączniku I” Prezes Urzędu wskazuje jak niżej. W celu weryfikacji statusu poszczególnych kontrahentów Strony postępowania Prezes Urzędu, ponownie rozpoznając sprawę, wystosował do kontrahentów wezwania odnośnie złożenia oświadczenia o posiadanym statusie przedsiębiorcy w okresie objętym niniejszym postępowaniem, tj. czerwiec, lipiec, sierpień 2020 r. Na podstawie uzyskanych odpowiedzi, a w przypadku ich braku - zgodnie z ogólnymi regułami postępowania administracyjnego, ustalił statusy kontrahentów na okres objętym niniejszym postępowaniem. W ocenie Prezesa

Urzędu przedsiębiorca najlepiej zna dotyczące go okoliczności, mające wpływ na ocenę statusu jego przedsiębiorstwa, w związku z tym jego oświadczenie - co do zasady - stanowi miarodajny dowód w tym względzie. Jednak w związku z podniesieniem przez Stronę okoliczności, że ogólnodostępne informacje mogą wskazywać na międzynarodowe powiązania kapitałowe niektórych kontrahentów, co mogłoby świadczyć o spełnieniu przesłanek dużego przedsiębiorstwa, powstała wątpliwość, co do rzeczywistego statusu przedsiębiorstwa. W związku powyższym Prezes Urzędu postanowił rozstrzygnąć niniejszą wątpliwość na korzyść Strony postępowania, co szczegółowo opisał poniżej.

XI.1. Terminy zapłaty niezgodne z Ustawą.

XI.1.1. Transakcje handlowe z [Informacja prawnie chroniona].

[Informacja prawnie chroniona], NIP: [Informacja prawnie chroniona] wystawiła na rzecz Strony postępowania faktury VAT: [Informacja prawnie chroniona] (Tabela nr 1, nr Lp.; 375, 1838, 1839 - karta akt postępowania DZP.93.57.2020 - 44, płyta CD, Tom 1; karty akt postępowania DWZ.93.17.2023 -213, 215-217,TOM II). Zgodnie z Tabelą nr 1 (karta akt postępowania DZP.93.57.2020 - 44, płyta CD) w odniesieniu do wyżej wymienionych faktur strony transakcji handlowych ustaliły 90-dniowy termin zapłaty. Jak wynika z oświadczenia złożonego przez [Informacja prawnie chroniona] przy piśmie z dnia 9 listopada 2023 r. (karta akt postępowania DWZ.93.17.2023 - 213, tom II) w 2020 r. posiadała ona status dużego przedsiębiorcy. Dla faktury nr [Informacja prawnie chroniona] doręczonej Stronie w dniu [Informacja prawnie chroniona] termin zapłaty przypadał na dzień [Informacja prawnie chroniona] Strona uiściła należność wynikającą z tej faktury w dniu [Informacja prawnie chroniona] r., a więc z opóźnieniem wynoszącym [Informacja prawnie chroniona] dni. W odniesieniu do faktur nr: [Informacja prawnie chroniona] doręczonej Stronie postępowania w dniu [Informacja prawnie chroniona] r. oraz nr [Informacja prawnie chroniona], doręczonej Stronie postępowania w dniu [Informacja prawnie chroniona] termin zapłaty świadczeń pieniężnych z nich wynikających przypadał odpowiednio na dni: [Informacja prawnie chroniona] oraz [Informacja prawnie chroniona], zatem stały się one wymagalne po okresie objętym niniejszym postępowaniem i jako takie podlegały wyłączeniu spod zakresu niniejszego postępowania. W toku postępowania pierwszoinstancyjnego Prezes Urzędu na podstawie danych publikowanych w bazie Systemu Udostępniania Danych o Pomocy Publicznej (SUDOP) błędnie ustalił, że [Informacja prawnie chroniona] w 2020 r.

posiadała status MŚP (karta akt postępowania DZP.93.57.2020 - 337, tom 3). W konsekwencji błędnie określił okres opóźnienia ze spełnieniem ww. świadczeń (odpowiednio [Informacja prawnie chroniona] dni) i nieprawidłowo obliczył JKP. Dodatkowo transakcja handlowa stwierdzona fakturą [Informacja prawnie chroniona] winna być przedstawiona w „Tabeli Z1” jako świadczenia pieniężne spełnione po terminie w okresie objętym postępowaniem, co do którego wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowych ustaliły w złotych (PLN), a nie w „Tabeli Z5” jako świadczenie pieniężne spełnione przez Stronę po terminie z naruszeniem art. 7 ust. 2a Ustawy; co do którego wartość świadczenia pieniężnego strony ustaliły w złotych (PLN).

Mając powyższe na uwadze, Prezes Urzędu pierwotnie rozpoznając sprawę w sposób nieprawidłowy dokonał skrócenia terminów płatności w transakcjach handlowych, opisanych w Tabeli Z5 stanowiącej załącznik do zaskarżonej decyzji pod pozycją Lp. 440, 500, 1193, zawartych przez Stronę postępowania z [Informacja prawnie chroniona]. Dokonano zatem ponownej weryfikacji transakcji handlowych z tym dostawcą, w odniesieniu do transakcji stwierdzonej fakturą [Informacja prawnie chroniona] co do wyliczenia liczby dni opóźnienia, wpływających w sposób bezpośredni na wysokość kary, a w odniesieniu do faktur nr [Informacja prawnie chroniona] pod kątem dnia w którym świadczenia z nich wynikające stały się wymagalne. Ponownie rozpoznając sprawę Prezes Urzędu ustalił liczbę dni opóźnienia w zakresie spełnienia świadczenia wynikającego z faktury nr [Informacja prawnie chroniona] na okres wynoszący [Informacja prawnie chroniona] dni, samą zaś transakcję wykazał w Tabeli Z.1, stanowiącej załącznik do niniejszej decyzji. W odniesieniu do transakcji stwierdzonych fakturami nr [Informacja prawnie chroniona] Prezes Urzędu wobec ustalenia, iż termin ich wymagalności przypadał po 31 sierpnia 2020 r. wyłączył je z zakresu niniejszego postępowania.

XI.1.2. Transakcje handlowe zawarte z [Informacja prawnie chroniona]

[Informacja prawnie chroniona], NIP: [Informacja prawnie chroniona], wystawiła na rzecz Strony postępowania, m. in. faktury VAT przedstawione poniżej (Tabela nr 1 karta akt postępowania DZP.93.57.2020 - 44, płyta CD, tom 1):

Lp. z Tabeli nr 1	Numer dowodu zakupu (np. faktury)	Data zakupu (format DD.MM.RRRR)	Kwota należności ogółem w walucie dowodu zakupu (brutto)	Waluta dowodu zakupu (kod waluty oryginalnej w strukturze trójznakowej zgodnie z ISO 4217, np. PLN)	Termin płatności wg umowy (data, format DD.MM.RRRR)	Data zapłaty za fakturę/dowód zakupu (format DD.MM.RRRR)
239	[Informacja prawnie chroniona]					
240						
904						
2174						
2175						
2176						
2177						
2178						

W toku postępowania pierwszoinstancyjnego Prezes Urzędu na podstawie danych publikowanych w sprawozdaniach na stronie internetowej Krajowego Rejestru Sądowego, biorąc pod uwagę liczbę pracowników zatrudnionych u danego podmiotu, ustalił, że spółka [Informacja prawnie chroniona] należy do sektora MŚP (karta akt postępowania DZP.93.5757.2020 - 349 i 351-354, tom 3). Wobec takiego ustalenia Prezes Urzędu dokonał skrócenia terminów płatności świadczeń pieniężnych wynikających z ww. transakcji handlowych zgodnie z art. 13 ust. 2 pkt 2 Ustawy.

W toku postępowania prowadzonego na skutek wniosku o ponowne rozpoznanie sprawy przy piśmie z dnia 16 listopada 2023 r. kontrahent Strony postępowania wskazał, że w okresie objętym postępowaniem posiadał status średniego przedsiębiorcy (karta akt postępowania DWZ.93.17.2023 -450, tom III). Jednocześnie przy piśmie z dnia 4 kwietnia 2024 r. Strona postępowania podniosła, że według jej wiedzy „[Informacja prawnie chroniona] należy do grupy kapitałowej [Informacja prawnie chroniona]. Przynależność do grupy kapitałowej może istotnie wpływać na zmianę kwalifikacji posiadanego statusu średniego przedsiębiorcy na status dużego przedsiębiorcy.” (karta akt postępowania DWZ.93.17.2023 - 764-768, tom IV). Dokonując weryfikacji zebranego w sprawie materiału dowodowego, dążąc do ustalenia prawdy obiektywnej, Prezes Urzędu na podstawie danych ujawnionych w Rejestrze Przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego ustalił, że całość udziałów spółki [Informacja prawnie chroniona] posiada podmiot zagraniczny [Informacja prawnie chroniona]. (karta akt postępowania DWZ.93.17.2023 - 773, płyta CD, tom IV).

Prezes Urzędu ponownie rozpoznając sprawę, wobec faktu, że podjęte czynności wyjaśniające nie pozwoliły w sposób obiektywny i bezsporny ustalić statusu kontrahenta i zgodnie z zasadą rozstrzygania wątpliwości interpretacyjnych co do stanu faktycznego ustalonego w toku postępowania dowodowego na korzyść strony, wyrażoną art. 81a § 1 kpa w związku z art. 13q Ustawy, nie przyjmował - inaczej niż w toku postępowania pierwszoinstancyjnego - że kontrahent [Informacja prawnie chroniona] posiada status MŚP i w związku z czym Prezes Urzędu dokonał następujących ustaleń. Świadczenia pieniężne spełnione przez Stronę postępowania w dniu [Informacja prawnie chroniona] zakwalifikował jako niespełnione w okresie postępowania i obliczył liczbę dni opóźnienia w zapłacie zgodnie z poniższym zestawieniem, opisując je w Tabeli Z2 do niniejszej decyzji:

Lp.	Numer Identyfikacji Podatkowej dostawcy	Nr dowodu zakupu/faktury	Data zakupu	Wartość świadczenia pieniężnego wynikającego z dowodu zakupu/faktury	Waluta	Wartość świadczenia pieniężnego spełnionego po terminie	Termin zapłaty z uwzględnieniem art.115 k.c.	Data spełnienia świadczenia pieniężnego	Liczba dni opóźnienia do dnia zapłaty lub 31.08.2020
331	[Informacja prawnie chroniona]								
346									
355									
397									
421									

Z kolei świadczenia pieniężne spełnione w dniach [Informacja prawnie chroniona] zakwalifikował jako spełnione po terminie w okresie objętym postępowaniem i obliczył liczbę dni opóźnienia w zapłacie zgodnie z poniższym zestawieniem, opisując je w Tabeli Z.1. do niniejszej decyzji:

Lp.	Numer Identyfikacji Podatkowej dostawcy	Nr dowodu zakupu/faktury	Data zakupu	Wartość świadczenia pieniężnego wynikającego z dowodu zakupu/faktury	Waluta	Wartość świadczenia pieniężnego spełnionego po terminie	Termin zapłaty z uwzględnieniem art. 115 k.c.	Data spełnienia świadczenia pieniężnego	Liczba dni opóźnienia
1104	[Informacja prawnie chroniona]								
1184									
1279									

XI.1.3. Transakcje handlowe zawarte z [Informacja prawnie chroniona].

[Informacja prawnie chroniona], NIP: [Informacja prawnie chroniona], wystawiła na rzecz strony postępowania faktury VAT nr (Tabela nr 1, karta akt postępowania DZP.93.57.2020 - 44, płyta CD, tom 1):

Lp. z Tabeli nr 1	Identyfikator podatkowy NIP dostawcy (kontrahenta)	Numer dowodu zakupu (np. faktury)	Data zakupu (format DD.MM.RRRR)	Kwota należności ogółem w walucie dowodu zakupu (brutto)	Waluta dowodu zakupu (kod waluty oryginalnej w strukturze trójznakowej zgodnie z ISO 4217, np. PLN)	Kwota należności ogółem w PLN brutto (jeśli walutą jest PLN wpisać wartość z kolumny 6)	Termin płatności wg umowy (w dniach)	Termin płatności wg umowy (data, format DD.MM.RRRR)	Czy dokonano płatności za fakturę/dowód zakupu? 0 - nie, 1 - tak, (jeśli wpisano 0 kolumny od 10 do 16 pozostają niewypełnione)
499	[Informacja prawnie chroniona]								
1765									
1798									
2696									
2751									
2947									
3007									

W toku postępowania pierwszoinstancyjnego Prezes Urzędu na podstawie oświadczenia tego kontrahenta z dnia 27 grudnia 202r. ustalił, iż posiada on status małego przedsiębiorcy. (karta akt postępowania DZP.93.57.2020 - 316, tom 2) Wobec powyższego Prezes Urzędu dokonał skrócenia terminów płatności świadczeń pieniężnych wynikających z ww. transakcji handlowych zgodnie z art. 13 ust. 2 pkt 2 Ustawy.

Ponownie rozpoznając sprawę Prezes Urzędu na podstawie danych ujawnionych w Rejestrze Przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego ustalił, że całość udziałów spółki [Informacja prawnie chroniona] posiada podmiot zagraniczny [Informacja prawnie chroniona]. (karta akt postępowania DWZ.93.17.2023 - 773, płyta CD, tom IV). Jednocześnie Prezes Urzędu wskazuje, że kontrahent nie odpowiedział na wystosowane dwukrotnie w toku postępowania odwoławczego wezwanie organu do złożenia oświadczenia w przedmiocie posiadanego statusu przedsiębiorcy.

Prezes Urzędu ponownie rozpoznając sprawę, wobec faktu, że podjęte czynności wyjaśniające nie pozwoliły w sposób obiektywny i bezsporny ustalić statusu kontrahenta i zgodnie z zasadą rozstrzygania wątpliwości interpretacyjnych co do stanu faktycznego

ustalonego w toku postępowania dowodowego na korzyść strony, wyrażoną art. 81a § 1 kpa w związku z art. 13q Ustawy, nie przyjmował - inaczej niż w toku postępowania pierwszoinstancyjnego - że kontrahent [Informacja prawnie chroniona] posiada status MŚP i w związku z czym świadczenia pieniężne wynikające z wyżej opisanych transakcji jako wymagalne po okresie objętym postępowaniem, wyłączył z zakresu rozstrzygnięcia.

XI.1.4. Transakcje handlowe zawarte z [Informacja prawnie chroniona].

Przedsiębiorca [Informacja prawnie chroniona], NIP: [Informacja prawnie chroniona], wystawił na rzecz HANPLAST sp. z o. o. faktury: nr [Informacja prawnie chroniona] (Tabela nr 1, nr Lp. 2017, 2019, 3078, 3079, karta akt postępowania DZP.93.57.2020 - 44, płyta CD, Tom I). Dodatkowo w Tabeli nr 1 Strona wskazała, że w odniesieniu do wyżej wymienionych faktur strony transakcji handlowych ustaliły 90-dniowy termin zapłaty. Ww. kontrahent Strony nie odpowiedział na wystosowane dwukrotnie przez Prezesa Urzędu w toku postępowania odwoławczego wezwanie w przedmiocie złożenia oświadczenia o posiadanym w 2020 roku statusie: mikro, mały, średni, duży przedsiębiorca - w rozumieniu załącznika I do rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i art. 108 Traktatu (karta akt postępowania DWZ.93.17.2020 - 36-39, tom I; 644-646, tom III).

W toku postępowania pierwszoinstancyjnego Prezes Urzędu wobec ustalenia, że kontrahent Strony postępowania posiadał status MŚP dokonał skrócenia terminów płatności świadczeń pieniężnych wynikających z ww. transakcji handlowych zgodnie z art. 13 ust. 2 pkt 2 Ustawy i w konsekwencji określił okres opóźnienia ze spełnieniem ww. świadczeń wynoszący odpowiednio [Informacja prawnie chroniona] dni.

Prezes Urzędu ponownie rozpoznając sprawę przyjął, iż podjęte czynności wyjaśniające nie pozwoliły w sposób obiektywny i bezsporny ustalić statusu kontrahenta i zgodnie zasadą rozstrzygnięcia wątpliwości interpretacyjnych co do stanu faktycznego ustalonego w toku postępowania dowodowego na korzyść strony, wyrażoną art. 81a § 1 kpa w związku z art. 13q Ustawy, nie przyjmował - inaczej niż w toku postępowania pierwszoinstancyjnego - że kontrahent [Informacja prawnie chroniona], posiada status MŚP i w związku z czym Prezes Urzędu dokonał następujących ustaleń. Dla faktur nr [Informacja prawnie chroniona] termin

zapłaty przypadła na dzień [Informacja prawnie chroniona] Strona postępowania uiściła wynikające z nich należności w dniu [Informacja prawnie chroniona], zatem z opóźnieniem wynoszącym w obu przypadkach [Informacja prawnie chroniona] dni, przy czym okres opóźnienia liczony był do ostatniego dnia okresu objętego postępowaniem, tj. do dnia 31 sierpnia 2020 r. Transakcje te zostały opisane w Tabeli Z.2 stanowiącej załącznik do niniejszej decyzji. Dla faktur nr [Informacja prawnie chroniona] termin zapłaty przypadła na [Informacja prawnie chroniona] Świadczenia pieniężne z nich wynikające zostały zapłacone w dniu [Informacja prawnie chroniona] z opóźnieniem wynoszącym [Informacja prawnie chroniona] dni w obu przypadkach. Transakcje te zostały opisane w Tabeli Z.1. stanowiącej załącznik do niniejszej decyzji.

XI.1.5. Transakcje handlowe z [Informacja prawnie chroniona].

[Informacja prawnie chroniona], NIP: [Informacja prawnie chroniona] wystawiła na rzecz Strony postępowania faktury wynikające z transakcji handlowych opisanych w Tabeli nr 1 pod nr Lp. 1, 2, 26, 48, 59, 70, 81, 91, 101, 112, 113, 124, 125, 135, 146, 157, 168, 179, 190, 211, 222, 223, 234, 245, 256, 267, 278, 289, 300, 311, 322, 333, 334, 345, 356, 378, 389, 400, 411, 422, 433, 444, 456, 467, 477, 521, 532, 543, 555, 565, 576, 609, 620, 631 642, 652, 663, 675, 708, 718, 729, 740, 751, 762, 773, 807, 818, 829, 851, 862, 873, 884, 885, 896, 907, 917, 928, 950, 971, 982, 993, 994, 1004, 1015, 1026, 1037, 1048, 1059, 1070, 1081, 1092, 1103, 1104, 1105, 1116, 1127, 1138, 1149, 1160, 1171, 1182, 1193, 1204, 1214, 1215, 1248, 1259, 1270, 1281, 1292, 1303, 1314, 1325, 1326, 1337, 1348, 1359, 1369, 1391, 1402, 1413, 1424, 1447, 1469, 1480, 1491, 1502, 1513, 1524, 1535, 1545, 1546, 1557, 1568, 1579, 1590, 1601, 1612, 1623, 1634, 1645, 1656, 1657, 1668, 1679, 1688, 1695, 1703, 1706, 1709, 1720, 1731, 1743, 1754, 1787, 1809, 1820, 1831, 1842, 1854, 1865, 1898, 1908, 1919, 1929, 1940, 1951, 1963, 1974, 1985, 1996, 2007, 2018, 2029, 2040, 2051, 2062, 2084, 2095, 2106, 2117, 2128, 2139, 2150, 2160, 2171, 2182, 2183, 2184, 2195, 2206, 2217, 2228, 2239, 2250, 2261, 2272, 2283, 2293, 2294, 2305, 2316, 2327, 2337, 2348, 2359, 2370, 2381, 2392, 2403, 2404, 2415, 2426, 2437, 2448, 2459, 2470, 2479- 2491, 2493-2529, 2537, 2547, 2557, 2568, 2578, 2589, 2600, 2606, 2610, 2612, 2617, 2623, 2626, 2628, 2631, 2633 - 2637, 2643, 2653, 2654, 2665, 2675 - 2682, 2685, 2689, 2691, 2700, 2707, 2717 - 2750, 2752- 2807, 2816, 2833, 2844, 2851, 2853- 2857, 2861, 2865, 2870- 2872, 2879- 2881, 2883 - 2885, 2888, 2890, 2893- 2895, 2897, 2900, 2902 - 2904, 2907, 2914, 2925, 2936, 2940 - 2943, 2945, 2946, 2948- 2983, 2985- 2996, 2998 - 3000, 3002 - 3006, 3008 - 3014, 3016-3034, 3044, 3055, 3066, 3077, 3088, 3099, 3110, 3121, 3132, 3143, 3154, 3176, 3187, 3198, 3209,

3220, 3230, 3241, 3252, 3263, 3294, 3296, 3302, 3312, 3320, 3323, 3324- 3326, 3329, 3332, 3340, 3341, 3343 - 3345, 3351, 3357, 3359- 3362, 3369, 3372 - 3375, 3378, 3384, 3386, 3392, 3400, 3409, 3426, 3427, 3437, 3440, 3449, 3468, 3489, 3500, 3511. (karta akt postępowania DZP.93.57.2020 - 44, płyta CD, tom 1). Co do części z ww. transakcji Prezes Urzędu stwierdził opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego bądź niespełnienie świadczenia pieniężnego w okresie objętym postępowaniem, implikujące nałożenie JKP. Transakcje te zostały wymienione w stanowiącej załącznik do Decyzji Tabeli Z.1 pod pozycją Lp. 765-806, 830, 854-900, 1134-1166 (w sumie 123 transakcje) - karta akt postępowania DZP.93.57.2020 464 verte- 465 verte, 466-466 verte, 470-470 verte, tom 3 oraz Tabeli Z.5 pod pozycją Lp. 1-215, 217-219, 223-231, 233-244, 246-253, 256-258, 260-262, 264-266, 269-279, 282-284, 286-296, 303-308, 312-314, 320-325, 329-330, 332, 336, 347-348, 356-357, 374-376, 388-394, 398-401, 407-411, 422-425, 435, 442-446, 452-455, 467-470, 478-481, 491, 499, 511-515, 525-528, 534-537, 543-544, 552, 554-555, 575-578, 586, 592-595, 607, 615-616, 619-622, 642, 645-650, 656-658, 669, 672-675, 689, 701, 703-705, 724-727, 741-742, 751-753, 755-756, 758 (w sumie 414 transakcji) - karta akt postępowania DZP.93.57.2020 - 478-489 verte, tom 3.

W uzasadnieniu wniosku o ponowne rozpoznanie sprawy Strona zakwestionowała powyższe ustalenia organu, wskazując na poczynione ze spółką [Informacja prawnie chroniona] uzgodnienia w zakresie przedłużenia terminów zapłaty. Jak podniosła HANPLAST sp. z o. o. wnosząc środek zaskarżenia „(...)w stosunku do spółki [Informacja prawnie chroniona] Spółka dokonała indywidualnych ustaleń przedłużających terminy zapłaty i w odniesieniu do długotrwałych relacji oraz nadzwyczajnych okoliczności opóźnienie to zostało przez strony pominięte.” (karta akt postępowania DWZ.93.17.2023 - 8, tom I). W związku z powyższym Prezes Urzędu pismem z dnia 9 listopada 2023 r. wezwał [Informacja prawnie chroniona] do wskazania, w stosunku do których transakcji handlowych przedłużono w drodze dodatkowych ustaleń terminy zapłaty należności przysługujących od Strony postępowania oraz przedstawienia dokumentów określających nowe terminy zapłaty. (karta akt postępowania DWZ.93.17.2023 r. 139-146, tom I). Ponadto pismem z dnia 21 listopada 2023 r. Prezes Urzędu wezwał Stronę postępowania do wskazania transakcji handlowych, co do których termin zapłaty świadczeń pieniężnych został przesunięty w drodze porozumienia (karta akt postępowania DWZ.93.17.2023 - 444-446, tom III).

Przy piśmie z dnia 7 grudnia 2023 r. (karta akt postępowania DWZ.93.17.2023 - 602-621, tom III) [Informacja prawnie chroniona] przedstawiła [Informacja prawnie chroniona] zawartą

z HANPLAST sp. z o. o. w dniu [Informacja prawnie chroniona]. [Informacja prawnie chroniona] określa warunki dokonywania płatności, a zgodnie z ust. 2 tej jednostki redakcyjnej: „[Informacja prawnie chroniona]”. W treści pisma spółka [Informacja prawnie chroniona] wskazała, że w odniesieniu do transakcji zawieranych w 2020 r. „strony dokonywały przedłużenia płatności poprzez wystawienie not korygujących”, podobnie w odniesieniu do transakcji zawieranych w 2019 r. terminy zapłaty „nie były wyłącznie oparte na wyżej załączonej umowie oraz jej aneksach, gdyż część ustaleń Stron odbywała się na podstawie ustaleń ustnych lub elektronicznych. W odniesieniu do metodologii prolongowania Strony nie dokonywały prolongat w rozumieniu wydłużania określonego terminu o kolejne dni. Strony z góry zakładały określone terminy zapłaty, który zwykle były dotrzymywane”. Załącznikiem do pisma [Informacja prawnie chroniona] z dnia 7 grudnia 2023 r. jest kopia korespondencji mailowej [Informacja prawnie chroniona], z której wynika, że w odniesieniu do faktur wystawianych na rzecz HANPLAST sp. z o. o. uzgodniony został termin zapłaty wynoszący [Informacja prawnie chroniona] dni. Dodatkowo kontrahent Strony postępowania przedstawił przy ww. piśmie uzupełniony załącznik nr 2 obejmujący transakcje handlowe zawarte w 2019 r. ze Stroną postępowania, w którym w kolumnie „Termin zapłaty wynikający z prolongaty” wskazane zostały terminy zapłaty wynoszące [Informacja prawnie chroniona] dni. Jednocześnie odnośnie do transakcji handlowych zawartych z HANPLAST sp. z o. o. w 2020 r., a będących przedmiotem wezwania organu, wzywana przedstawiła kserokopie not korygujących nr [Informacja prawnie chroniona], przedłużającą termin płatności faktur nią objętych do [Informacja prawnie chroniona] dni, oraz nr [Informacja prawnie chroniona] r., przedłużającą termin płatności faktur w niej wymienionych do [Informacja prawnie chroniona] dni.

W odpowiedzi z dnia 15 grudnia 2023 r. (karta akt postępowania DWZ.93.17.2023 - 656-659, tom IV) odnosząc się do transakcji handlowych, zawartych z [Informacja prawnie chroniona], będących przedmiotem postępowania, HANPLAST sp. z o. o. wyjaśniła, że „w przypadku części płatności, strony dokonały przedłużenia terminu płatności poprzez wystawienie not korygujących (...). Ustalenia w zakresie określenia terminów zapłaty przed transakcją przybierały formę ustną lub elektroniczną.”. Na potwierdzenie przytoczonej okoliczności Strona postępowania przedstawiła przy piśmie z dnia 15 grudnia 2023 r. wydruk korespondencji mailowej z dnia 19 września 2019 r. prowadzonej z [Informacja prawnie chroniona], z której wynika, że oba podmioty uzgodniły [Informacja prawnie chroniona] - dniowy termin płatności faktur. Dodatkowo do swoich wyjaśnień Strona postępowania

załączyła kopie not korygujących nr [Informacja prawnie chroniona] przedłużające terminy płatności wynikające z wymienionych w nich faktur.

Odnosząc się do powyższego Prezes Urzędu ponownie wskazuje na treść przepisu art. 7 ust. 2a Ustawy, określającego maksymalne umowne terminy zapłaty w asymetrycznych transakcjach handlowych, tj. takich w których dłużnikiem jest duży przedsiębiorca a wierzycielem mikroprzedsiębiorca, mały przedsiębiorca albo średni przedsiębiorca, a z taką sytuacją mamy do czynienia w niniejszej sprawie, ograniczenie to ma charakter bezwzględny - termin zapłaty nie może być zatem dłuższy niż 60 dni. Początkiem biegu maksymalnego terminu zapłaty jest zdarzenie w postaci doręczenia dłużnikowi faktury lub rachunku potwierdzających dostawę towaru lub wykonanie usługi albo otrzymania przez dłużnika towaru lub usługi (art. 7 ust. 4 Ustawy), w zależności od tego, które z nich nastąpi później lub które z nich jest możliwe do ustalenia. Może on jednak ulec przesunięciu na podstawie art. 9 ust. 2 Ustawy, w przypadku, gdy strony przewidziały w umowie zbadanie towaru lub usługi, a dłużnik otrzymał fakturę lub rachunek, potwierdzające dostawę towaru lub wykonanie usługi, przed dniem rozpoczęcia badania lub w jego trakcie - termin zapłaty liczony jest wtedy od dnia zakończenia badania towaru lub usługi.

[Informacja prawnie chroniona] złożyła oświadczenie w przedmiocie posiadanego statusu przedsiębiorcy, wskazując, iż w okresie objętym niniejszym postępowaniem posiadała status średniego przedsiębiorcy (karta akt postępowania DZP.93.57.2020 - 284, tom II oraz karta akt postępowania DWZ.93.17.2023 - 605, tom III). Prezes Urzędu wskazuje, że ze względu na przepisy wprowadzające przepis art. 7 ust. 2a Ustawy, nie miał zastosowania do transakcji handlowych zawartych w 2019 r. Wobec powyższego termin zapłaty świadczeń pieniężnych wynikających ze 123 transakcji handlowych zawartych przez Stronę postępowania ze spółką [Informacja prawnie chroniona] w 2019 r., wymienionych w Tabeli Z.1 stanowiącej załącznik do Decyzji nie podlegał skróceniu o jakim mowa w cytowanym wyżej przepisie. W odniesieniu do tych transakcji handlowych Prezes Urzędu przyjął, zgodnie z zebrany w sprawie materiałem dowodowym, termin zapłaty wynoszący [Informacja prawnie chroniona] dni, a następnie ustalił, że Strona postępowania dokonała płatności z przekroczeniem umownego terminu zapłaty. Wobec stwierdzenia nieterminowego spełnienia świadczeń pieniężnych Prezes Urzędu prawidłowo wymierzył jednostkowe kary pieniężne, opisane w Tabeli Z.1 stanowiącej załącznik do Decyzji, pod pozycją Lp. 765-806, 830, 854-900, 1134-1166.

Z kolei w stosunku do transakcji handlowych zawartych przez HANPLAST sp. z o. o. z [Informacja prawnie chroniona] w 2020 r., a opisanych w Tabeli Z.5, stanowiącej załącznik do Decyzji, pod pozycjami Lp. 1-215, 217-219, 223-231, 233-244, 246-253, 256-258, 260-262, 264-266, 269-279, 282-284, 286-296, 303-308, 312-314, 320-325, 329-330, 332, 336, 347-348, 356-357, 374-376, 388-394, 398-401, 407-411, 422-425, 435, 442-446, 452-455, 467-470, 478-481, 491, 499, 511-515, 525-528, 534-537, 534-544, 552, 554-555, 575-578, 586, 592-595, 607, 615-616, 619-622, 642, 645-650, 656-658, 669, 672-675, 689, 701, 703-705, 724-727, 741-742, 751-753, 755-756, 758, Prezes Urzędu ustalił umowne terminy zapłaty świadczeń pieniężnych z nich wynikających zgodnie z art. 13 ust. 2 pkt 2 Ustawy. Odnosząc się do przedstawionych w toku uzupełniającego postępowania dowodowego not korygujących terminy zapłaty transakcji handlowych zawartych z [Informacja prawnie chroniona] w 2020 r. (karta akt postępowania DWZ.93.17.2023 - 660-662, tom IV) Prezes Urzędu wskazuje na konieczność stosowania, zgodnie z przepisem art. 13 ust 2 pkt. 2 Ustawy, maksymalnych terminów zapłaty, liczonych od dnia doręczenia dłużnikowi faktury lub rachunku, potwierdzających dostawę towaru lub wykonanie usługi, albo liczonych zgodnie z art. 7 ust. 4 albo art. 9 ust. 2. Po ponownej analizie sprawy Prezes Urzędu wskazuje, iż ustalenia poczynione w toku postępowania pierwszoinstancyjnego, w zakresie liczby dni opóźnienia w zapłacie ww. świadczeń pieniężnych są prawidłowe, potwierdzone zebrany w sprawie materiałem dowodowym. Twierdzenia Strony postępowania w zakresie w jakim podnosi zarzut nieuwzględnienia przez Prezesa Urzędu indywidualnych ustaleń z kontrahentem w zakresie przedłużenia terminów zapłaty, jako sprzeczne z art. 7 ust. 2a i art. 13 ust. 2 pkt 2 Ustawy, nie mogą wpłynąć na treść rozstrzygnięcia.

W uzasadnieniu wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy Strona postępowania wskazała na dokonywanie rozliczeń ze spółką [Informacja prawnie chroniona] w drodze potrąceń: „Organ w toku postępowania nie zweryfikował również w sposób wystarczający kwestii dokonywania potrąceń, które mogły odbywać się w formie ustawowej lub umownej. Podstawowa forma potrącenia ustawowego w swoim założeniu zakłada wsteczny skutek realizacji płatności wobec czego brak zaistnienia opóźnienia w zapłacie. Znakomita część płatności względem [Informacja prawnie chroniona] odbywała się w ten sposób”. (karta akt postępowania DWZ.93.17.2023 - 7, tom I). W przedstawionej do akt sprawy w toku postępowania pierwszoinstancyjnego Tabeli nr 3 - Potrącenia, stanowiącej załącznik do pisma z dnia 2 listopada 2021 r. (karta akt postępowania DZP.93.57.2020- 75, płyta CD, tom 1) Strona

wskazała [Informacja prawnie chroniona] transakcji zawartych w 2019 r. [Informacja prawnie chroniona], które zostały rozliczone, według jej oświadczenia, w drodze tzw. kompensaty. Następnie, w odpowiedzi na wezwanie Prezesa Urzędu, przy piśmie z dnia 15 grudnia 2023 r. (karta akt postępowania DWZ.93.17.2023 - 656-659, tom IV) Strona wyjaśniła, że „szereg transakcji z [Informacja prawnie chroniona] odbywało się na zasadzie potrąceń. Jednocześnie Spółka wskazuje, iż po przeprowadzonej, wewnątrznie dalej idącej analizie Spółka nie jest w stanie na ten moment wskazać transakcji będących przedmiotem postępowania, które w ten sposób były regulowane, wobec czego według obecnych ustaleń traktować należy je jako odrębne płatności.”

Wobec oświadczenia Strony postępowania, iż transakcje handlowe pierwotnie zgłoszone jako rozliczone w drodze potrącenia, należy traktować jako uregulowane przelewem, Prezes Urzędu dokonał ich ponownej analizy, pod kątem przyjętego przez strony transakcji umownego terminu zapłaty oraz daty dokonania płatności. Ustalenia Prezesa Urzędu w odniesieniu do czterech transakcji są odmienne niż poczynione w toku postępowania pierwszoinstancyjnego. [Informacja prawnie chroniona] wystawiła na rzecz Strony postępowania faktury nr:

- [Informacja prawnie chroniona]
- [Informacja prawnie chroniona];
- [Informacja prawnie chroniona];
- [Informacja prawnie chroniona];

(Tabela nr 1, Lp. 2495, 2501, 2498, 2499 - karta akt postępowania DZP.93.57.2020 - 44, płyta CD, tom 1).

Termin płatności każdej z wyżej wymienionych faktur, zgodnie z zawartym przez strony transakcji porozumieniem, wynosił [Informacja prawnie chroniona] dni i przypadał odpowiednio, z uwzględnieniem wskazań określonych przepisem art. 115 kc, w dniu [Informacja prawnie chroniona].

Przy piśmie z dnia 9 listopada 2022 r. Strona przedstawiła załączniki w postaci potwierdzenia dokonania przelewu zbiorczego z dnia [Informacja prawnie chroniona] na rzecz [Informacja prawnie chroniona] w kwocie łącznej [Informacja prawnie chroniona] zł oraz zestawienie (specyfikację) transakcji handlowych, które zostały rozliczone w ramach tego przelewu. (karta akt postępowania DZP.93.57.2020 - 105, płyta CD, tom 1). W zestawieniu tym wskazano m. in. transakcje zawarte w dniu [Informacja prawnie chroniona] na kwotę

[Informacja prawnie chroniona], transakcję z dnia [Informacja prawnie chroniona] na kwotę [Informacja prawnie chroniona] oraz transakcję z dnia [Informacja prawnie chroniona] na kwotę [Informacja prawnie chroniona]. Powyższe znajduje potwierdzenie w przedstawionym do akt postępowania pliku JPK_WB, z którego wynika, że w dniu [Informacja prawnie chroniona] odnotowano dokonanie płatności w [Informacja prawnie chroniona] na rzecz [Informacja prawnie chroniona] wskazując, jako tytuł operacji: „za faktury zg z ustaleniami”. Wobec powyższego Prezes Urzędu ustalił, że Strona dokonała płatności za ww. faktury w dniu [Informacja prawnie chroniona]., a zatem z opóźnieniem wynoszącym odpowiednio [Informacja prawnie chroniona] dni dla faktur nr [Informacja prawnie chroniona] i [Informacja prawnie chroniona] dni dla faktury [Informacja prawnie chroniona].

W toku postępowania pierwszoinstancyjnego Prezes Urzędu błędnie określił okres opóźnienia w spełnieniu ww. świadczeń (odpowiednio [Informacja prawnie chroniona] dni dla faktur nr [Informacja prawnie chroniona] i [Informacja prawnie chroniona] dni dla faktury [Informacja prawnie chroniona]). Podstawą błędnych ustaleń organu było oświadczenie Strony postępowania w postaci Tabeli nr 3 Potrącenia (karta akt postępowania DZP.93.57.2020- 75, płyta CD, Tom 1), w którym wskazano jako formę rozliczenia ww. transakcji kompensatę umowną w dniu [Informacja prawnie chroniona]. W tym miejscu Prezes Urzędu wskazuje, że - jak wynika z pliku JPK_WB - w dniu [Informacja prawnie chroniona] r. Strona nie dokonywała żadnych płatności. (karta akt postępowania DZP.93.57.2020 - 29, płyta CD, Tom I).

Po ponownym rozpatrzeniu sprawy i weryfikacji ww. transakcji handlowych, Prezes Urzędu ustalił prawidłową liczbę dni opóźnienia w zakresie spełnienia świadczeń wynikających z opisanych wyżej transakcji.

Prezes Urzędu ponownie zweryfikował pozostałe transakcje handlowe zawarte [Informacja prawnie chroniona], które pierwotnie zgłoszone zostały przez Stronę postępowania jako rozliczone w drodze potrącenia (Tabela Nr 3 Potrącenia - karta akt postępowania DZP.93.57.2020 - 75, płyta CD, tom I), a które wskazane zostały jako zapłacone przelewem. W odniesieniu do tych transakcji w toku postępowania pierwszoinstancyjnego Prezes Urzędu ustalił, iż świadczenia pieniężne z nich wynikające określone zostały jako spełnione w dniu w którym „kompensata stała się możliwa” - zgodnie z Tabelą nr 3 Potrącenia Lp. 338-371, tj. w dniu 23 lipca 2020 r. Jednocześnie z pliku JPK_WB (karta akt postępowania DZP.93.57.2020 - 29, płyta CD, tom I) wynika, że w dniu 23 lipca 2020 r. na koncie Strony postępowania odnotowana została operacja na rzecz [Informacja prawnie chroniona] w

kwocie [Informacja prawnie chroniona] zł z określeniem tytułu przelewu „za faktury”. Tożsama kwota została wskazana w Tabeli nr 3 - Potrącenia jako „kwota zapłaty częściowej lub rozliczającej saldo rozrachunków”, dodatkowo wskazano w odniesieniu do ww. transakcji numer dokumentu zbiorczego: [Informacja prawnie chroniona]. W Tabeli nr 1 ww. transakcje handlowe zostały opisane jako rozliczone w dniu [Informacja prawnie chroniona] pod wspólnym numerem operacji [Informacja prawnie chroniona]. Wobec powyższego ustalenia poczynione w toku postępowania pierwszoinstancyjnego przez Prezesa Urzędu dotyczące daty spełnienia świadczeń pieniężnych wynikających z ww. transakcji oraz liczby dni opóźnienia w spełnieniu świadczenia są prawidłowe.

XI.1.6. Transakcje handlowe zawarte z [Informacja prawnie chroniona].

W odniesieniu do poniżej wymienionych przedsiębiorców - kontrahentów Spółki Prezes Urzędu na podstawie złożonych w toku uzupełniającego postępowania dowodowego oświadczeń i zestawień ustalił, że doręczali oni Stronie postępowania faktury w postaci elektronicznej:

1. [Informacja prawnie chroniona] (karty akt postępowania DWZ.93.17.2023 161-162, tom II),
2. [Informacja prawnie chroniona] (karty akt postępowania DWZ.93.17.2023- 219-220, tom II),
3. [Informacja prawnie chroniona] (karty akt postępowania DWZ.93.17.2023-315-318, tom II),
4. [Informacja prawnie chroniona] (karty akt postępowania DWZ.93.17.2023-362, 437, tom II),
5. [Informacja prawnie chroniona] (karty akt postępowania DWZ.93.17.2023 - 438-440, tom II),
6. [Informacja prawnie chroniona] (karta akt postępowania DWZ.93.17.2023-576, tom III).

W toku postępowania pierwszoinstancyjnego w stosunku do transakcji handlowych wymienionych w Tabeli Z.5 stanowiącej załącznik do Decyzji, zawartych z:

- [Informacja prawnie chroniona], a opisanych pod Lp. 761 i 766;

- [Informacja prawnie chroniona], a opisanych pod pozycją Lp. 333, 337-342, 349, 359-361, 368-370, 377-378, 404, 412-413, 426-429, 433-434, 471-476, 483-484, 503, 517-519, 531, 538, 551, 559-565, 572, 580-582, 596-598, 608-611, 623-633, 659-666, 677-681, 690-694, 707-711, 719-721, 728-731, 736-739, 743-744, 754, 799, 805-808, 812-817, 823-824, 839-840, 843-845, 847, 851-852, 871, 873-879, 891-892, 979, 980-981, 1001, 1006-1007, 1018, 1022-1027, 1054-1057, 1066-1072, 1087-1094, 1107-1110, 1117-1120, 11301137, 1139, 1150, 1166-1170, 1254, 1256-1258, 1261-1266, 1270, 1282-1286, 1290, 1293-1299, 1301, 1319, 1322-1323, 1327-1330, 1355-1356, 1358-1361;
- [Informacja prawnie chroniona], a opisanych pod pozycją Lp.: 216, 220-222, 232, 245, 259, 263, 267-268, 280, 309, 315-316, 344-345, 364, 365, 395, 417-421, 431-432, 462, 501, 791-793, 795-796, 800, 834-836, 902, 907, 909-911, 924, 933-934, 956-957, 965-967, 976-977, 987, 994, 1003-1004, 1013-1016, 1035, 1039, 1073-1079, 1096, 1129, 1142, 1172, 1177, 1191, 1213;
- [Informacja prawnie chroniona], a opisanych pod pozycją Lp.: 516, 557, 579, 676, 841, 897, 901, 912, 918, 1017, 1192, 1236, 1321, 1325, 1352, 1353, 1354, 1357;
- [Informacja prawnie chroniona], a opisanych pod Lp.: 281, 297-302, 310-311, 317-319, 327, 328, 335, 343, 350-352, 362, 363, 371, 379-382, 403, 414-416, 430, 436-438, 447, 448, 459-461, 504-510, 520-524, 529-530, 532, 533, 539-542, 546-549, 566-571, 573, 574, 599-602, 604, 612-614, 634-641, 651-655, 682-684, 695-699, 712-717, 732-735, 745-749, 768-776, 778-788, 797, 798, 802-804, 810, 811, 818-822, 849, 850, 853, 863, 864, 868, 880-886, 903, 904, 913-917, 920-923, 927-932, 935-940, 944-955, 968-975, 982-986, 989-993, 996-1000, 1008-1012, 1019, 1028, 1030-1034, 1040-1045, 1049-1052, 1059-1064, 1080-1084, 1098-1101, 1111-1114, 1121-1128, 1138, 1140, 1141, 1151-1158, 1161, 11 1173-1175, 1179-1183, 1195-1203, 1205-1209, 1214, 1215, 12371240, 1242-1251, 1255, 1259, 1260, 1267-1269, 1271-1275, 1277, 1278, 1280, 1287-1289, 1300, 1302, 1304-1306, 1316, 1318, 1320, 1326, 1331-1333,

oraz w Tabeli Z.6 stanowiącej załącznik do decyzji z dnia 19 lipca 2023 r., nr DZP-36/2023, zawartej z:

- [Informacja prawnie chroniona], a opisanej pod pozycją Lp. 2,

Prezes Urzędu błędnie ustalił początek biegu terminu zapłaty na podstawie danych przedstawionych w przez Stronę postępowania w Tabeli nr 1 (karta akt postępowania

DZP.93.57.2020 - 44, płyta CD, tom 1). Dane te są sprzeczne w danymi przedstawionym przez Stronę w pliku JPK_VAT_ZAKUP (karta akt postępowania DZP.93.57.2020 - 29, płyta CD, tom 1) oraz uzyskanymi od kontrahentów w toku ponownego rozpoznawania sprawy. Dla tych samych bowiem transakcji handlowych informacja wskazana w kolumnie „Data wpływu dowodu zakupu” w Tabeli nr 1 jako dzień otrzymania faktury jest o kilka do kilkunastu dnia późniejsza niż data opisana w kolumnie „Data wpływu” w pliku JPK_VAT_ZAKUP oraz data wskazana przez kontrahentów jako data doręczenia faktury.

W konsekwencji dokonanych w toku ponownego rozpatrywania sprawy ustaleń organu, należy przyjąć, że termin zapłaty świadczeń pieniężnych na rzecz [Informacja prawnie chroniona] rozpoczynał swój bieg o kilka do kilkunastu dni wcześniejszym niż przyjęto w zaskarżonej decyzji. Zwiększona liczba dni opóźnienia w spełnieniu świadczenia lub niespełnienia świadczenia generuje wyższą kwotę wymierzonych JPK, jednak ze względu na zakaz określony przepisem art. 139 kpa brak jest możliwości zmiany decyzji na niekorzyść wnoszącej wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy.

XI.1.7. Transakcje handlowe zawarte z [Informacja prawnie chroniona].

[Informacja prawnie chroniona], wystawił na rzecz Strony postępowania faktury: [Informacja prawnie chroniona] (Tabela nr 1, Lp. 37, 436, 531, 533, 766, 767, 1826, 1827, 1833, 2145-2147, 2339-2342 - karta akt postępowania DZP.93.57.2020 - 44 płyta CD, tom 1; załączniki do pisma z dnia 14 listopada 2023 r. - karta akt postępowania DWZ.93.17.2023 - 176, 178, 180, 182, 184, 186, 188, 190, 192, 194, 196, 198, 200, 202, 204, tom II). Przy piśmie z dnia 14 listopada 2023 r. (karta akt postępowania DWZ.93.17.2023 - 174, tom II) kontrahent wskazał, że „faktury dostarczane były e-mailowo z adresu [Informacja prawnie chroniona] na adres [Informacja prawnie chroniona]”. Przywołaną okoliczność popart załączonymi do pisma wydrukami korespondencji elektronicznej (karta akt postępowania DWZ.93.17.2023 - 176 verte, 178 verte, 180 verte, 182 verte, 184 verte, 186 verte, 188 verte, 190 verte, 192 verte, 194 verte, 196 verte, 198 verte, 200 verte, 202 verte, 204 verte, tom II). Jak wynika z przedstawionych danych termin zapłaty świadczeń pieniężnych wynikających z faktur: [Informacja prawnie chroniona] rozpoczynał swój bieg w dniu następującym po dniu dostarczenia faktury elektronicznej, który był tożsamy z dniem dostarczenia towaru. W odniesieniu do świadczeń pieniężnych wynikających z pozostałych wyżej opisanych faktur, termin zapłaty należy liczyć od dnia dostarczenia towaru, który każdorazowo następował

jeden dzień po dniu doręczenia faktury elektronicznej. Wskazane przez kontrahenta dane znajdują potwierdzenie w załączonym przez Stronę postępowania pliku JPK_VAT_ZAKUP (karta akt postępowania DZP.93.57.2020 - 29, płyta CD, tom 1). W toku postępowania pierwszoinstancyjnego Prezes Urzędu błędnie ustalił, opierając się na danych przedstawionych w Tabeli nr 1, że wyżej opisane faktury zostały doręczone Stronie, a termin zapłaty świadczenia pieniężnego rozpoczął swój bieg, o kilka dni później, niż wynika to z oświadczenia kontrahenta. W konsekwencji błędnie ustalił liczbę dni opóźnienia dla poszczególnych świadczeń pieniężnych wynikających z ww. faktur. Ponownie rozpoznając sprawę Prezes Urzędu dokonał weryfikacji transakcji handlowych zawartych z kontrahentem, w szczególności co do wyliczenia liczby dni opóźnienia wpływających w sposób bezpośredni na wysokość kary. Ustalona, większa, niż przyjęto w toku postępowania pierwszoinstancyjnego, liczba dni opóźnienia w spełnieniu świadczenia pieniężnego determinuje wyższe jednostkowe kary pieniężne obliczone zgodnie z art. 13v ust. 2 Ustawy, jednak ze względu na zakaz określony przepisem art. 139 kpa brak jest możliwości zmiany decyzji na niekorzyść wnoszącej wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy.

XI.1.8. Transakcje handlowe zawarte z [Informacja prawnie chroniona].

[Informacja prawnie chroniona], wystawiła na rzecz Strony postępowania m. in. fakturę nr: [Informacja prawnie chroniona] (Tabela nr 1, Lp. 973,- karta akt postępowania DZP.93.57.2020 - 44, płyta CD, tom 1) Przy piśmie z dnia 9 listopada 2023 r. kontrahent Strony wskazał, że „faktury VAT były doręczane do HANPLAST sp. z o.o. drogą elektroniczną od [Informacja prawnie chroniona];” dodatkowo „w systemie sprzedażowym spółki nie odnotowano przypadku wydania towaru w terminie przypadającym po wystawieniu faktury VAT;” (karta akt postępowania DWZ.93.17.2023 - 272, tom II). Z przedstawionego przy piśmie zestawienia wynika, że faktura nr [Informacja prawnie chroniona] została doręczona Stronie postępowania w dniu [Informacja prawnie chroniona] (karta akt postępowania DWZ.93.17.2023 - 276, Tom II). Kontrahent Strony postępowania złożył oświadczenie o posiadaniu w 2020 r. statusu średniego przedsiębiorcy (karta akt postępowania DWZ.93.17.2023 - 272, Tom II), zatem w odniesieniu do tego podmiotu maksymalny 60-dniowy termin płatności świadczenia pieniężnego, wynikającego z faktury nr [Informacja prawnie chroniona] przypadął na dzień [Informacja prawnie chroniona] Strona postępowania uściła kwotę wynikającą z ww. faktury VAT w dniu 28 lipca 2020 r., a więc z opóźnieniem wynoszącym [Informacja prawnie chroniona] dni. W toku postępowania pierwszoinstancyjnego Prezes Urzędu na podstawie danych przedstawionych przez Stronę

postępowania w Tabeli nr 1 błędnie ustalił liczbę dni opóźnienia ze spełnieniem ww. świadczenia pieniężnego wynoszącą [Informacja prawnie chroniona] dni (Tabela Z.5 Lp. 1211 - karta akt postępowania DZP.93.57.2020 - 496 verte). Ponownie rozpoznając sprawę, po dokonaniu weryfikacji transakcji handlowych z tym dostawcą, Prezes Urzędu skorygował liczbę dni opóźnienia w zakresie spełnienia świadczenia wynikającego z opisanej wyżej transakcji.

XI.1.9. Transakcje handlowe zawarte z [Informacja prawnie chroniona].

[Informacja prawnie chroniona], wystawiła na rzecz Strony postępowania fakturę nr [Informacja prawnie chroniona]. (Tabela nr 1, Lp. 3118 i 2550, karta akt postępowania DZP.93.57.2020 - 44, płyta CD, tom 1) Przy piśmie z dnia 9 listopada 2023 r. kontrahent wskazał, że ww. faktury zostały dostarczone Stronie postępowania jako załącznik do wiadomości e mail w dniu ich wystawienia tj. [Informacja prawnie chroniona], a dostawa towarów nimi objętych nastąpiła jeden dzień po sprzedaży, zatem odpowiednio w dniach: [Informacja prawnie chroniona] (karta akt postępowania DWZ.93.17.2023 - 260, tom II). Na potwierdzenie daty dostarczenia towaru kontrahent załączył do pisma z dnia 9 listopada 2023 r. kserokopie listów przewozowych CMR z dnia [Informacja prawnie chroniona] (karta akt postępowania DWZ.93.17.2023 - 261-262, tom II). Termin zapłaty, zgodnie z powyższymi ustaleniami, powinien być liczony od wcześniejszej daty niż miało to miejsce w pierwszej instancji co skutkowało by ustaleniem większej liczby dni opóźnienia dla tych świadczeń. Ponownie rozpoznając sprawę Prezes Urzędu dokonał weryfikacji transakcji handlowych zawartych z kontrahentem, w szczególności co do wyliczenia liczby dni opóźnienia. Ustalona, większa, niż przyjęto w toku postępowania pierwszoinstancyjnego, liczba dni opóźnienia w spełnieniu świadczenia pieniężnego determinuje wyższe jednostkowe kary pieniężne obliczone zgodnie z art. 13v ust. 2 Ustawy, jednak ze względu na zakaz określony przepisem **art. 139 kpa** brak jest możliwości zmiany decyzji na niekorzyść wnoszącej wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy.

XI.1.10. Transakcje handlowe zawarte z [Informacja prawnie chroniona].

[Informacja prawnie chroniona], wystawiła na rzecz Strony postępowania fakturę VAT [Informacja prawnie chroniona] (Tabela nr 1, Lp. 351, 534 - karta akt postępowania DZP.93.57.2020 - 44, płyta CD, tom I; karta akt postępowania DWZ.93.17.2023 - 288-289,

tom II) W toku postępowania pierwszoinstancyjnego Prezes Urzędu błędnie ustalił na podstawie nieprawidłowych danych przedstawionych przez Stronę postępowania w Tabeli nr 1 (karta akt postępowania DZP.93.57.2020 - 44, płyta CD, Tom I), że faktura korygująca nr [Informacja prawnie chroniona] wystawiona została na kwotę [Informacja prawnie chroniona] (załącznik do Decyzji - Tabela Z.5 lp. 1216, karta akt postępowania DZP.93.57.2020 - 496 verte, Tom III), a nie na kwotę [Informacja prawnie chroniona]. W związku z powyższym Prezes Urzędu ponownie rozpoznając sprawę po dokonaniu weryfikacji ww. transakcji handlowej, ustalił prawidłową wartość świadczenia pieniężnego na kwotę [Informacja prawnie chroniona] i od takiej kwoty następnie obliczył jednostkową karę pieniężną.

XI.2. Terminy zapłaty zgodne z Ustawą.

XI.2.1. Transakcje handlowe z [Informacja prawnie chroniona]

[Informacja prawnie chroniona], w ramach prowadzonej z HANPLAST sp. z o.o. współpracy, wystawiła na rzecz Strony postępowania, będące przedmiotem niniejszego postępowania faktury m. in. : nr [Informacja prawnie chroniona] (Tabela nr 1, Lp. 3420, 3421, 3422, 3423, 2601, 3429, 3430, 3431, 2625, 2896 - karta akt postępowania DZP.93.57.2020- 44, płyta CD, tom 1). Przy piśmie z dnia 26 stycznia 2023 r. Strona, w toku postępowania pierwszoinstancyjnego, przedstawiła oświadczenie złożone w trybie art. 498 § 1 kc w dniu [Informacja prawnie chroniona] przez [Informacja prawnie chroniona] w odniesieniu do należności wynikających z wyżej wymienionych faktur. (karta akt DZP.93.57.2020 - 332, płyta CD, Tom 3). W związku z powyższym opisane wyżej zobowiązania Strony postępowania, mając na względzie moc wsteczną oświadczenia o potrąceniu uznane zostały za spełnione w terminie, z wyjątkiem części wierzytelności wynikającej z faktury nr [Informacja prawnie chroniona] opiewającej na kwotę [Informacja prawnie chroniona], która została przedstawiona do potrącenia w kwocie [Informacja prawnie chroniona]. Pozostała do spełnienia część świadczenia pieniężnego wynikającego z faktury nr [Informacja prawnie chroniona] w kwocie [Informacja prawnie chroniona] jako niespełniona w okresie objętym postępowaniem stała się podstawą do obliczenia JKP (załącznik do Decyzji Tabela Z.2, Lp. 210, karta akt postępowania DZP.93.57.2020 - 474, tom 3). Prezes Urzędu w toku postępowania pierwszoinstancyjnego nieprawidłowo określił rodzaj zgłoszonej kompensaty przyjmując, że ww. świadczenia pieniężne zostały rozliczone w drodze potrącenia umownego, a w konsekwencji w sposób nieuzasadniony przyjął, że zostały spełnione po

terminie i niezasadnie obliczył liczbę dni opóźnienia (załącznik do Decyzji, Tabela Z.1, Lp. 827, 838, 924, 1102-1108 - karta akt postępowania DZP.93.57.2020-454-470 verte, Tom III).

Z kolei odnośnie do przedstawionego przy piśmie z dnia 15 grudnia 2023 r. (karta akt postępowania DWZ.93.17.2023 - 669 verte, tom IV), oświadczenia [Informacja prawnie chroniona] o dokonaniu z dniem [Informacja prawnie chroniona] potrącenia umownego świadczeń pieniężnych w nim wymienionych Prezes Urzędu pierwotnie rozpoznając sprawę prawidłowo uznał zobowiązania Strony wymienione w stanowiącej załącznik do Decyzji, Tabeli Z.1 pod Lp. 824, 923, 1099, 1100, 1101, za spełnione z dniem [Informacja prawnie chroniona], co jest zgodne ze złożonym oświadczeniem o potrąceniu umownym. W związku z powyższym Prezes Urzędu w toku postępowania pierwszoinstancyjnego prawidłowo określił rodzaj zgłoszonej kompensaty oraz obliczył liczbę dni opóźnienia dla w/w świadczeń pieniężnych.

XI.2.2. Transakcje handlowe z [Informacja prawnie chroniona].

[Informacja prawnie chroniona], w ramach współpracy prowadzonej z HANPLAST sp. z o.o., wystawiła na rzecz Strony postępowania m. in. fakturę nr [Informacja prawnie chroniona] (Tabela nr 1 Lp. 2899- karta akt postępowania DZP.93.57.2020- 44, płyta CD, tom 1). W toku postępowania prowadzonego na skutek wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, przy piśmie z dnia 15 grudnia 2023 r. Strona postępowania w wykonaniu wezwania Prezesa Urzędu, przedstawiła oświadczenie z dnia [Informacja prawnie chroniona] złożone przez [Informacja prawnie chroniona] w trybie przepisu art. 498 kc o dokonaniu kompensaty należności wynikającej z opisaney wyżej faktury ze wskazanymi w oświadczeniu wierzytelnościami należnymi Stronie postępowania. (karta akt postępowania DWZ.93.17.2023 - 663 verte, tom IV). Mając na względzie moc wsteczną oświadczenia o potrąceniu, wynikające z faktury nr [Informacja prawnie chroniona] zobowiązanie w kwocie [Informacja prawnie chroniona] zostało uznane za spełnione przed okresem objętym postępowaniem. Prezes Urzędu pierwotnie rozpoznając sprawę nieprawidłowo określił rodzaj zgłoszonej kompensaty, przyjmując, że ww. świadczenie pieniężne zostało rozliczone w drodze potrącenia umownego, a w konsekwencji w sposób nieuzasadniony ustalił, że zostało spełnione po terminie (załącznik do Decyzji - Tabela Z.1, Lp. 925- karta akt postępowania DZP.93.57.2020 - 467, tom III).

XI.2.3. Transakcje handlowe ze [Informacja prawnie chroniona].

[Informacja prawnie chroniona], wystawiła na rzecz HANPLAST sp. z o. o. m. in. fakturę nr [Informacja prawnie chroniona] (Tabela nr 1 Lp. 2613 - karta akt postępowania DZP.93.57.2020- 44, płyta CD, Tom1) Przy piśmie z dnia 15 grudnia 2023 r. (karta akt postępowania DWZ.93.17.2023 r. - 671, Tom IV) Strona postępowania przedstawiła oświadczenie złożone w dniu [Informacja prawnie chroniona] w trybie przepisu art. 498 kc o dokonaniu kompensaty kwoty wynikającej z wyżej opisanej faktury z wierzytelnością Strony postępowania w kwocie [Informacja prawnie chroniona] wynikającej z dokumentu o nr [Informacja prawnie chroniona] oraz w kwocie [Informacja prawnie chroniona]. Prezes Urzędu wskazuje w tym miejscu, że rozliczenie zobowiązania Strony co do kwoty [Informacja prawnie chroniona] ze względu na datę dokumentu z którego ta kwota wynika, możliwe będzie dopiero z dniem [Informacja prawnie chroniona] wcześniej bowiem przeciwstawna wierzytelność nie istniała. Wobec powyższego świadczenie pieniężne wynikające z faktury nr [Informacja prawnie chroniona]. co do kwoty [Informacja prawnie chroniona] zostało uznane za spełnione po terminie w okresie objętym postępowaniem z dniem [Informacja prawnie chroniona], a co do kwoty [Informacja prawnie chroniona] - za spełnione w terminie. Pozostałą do rozliczenia kwotę w wysokości [Informacja prawnie chroniona] Strona postępowania zapłaciła przelewem w dniu [Informacja prawnie chroniona] (plik JPK-WB - karta akt postępowania DZP.93.57.2020 - 29, płyta CD, tom I). Prezes Urzędu ponownie rozpoznając sprawę, obliczył liczbę dni opóźnienia w spełnieniu części świadczenia pieniężnego w kwocie [Informacja prawnie chroniona] w drodze kompensaty umownej. Odnośnie do części świadczenia pieniężnego w kwocie [Informacja prawnie chroniona] spełnionego w drodze przelewu, ze względu na zakaz określony przepisem **art. 139 kpa** brak jest możliwości zmiany decyzji na niekorzyść wnoszącej wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy.

XI.2.4. Transakcje zawarte z [Informacja prawnie chroniona].

[Informacja prawnie chroniona], wystawiła na rzecz HANPLAST sp. z o.o. fakturę nr [Informacja prawnie chroniona] (Tabela nr 1 Lp. 797 - karta akt postępowania DZP.93.57.2020 - 44, płyta CD, Tom I). W toku postępowania prowadzonego z wniosku o ponowne rozpoznanie sprawy Strona przedstawiła do akt oświadczenie, złożone spółce [Informacja prawnie chroniona] w dniu [Informacja prawnie chroniona] o dokonaniu potrącenia umownego wzajemnych wierzytelności stron transakcji handlowej, w tym ww.

świadczenia pieniężnego do kwoty [Informacja prawnie chroniona]. (karta akt postępowania DWZ.93.17.2023 - 667, Tom IV). Zatem w odniesieniu do ww. części świadczenia pieniężnego liczba dni opóźnienia wynosi [Informacja prawnie chroniona], a nie zaś [Informacja prawnie chroniona]. Pozostałą do rozliczenia kwotę w wysokości [Informacja prawnie chroniona] objęto kolejnym oświadczeniem o potrąceniu umownym z dnia [Informacja prawnie chroniona] (karta akt postępowania DWZ.93.17.2023 - 670, Tom IV), zatem w odniesieniu do tej części świadczenia opóźnienie w jego spełnieniu wynosiło [Informacja prawnie chroniona] dni. Prezes Urzędu pierwotnie rozpoznając sprawę błędnie ustalił, iż świadczenie pieniężne wynikające z wyżej opisanej faktury spełnione zostało przelewem w dniu [Informacja prawnie chroniona], a następnie nieprawidłowo ustalił liczbę dni opóźnienia ([Informacja prawnie chroniona] dni) i w konsekwencji źle obliczył i wymierzył Stronie JKP (załącznik do Decyzji Tabela Z.1 lp. 397, karta akt postępowania DZP.93.57.2020 - 459 verte, tom III). Ponownie rozpatrując sprawę dokonano weryfikacji transakcji handlowych z ww. dostawcą, w szczególności co do wyliczenia liczby dni opóźnienia, wpływających w sposób bezpośredni na wysokość kary. Prezes Urzędu ustalił liczbę dni opóźnienia w zakresie spełnienia świadczenia wynikającego z opisanej wyżej transakcji i przyjął, że co do kwoty [Informacja prawnie chroniona] liczba dni opóźnienia wyniosła [Informacja prawnie chroniona], natomiast co do kwoty [Informacja prawnie chroniona] liczba dni opóźnienia zgodnie rachunkiem matematycznym winna wynosić [Informacja prawnie chroniona] dni, jednak ze względu na treść przepisu 139 kpa Prezes Urzędu przyjął [Informacja prawnie chroniona] dniowy (ustalony pierwotnie) okres opóźnienia.

Odnosząc się do pozostałych transakcji handlowych, co do których Strona postępowania przy piśmie z dnia 15 grudnia 2023 r. przedstawiła oświadczenia w zakresie potrącenia (ustawowego i umownego) wzajemnych wierzytelności, a zawartych z: [Informacja prawnie chroniona] należy wskazać, że Prezes Urzędu pierwotnie rozpoznając sprawę prawidłowo ustalił datę spełnienia poszczególnych świadczeń pieniężnych, a w przypadku potrąceń - liczbę dni opóźnienia w spełnieniu tych świadczeń.

XII. Wyłączenia podmiotowe i przedmiotowe.

Analiza przekazanych przez Stronę informacji i dokumentów, w tym w Tabeli nr 1, (karta akt postępowania DZP.93.57.2020 - 44, płyta CD, Tom 1) pozwoliła na wyłączenie z niniejszego postępowania świadczeń pieniężnych:

- 1) o charakterze pieniężnym niestanowiących wynagrodzenia za dostawę towaru lub wykonanie usługi w transakcji handlowej, niepodlegających badaniu pod kątem ich terminowego spełnienia, czyli świadczenia nieobjęte zakresem przedmiotowym Ustawy - wykaz tych transakcji zawarto w Decyzji, Tabela W.1 - karta akt postępowania DZP.93.57.2020 - 439;
- 2) wynikających z transakcji handlowych, dla których kontrahenci Strony wystawili faktury korygujące na pełną wartość świadczenia pieniężnego (wykaz tych transakcji zawarto w Decyzji, Tabela W.2, karta akt postępowania DZP.93.57.2020 - 440);
- 3) stanowiących wynagrodzenie za dostarczone towary lub wykonane usługi w transakcjach handlowych, które - pomimo tego, że zostały wykazane przez Stronę w materiale dowodowym - nie kwalifikowały się do objęcia ich ramami wyznaczonymi przez okres objęty niniejszym postępowaniem, tj. czerwiec, lipiec, sierpień 2020 r., w tym:
  - a) spełnionych przez Stronę postępowania przed okresem objętym postępowaniem, tj. przed dniem 1 czerwca 2020 r. wykaz tych transakcji zawarto w Decyzji Tabela W.3, karta akt postępowania DZP.93.57.2020 - 441;
  - b) wymagalnych po okresie objętym postępowaniem, tj. po dniu 31 sierpnia 2020 r. - wykaz tych transakcji zawarto w Decyzji, Tabela W.4, karta akt postępowania DZP.93.57.2020 - 442-445;
  - a) spełnionych przez Stronę postępowania w terminie, wymienione w Decyzji, Tabela T, karta akt postępowania DZP.93.57.2020 - 446-453;
- 4) wymienionych w stanowiącej załącznik nr 7 do niniejszej decyzji Tabeli W.5 o nazwie: Świadczenia pieniężne wyłączone z postępowania w wyniku ustaleń poczynionych w związku z ponownym rozpatrzeniem sprawy.

W tym miejscu Prezes Urzędu wskazuje, że ustawą nowelizującą został dodany do Ustawy art. 13va zgodnie z którym „Wykaz świadczeń pieniężnych poddanych analizie w toku postępowania wraz z danymi pozwalającymi na identyfikację danego świadczenia jest określony w załączniku do decyzji w sprawach, o których mowa w art. 13u i art. 13v ust. 1, 7 i 11(...)”. Z kolei przepisy intertemporalne Ustawy nowelizującej tj. art. 3 ust. 7 i 8

stanowią, że: „7. Do postanowień i decyzji w sprawach, o których mowa w art. 13u i art. 13v ust. 1, 6-8 i 11 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym, wydawanych w ramach postępowań wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się art. 13va ustawy zmienianej w art. 1.” oraz „8. W przypadku decyzji, o których mowa w art. 13v ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, wydawanych w ramach postępowań wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy załącznik, o którym mowa w art. 13va ustawy zmienianej w art. 1, zawiera również wykaz jednostkowych kar, o których mowa w art. 13v ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym.”

Mając na uwadze powyższe, Prezes Urzędu załączył do niniejszej decyzji jedynie załączniki obejmujące tabele, które zawierają ustalenia mające wpływ na rozstrzygnięcie inne niż dokonane w postępowaniu pierwszoinstancyjnym oraz zawierające wykaz jednostkowych kar pieniężnych dotyczących poszczególnych świadczeń pieniężnych. Natomiast niecelowym jest załączanie do niniejszej decyzji jako załączników tabel, co do których ustalenia Prezesa Urzędu działającego jako organ drugiej instancji są tożsame z ustaleniami poczynionymi w postępowaniu pierwszoinstancyjnym (Tabele od W.1 do W.4 oraz Tabela T), gdyż tabele te Strona postępowania już otrzymała wraz z Decyzją.

XIII. Świadczenia pieniężne wymagalne w okresie objętym postępowaniem, niespełnione przez Stronę postępowania w okresie objętym postępowaniem lub spełnione przez nią po terminie.

Celem ustalenia, czy Strona nadmiernie opóźniła się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych w okresie czerwiec, lipiec, sierpień 2020 r. Prezes UOKiK ustalił, których świadczeń pieniężnych, objętych zakresem przedmiotowym i podmiotowym Ustawy, wymagalnych w okresie objętym postępowaniem, Strona postępowania nie spełniła w tym okresie lub spełniła je po terminie umownym uzgodnionym przez strony transakcji handlowych (art. 13b Ustawy). Ponadto ustalił liczbę dni opóźnienia, tj. wyrażony w dniach okres, który upłynął od dnia wymagalności niespełnionego lub spełnionego po terminie świadczenia pieniężnego, do ostatniego dnia okresu objętego postępowaniem, albo do dnia jego spełnienia, jeżeli świadczenie pieniężne zostało spełnione w okresie objętym postępowaniem (art. 13v ust. 2 Ustawy)

Ustalenia dotyczące liczby dni opóźnienia, poczynione zostały przez Prezesa UOKiK w oparciu o następujące założenia, wynikające z zapisów Ustawy, tj. w przypadku świadczeń pieniężnych niespełnionych w okresie objętym postępowaniem, liczba dni opóźnienia liczona jest od dnia następnego po upływie umownego terminu zapłaty do ostatniego dnia okresu objętego postępowaniem, tj. do dnia 31 sierpnia 2020 r., zaś w przypadku świadczeń pieniężnych spełnionych po terminie w okresie objętym postępowaniem, liczba dni opóźnienia liczona jest od dnia następnego po upływie umownego terminu zapłaty do dnia zapłaty.

Z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie wynika, że Strona postępowania zawierała transakcje handlowe, w których wartość świadczeń pieniężnych była ustalana w walutach złoty oraz euro.

Mając na uwadze powyższe, Prezes UOKiK ustalił wartość świadczeń pieniężnych niespełnionych przez Stronę w okresie objętym postępowaniem lub spełnionych po terminie, po przeliczeniu na złote wartości świadczeń pieniężnych wyrażonych w euro, na podstawie art. 13v ust. 1 Ustawy w zw. z art. 10 ust. 1a Ustawy.

Jako podstawę przewalutowania świadczeń pieniężnych wyrażonych w euro, Prezes Urzędu przyjął średni kurs euro ogłaszany przez Narodowy Bank Polski (dalej także: „NBP”) na ostatni dzień roboczy miesiąca poprzedzającego miesiąc, w którym świadczenia pieniężne stały się wymagalne, tj. odpowiednio na dzień:

- a) 31 stycznia 2020 r. dla świadczeń pieniężnych, które stały się wymagalne w okresie od dnia 1 lutego 2020 r. do dnia 29 lutego 2020 r.,
- b) 28 lutego 2020 r. dla świadczeń, które stały się wymagalne w okresie od dnia 1 marca 2020 r. do dnia 31 marca 2020 r.,
- c) 31 marca 2020 r. dla świadczeń, które się wymagalne w okresie od dnia 1 kwietnia 2020 r. do dnia 30 kwietnia 2020 r.,
- d) 30 kwietnia 2020 r. dla świadczeń, które stały się wymagalne w okresie od dnia 1 maja 2020 r. do dnia 31 maja 2020 r.,
- e) 29 maja 2020 r. dla świadczeń pieniężnych, które stały się wymagalne w okresie od dnia 1 czerwca 2020 r. do dnia 30 czerwca 2020 r.,
- f) 30 czerwca 2020 r. dla świadczeń pieniężnych, które stały się wymagalne w okresie od dnia 1 lipca 2020 r. do dnia 31 lipca 2020 r.
- g) 31 lipca 2020 r. dla świadczeń pieniężnych, które stały się wymagalne w okresie od dnia 1 sierpnia 2020 r. do dnia 31 sierpnia 2020 r.

Dokonanie przewalutowań w oparciu o powyższe zasady uzasadnione jest brzmieniem ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych, w tym w szczególności jej art. 10 ust. 1a, z uwzględnieniem wykładni funkcjonalnej i systemowej przywołanego przepisu. Powołując się na wykładnię funkcjonalną, regulacja zawarta w art. 10 Ustawy dotycząca rekompensaty za koszty odzyskiwania należności ma na celu wzmocnienie pozycji wierzycieli i zniechęcenie dłużników do opóźnień w spełnianiu świadczeń pieniężnych, ten sam cel przyświeca założeniom Ustawy. Stosownie zaś do wykładni systemowej należy przyjąć, iż ustawodawca działa racjonalnie i tworzy spójny system prawny, w tym kontekście należy ustalić znaczenie interpretowanej normy odnosząc się do całego systemu prawa. Konstrukcja przewidziana w art. 10 ust. 1a Ustawy (wyliczenia kursu ostatniego dnia roboczego miesiąca poprzedzającego miesiąc, w którym świadczenie pieniężne stało się wymagalne) odnosi się do dnia wymagalności - okoliczności mającej kluczowe znaczenie z punktu widzenia przedmiotu niniejszej sprawy. W toku postępowania w sprawach nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, dokonano weryfikacji dnia wymagalności, co z kolei stanowi punkt wyjścia do ustalenia czy Strona dopuściła się nadmiernego opóźniania się w spełnianiu świadczeń pieniężnych na podstawie art. 13b Ustawy.

Wskazać nadto należy, że prawidłowość przewalutowania transakcji handlowych w walutach obcych przy zastosowaniu art. 10 ust. 1a Ustawy została zaakceptowana przez Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w wyroku z dnia 5 września 2023 r., sygn. akt. V SA/Wa 2617/22 oraz z dnia 6 lipca 2023 r., sygn. akt. V SA/Wa 2619/22. Sąd wskazał, że organ dokonał prawidłowej wykładni funkcjonalnej i celowościowej art. 10 ust. 1a ustawy, stosując ten przepis odpowiednio do przewalutowania świadczeń w walutach obcych na potrzeby oceny dopuszczenia się przez strony deliktu nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych.

W toku ponownego rozpoznawania sprawy Prezes Urzędu zweryfikował dotychczasowe ustalenia organu w zakresie przewalutowania świadczeń pieniężnych wyrażonych w euro. Odnośnie do czterech transakcji wykazanych przez Stronę postępowania w Tabeli nr 1 pod Lp. 288, 290, 437, 443, wobec wskazanego przez Stronę terminu zapłaty przypadającego na dzień 31 maja 2020 r. (niedziela) Prezes Urzędu, zgodnie z przepisem 115 kc, ustalił maksymalny termin zapłaty na dzień 1 czerwca 2020 r. Dla świadczeń pieniężnych wymagalnych w czerwcu 2020 r. podstawę przewalutowania stanowi średni kurs euro ogłaszany przez NBP w dniu 29 maja 2020 r., tj. 4,4503. Wobec powyższego wartość świadczeń pieniężnych wynikających z wyżej opisanych transakcji na potrzeby niniejszego

postępowania została przewalutowana wg. kursu 4,4503, co znalazło odzwierciedlenie w stanowiącej załącznik do niniejszej decyzji Tabeli Z.3 pod Lp. 14, 15, 19 i 24.

W odniesieniu do kwestii przewalutowania należności wymaga również dodania, że Prezes Urzędu w toku postępowania nie badał prawidłowości przeliczania przez Stronę wartości pieniężnych wyrażonych w walutach obcych na złote w celach wynikających z przepisów ustaw podatkowych, ustawy o rachunkowości i innych przepisów prawa polskiego i obcego z uwagi na fakt, iż ocena prawidłowości dokonywanych przewalutowań w powyższym zakresie znajduje się w kompetencjach innych niż Prezes Urzędu podmiotów wykonujących zadania publiczne. Mając na uwadze powyższe, Prezes Urzędu nie kwestionuje wyniku dokonywanych przez Stronę przewalutowań w dokumentach przedkładanych przez Stronę w przedmiotowym postępowaniu mając na uwadze, że jak wyżej wskazano, przewalutowania zostały dokonane przez Stronę na innej podstawie prawnej niż ustawa o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych. Strona postępowania - w toku postępowania prowadzonego przez Prezesa Urzędu zarówno w pierwszej jak i drugiej instancji - nie kwestionowała sposobu dokonanego przez Prezesa Urzędu przewalutowania świadczeń pieniężnych wyrażonych w walucie obcej.

Prezes Urzędu - ponownie rozpoznając sprawę - w oparciu o zgromadzony materiał dowodowy ustalił wysokość wszystkich świadczeń pieniężnych objętych zakresem przedmiotowym i podmiotowym Ustawy, wymagalnych w okresie objętym postępowaniem, których Strona postępowania nie spełniła w tym okresie lub spełniła je po terminie umownym uzgodnionym przez strony transakcji handlowych, liczbę dni opóźnienia oraz JKP, na które składały się świadczenia pieniężne:

- 1) spełnione przez Stronę postępowania po terminie w okresie objętym postępowaniem, co do których wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowych ustaliły w złotych (PLN) przedstawione w Tabeli Z.1 stanowiącej załącznik nr 1 do niniejszej decyzji, których suma wynosi [Informacja prawnie chroniona];
- 2) niespełnione w okresie objętym postępowaniem, co do których wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowych ustaliły w złotych (PLN), opisane w Tabeli Z.2, stanowiącej załącznik nr 2 do niniejszej decyzji, których suma wynosi [Informacja prawnie chroniona];

- 3) spełnione po terminie w okresie objętym postępowaniem, co do których wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowych ustaliły w euro (EUR), opisane w Tabeli Z.3, stanowiącej załącznik nr 3 do niniejszej decyzji, których suma wynosi [Informacja prawnie chroniona], po przewalutowaniu [Informacja prawnie chroniona];
- 4) niespełnione w okresie objętym postępowaniem, co do których wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowych ustaliły w euro (EUR), opisane w Tabeli Z.4 stanowiącej załącznik nr 4 do niniejszej decyzji, których suma wynosi [Informacja prawnie chroniona], **po przewalutowaniu** [Informacja prawnie chroniona];
- 5) spełnione przez Stronę po terminie dla których termin zapłaty ustalony został w oparciu o art. 13 ust. 2 pkt 2 Ustawy w związku z naruszeniem art. 7 ust. 2a Ustawy, w zakresie transakcji handlowych, dla których wartość ustalona została przez strony transakcji w walucie PLN opisane w Tabeli Z.5, stanowiącej załącznik nr 5 do niniejszej decyzji, których suma wynosi [Informacja prawnie chroniona];
- 6) spełnione przez Stronę po terminie, dla których termin zapłaty ustalony został w oparciu o art. 13 ust. 2 pkt 2 Ustawy w związku z naruszeniem art. 7 ust. 2a Ustawy, w zakresie transakcji handlowych co do których wartość świadczenia pieniężnego strony ustaliły w euro (EURO) opisane w Tabeli Z.6 stanowiącej załącznik nr 6 do niniejszej decyzji, których suma wynosi [Informacja prawnie chroniona], po przewalutowaniu [Informacja prawnie chroniona].

Suma wszystkich wyżej wymienionych - w punktach od 1 do 6 - świadczeń pieniężnych, objętych zakresem przedmiotowym i podmiotowym Ustawy, wymagalnych w okresie objętym postępowaniem, w tym z punktów 3, 4 i 6 po przewalutowaniu, wynosiła **70 774 672,88 zł** i stanowi ona sumę wymagalnych świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie przez Stronę postępowania w okresie czerwiec, lipiec, sierpień 2020 r. Stwierdzić trzeba, że wszystkie transakcje handlowe, których dotyczą zakwestionowane świadczenia pieniężne - wymienione w punkcie XIII w podpunktach od 1 do 6 niniejszej decyzji - zostały zawarte w związku z działalnością prowadzoną przez Spółkę i jej kontrahentów. Świadczenia pieniężne zostały zastrzeżone w zamian za spełnienie świadczenia niepieniężnego, którego

przedmiotem była dostawa towarów lub świadczenie usług. Tym samym przedmiotowe świadczenia pieniężne stanowią wynagrodzenie za dostawę towaru lub świadczenie usług w transakcjach handlowych w rozumieniu art. 4 pkt 1 Ustawy. W związku z powyższym, stanowią one „świadczenie pieniężne” w rozumieniu art. 4 pkt 1a Ustawy.

Obowiązek zapłaty powyższych świadczeń pieniężnych wynikał z zawartych przez Spółkę umów z kontrahentami, stwierdzonych wystawionymi przez nich dowodami zakupu, które Strona wykazała w Tabeli nr 1 (karta akt postępowania DZP.93.57.2020 - 44, płyta CD, tom I). Jako terminy zapłaty uzgodnione przez strony transakcji handlowych (terminy zapłaty określone w umowach) Prezes Urzędu przyjął co do zasady, terminy wskazane przez Stronę postępowania w przedłożonej przez nią Tabeli nr 1. Każde z tych świadczeń pieniężnych było wymagalne w okresie objętym postępowaniem, tj. od dnia 1 czerwca 2020 r. do dnia 31 sierpnia 2020 r., co zostało ustalone na podstawie informacji o terminach zapłaty wskazanych przez Stronę w kolumnie nr 8 Tabeli nr 1. Dowody zakupu dokumentujące zawarcie powyższych umów zostały ujęte przez Stronę w ewidencji zakupu VAT - w plik JPK_VAT (karta akt postępowania DZP.93.57.2020 - 29, płyta CD, tom I). W odniesieniu do terminów zapłaty, co do ustalenia których Prezes Urzędu miał wątpliwości, Strona złożyła dodatkowe wyjaśnienia. **Prezes Urzędu ustalił również terminy zapłaty części transakcji handlowych na podstawie dokumentów przesłanych przez kontrahentów Strony oraz Spółkę na etapie postępowania odwoławczego** (transakcje i dokumenty zostały precyzyjnie wskazane i omówione we wcześniejszej części uzasadnienia niniejszej decyzji). Ponadto dowody zakupu dokumentujące zawarcie powyższych umów zostały ujęte przez Stronę postępowania w ewidencji zakupu VAT (karta akt postępowania DZP.93.57.2020 - 29, płyta CD, tom 1).

W przypadku, w którym umowny termin zapłaty wskazany przez Stronę postępowania przypadł na dzień uznany ustawowo za wolny od pracy lub na sobotę, Prezes Urzędu przyjął w swoich ustaleniach, że terminem zapłaty był następny dzień, który nie był dniem wolnym od pracy ani sobotą - stosownie do treści art. 115 kc.

W odniesieniu do świadczeń pieniężnych, które zostały zapłacone przelewami z rachunków bankowych Strony postępowania, Prezes Urzędu ustalił datę spełnienia świadczenia pieniężnego w oparciu o informacje przekazane przez Stronę w Tabeli nr 1 (karta akt postępowania DZP.93.57.2020 - 44, płyta CD, tom 1) oraz wyciągi bankowe w plikach JPK_WB (karta akt postępowania DZP.93.57.2020 - 29, płyta CD, tom 1) - w zakresie w jakim te informacje były ze sobą spójne. Natomiast w zakresie w jakim informacje przekazane przez

Stronę nie znalazły odzwierciedlenia w plikach JPK_WB, Prezes Urzędu ustalił stan faktyczny w oparciu o dodatkowe dowody przedłożone przez Stronę w postaci uwierzytelnionych kopii faktur oraz dokumentów potwierdzających spełnienie świadczeń pieniężnych, które zostały wykazane w Tabeli nr 1 jako zapłacone przelewem, ale nie zostały wskazane w plikach JPK_WB (karta akt postępowania DZP.93.57.2020 - 105, płyta CD, tom 1). Zawarcie tych umów i wynikający z nich obowiązek spełnienia świadczeń pieniężnych, uzgodniony przez strony termin zapłaty oraz data spełnienia świadczeń pieniężnych przez Stronę postępowania zostały więc potwierdzone w zgromadzonym materiale dowodowym.

Na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Prezes Urzędu ustalił, że w ramach rozliczeń z kontrahentami z tytułu odpłatnej dostawy towarów lub świadczonych usług obok standardowej metody płatności świadczeń pieniężnych wynikających z otrzymanych od dostawców dowodów zakupu, tj. przelewem bankowym, Strona rozliczała swoje zobowiązania w całości lub w części stosując potrącenia wzajemnych wierzytelności powstałych w relacjach handlowych Strony i jej kontrahentów (określane również mianem kompensat).

Reasumując suma wszystkich świadczeń pieniężnych objętych zakresem przedmiotowym i podmiotowym Ustawy, wymienionych - w punkcie XIII w podpunktach od 1 do 6 niniejszej decyzji wymagalnych w okresie objętym postępowaniem, w tym z punktu 3, 4 i 6 po przewalutowaniu, wynosi **70 774 672,88 zł** i stanowi ona sumę wymagalnych świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie przez Stronę postępowania w okresie czerwiec 2020 r., lipiec 2020 r. i sierpień 2020 r.

XIV. Wysokość kary za nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych.

W niniejszej sprawie zachodziły kumulatywnie wszystkie pozytywne przesłanki dla stwierdzenia, że doszło do naruszenia zakazu nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez Stronę postępowania (art. 2 pkt 1, art. 13b ust. 1 i 2 Ustawy w zw. z art. 14 ust. 2 ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia zatorów płatniczych oraz art. 13v ust. 1 Ustawy). Jednocześnie nie zachodziła przesłanka negatywna, bowiem Strona postępowania nie posiada statusu podmiotu publicznego (art. 13b ust. 1 Ustawy). Stosownie do treści art. 13v ust. 1 i 2 Ustawy w przypadku stwierdzenia nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez stronę postępowania, Prezes Urzędu nakłada na nią, w drodze decyzji, administracyjną karę pieniężną. Wysokość kary, o której mowa w ust. 1, obliczana jest jako

suma jednostkowych kar za każde niespełnione oraz spełnione po terminie świadczenie pieniężne, które było wymagalne w okresie objętym postępowaniem, z pominięciem świadczeń pieniężnych, w przypadku których termin ich spełnienia upłynął wcześniej niż 2 lata przed dniem wszczęcia postępowania. Wysokość jednostkowej kary jest obliczana według określonego w tym przepisie wzoru:

$$\text{JKP} = \text{WŚ} \times n / 365 \times \text{OU}$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

JKP - jednostkową karę za niespełnione lub spełnione po terminie świadczenie pieniężne,

WŚ - wartość niespełnionego lub spełnionego po terminie świadczenia pieniężnego,

n - wyrażony w dniach okres, który upłynął od dnia wymagalności niespełnionego lub spełnionego po terminie świadczenia pieniężnego, do ostatniego dnia okresu objętego postępowaniem, albo do dnia jego spełnienia jeżeli świadczenie pieniężne zostało spełnione w okresie objętym postępowaniem,

OU - odsetki ustawowe za opóźnienie w transakcjach handlowych, ustalone na dzień wydania decyzji o nałożeniu administracyjnej kary pieniężnej.

Rozpoznając sprawę ponownie Prezes Urzędu celem ustalenia prawidłowej wysokości kary do jej ustalenia zastosował przedmiotowy wzór, o którym mowa w art. 13v ust. 2 Ustawy.

Jako podstawę wymierzenia kary Prezes Urzędu przyjął ustaloną w toku (całego) postępowania liczbę dni opóźnienia dla każdego świadczenia pieniężnego niespełnionego lub spełnionego po terminie przez Stronę postępowania oraz jego wartość ustaloną na podstawie zgromadzonych w sprawie dowodów i przy zastosowaniu wskazanego we wcześniejszej części uzasadnienia przelicznika kursu walut, określonego w przepisie art. 10 ust. 1a Ustawy, w odniesieniu do świadczeń wyrażonych w walutach obcych.

Zgodnie z wyraźnym brzmieniem art. 13v ust. 2 Ustawy **odsetki ustawowe za opóźnienie w transakcjach handlowych**, ustalone zostają na dzień wydania decyzji o nałożeniu administracyjnej kary pieniężnej.

W dniu 19 lipca 2023 r., tj. w dniu wydania przez Prezesa UOKIK decyzji o nałożeniu administracyjnej kary pieniężnej nr DZP-36/2023, OU wynosiły 16,75% w stosunku rocznym³. Prezes Urzędu działając jako organ I instancji zastosował więc prawidłową wysokość odsetek ustawowych ustalonych na dzień wydania Decyzji.

Na dzień wydania niniejszej decyzji doszło do zmiany wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie w transakcjach handlowych, które ustalone zostały na **15,75%** w stosunku rocznym⁴.

Prezes Urzędu rozpoznając sprawę w II instancji zgodnie z art. 3 ust. 6 ustawy z dnia 4 listopada 2022 r. Ustawy nowelizującej do postępowań w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie nowelizacji stosuje przepisy dotychczasowe.

Prawidłowe zastosowanie art. 13v ust. 2 Ustawy wymaga ponownego ustalenia wysokości odsetek na dzień wydania decyzji o nałożeniu administracyjnej kary pieniężnej.

Mając na uwadze powyższe Prezes Urzędu rozpatrując sprawę ponownie obliczając jednostkowe kary pieniężne zastosował wysokość odsetek ustawowych za opóźnienie w transakcjach handlowych w wysokości ustalonej na dzień wydania niniejszej decyzji o nałożeniu administracyjnej kary pieniężnej.

W oparciu o powyższe założenia wynikające z przepisów Ustawy oraz zebrany w sprawie materiał dowodowy Prezes Urzędu obliczył jednostkowe kary za każde niespełnione oraz spełnione po terminie świadczenie pieniężne wyszczególnione w niniejszej decyzji w Tabelach Z.1, Z.2, Z.3, Z.4, Z.5 oraz Z.6, a następnie obliczył sumę jednostkowych kar pieniężnych „JKP”:

- 1) w Tabeli Z.1 suma jednostkowych kar pieniężnych wynosi [Informacja prawnie chroniona];
- 2) w Tabeli Z.2 suma jednostkowych kar pieniężnych wynosi [Informacja prawnie chroniona];

³ Obwieszczenie Ministra Rozwoju i Technologii w sprawie wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie w transakcjach handlowych z dnia 29 czerwca 2023 r. (M.P. z 2023 r. poz. 626).

⁴ Obwieszczeni Ministra Rozwoju i Technologii w sprawie wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie w transakcjach handlowych z dnia 22 grudnia 2023 r. (M.P. z 2023 r. poz. 1465).

- 3) w Tabeli Z.3 suma jednostkowych kar pieniężnych wynosi [Informacja prawnie chroniona];
- 4) w Tabeli Z.4 suma jednostkowych kar pieniężnych wynosi [Informacja prawnie chroniona];
- 5) w Tabeli Z.5 suma jednostkowych kar pieniężnych wynosi [Informacja prawnie chroniona];
- 6) w Tabeli Z.6 suma jednostkowych kar pieniężnych wynosi [Informacja prawnie chroniona].

Na tej podstawie Prezes UOKIK obliczył sumę jednostkowych kar pieniężnych za każde niespełnione przez Spółkę oraz spełnione po terminie świadczenie pieniężne wymagalne w okresie objętym postępowaniem, która wynosi **1 137 153,33 zł** (jeden milion sto trzydzieści siedem tysięcy sto pięćdziesiąt trzy złote trzydzieści trzy groszy) i w takiej wysokości nałożył na Stronę administracyjną karę pieniężną.

XV. Przesłanki do odstąpienia od wymierzenia kary lub obniżenia jej wysokości.

Prezes UOKIK działając jako organ II instancji ponownie rozpatrując sprawę poddał analizie przesłanki odstąpienia od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej wskazane w art. 13v ust. 6,7 i 8 Ustawy.

XV.1. Przesłanka odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 13v ust. 6 Ustawy.

Zgodnie z art. 13v ust. 6 Ustawy Prezes Urzędu odstępuje od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli wartość niespełnionych lub spełnionych po terminie przez stronę postępowania świadczeń pieniężnych, za które obliczono by jednostkowe kary, jest równa lub mniejsza od wartości świadczeń pieniężnych nieotrzymanych lub otrzymanych po terminie przez tę stronę postępowania w okresie objętym postępowaniem.

Już na wstępie, Prezes Urzędu informuje, że podtrzymuje swoje stanowisko odnośnie przesłanki odstąpienia od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej na podstawie

art. 13v ust. 6 Ustawy wyrażone w Decyzji na stronie 50 (karta akt postępowania DZP.93.57.2020 - 429 verte, tom 3).

Strona postępowania, przy piśmie z dnia 2 listopada 2021 r. wyjaśniła, że suma wartości świadczeń pieniężnych nieotrzymanych lub otrzymanych po terminie przez HANPLAST sp. z o. o. w okresie objętym postępowaniem, tj. czerwiec, lipiec, sierpień 2020 r. wynosiła [Informacja prawnie chroniona]. Do pisma załączono zestawienie, obejmujące kontrahentów Strony, walutę transakcji i łączne saldo zaległości, którego suma jest tożsama z kwotą wskazaną w oświadczeniu (karta akt postępowania DZP.93.57.2020 -72-73, tom 1).

W piśmie z dnia 29 czerwca 2023 r. Strona wskazywała, iż „Państwa Urząd uznał, iż łączna suma wartości świadczeń pieniężnych nieotrzymanych lub otrzymanych po terminie wyniosła [Informacja prawnie chroniona], a suma zobowiązań była prawie [Informacja prawnie chroniona] krotnie większa. Patrząc na liczby jest to wyliczenie poprawne, natomiast nie wzięliście Państwo pod uwagę faktu, iż w naszej firmie magazyny były pełne nieodebranego towaru, za który nie mogliśmy wystawiać obciążeń, bo go nikt nie odbierał, więc nie otrzymywaliśmy zapłaty za towar.(...)”

Dlatego ze wszystkich ustaleń argument o niesymetryczności zobowiązań z wierzycielami jakkolwiek poprawny matematycznie w sensie stricte rzutującym na postawione wnioski jest obarczony błędnym co do zakresu źródła zobowiązań, gdyż przyjmuje, że nasze wierzytelności powinny być tożsame z zobowiązaniami, a oczywistym jest przecież, że zapłata np. za surowce składowane w magazynie nie jest w żaden sposób powiązana z powstaniem naszej wierzytelności do innego podmiotu. Podobnie ma się sprawa z innymi ww. elementami wchodzącymi w skład kwoty [Informacja prawnie chroniona] ustalonych przez Państwa zobowiązań.”

Prezes UOKiK wskazuje, że prowadząc postępowanie w przedmiocie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych tak jak inne organy administracji publicznej działa na podstawie przepisów prawa (art. 6 kpa). Zgodnie z art. 13v ust. 6 Ustawy Prezes Urzędu odstępuje od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1, i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli wartość niespełnionych lub spełnionych po terminie przez stronę postępowania świadczeń pieniężnych, za które obliczono by jednostkowe kary, jest równa lub mniejsza od wartości świadczeń pieniężnych nieotrzymanych lub otrzymanych po terminie przez tę stronę postępowania w okresie objętym postępowaniem. Prezes UOKiK zobowiązany jest do obligatoryjnego zbadania wystąpienia przesłanek określonych w przepisie art. 13v ust. 6 i w przypadku ich zaistnienia zobowiązany jest do odstąpienia

od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaniu na pouczeniu w każdym prowadzonym postępowaniu w przedmiocie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych.⁵

W piśmiennictwie prawniczym podnosi się, iż „Analizowana podstawa do odstąpienia od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej nie pozostawia Prezesowi UOKiK zakresu swobody przy ocenie szczególnych okoliczności indywidualnych przypadków. Ocenie podlega wartość świadczeń pieniężnych nieotrzymanych lub otrzymanych po terminie przez stronę, które muszą osiągnąć określony próg, by odstąpienie stało się dopuszczalne i konieczne.”⁶

Konstrukcja art. 13v ust. 6 Ustawy obligatoryjnej przesłanki do odstąpienia od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej nie przewiduje więc możliwości badania innych okoliczności, sytuacji niż te które zostały wskazane w tym przepisie. Wartość towaru, który nie został sprzedany nie może więc podlegać zsumowaniu do pozostałych wartości świadczeń pieniężnych nieotrzymanych lub otrzymanych po terminie przez tę stronę postępowania w okresie objętym postępowaniem. Ponadto zgodnie z art. 12 § 1 kpa, organy administracji publicznej powinny działać w sprawie wnikliwie i szybko, postępując się możliwie najprostszymi środkami prowadzącymi do jej załatwienia.

Na marginesie Prezes Urzędu zauważa, iż nie można przyjąć jako okoliczności pewnej, że w przypadku sprzedaży w/w towaru nie dokonano by za niego zapłaty w terminie.

Zarówno w toku postępowania pierwszoinstancyjnego, jak i w postępowaniu prowadzonym w związku z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy, Strona postępowania nie zmieniła oświadczenia w przedmiocie wartości nieotrzymanych lub otrzymanych po terminie należności, nie przedstawiła nowych dowodów, nie kwestionowała także ustaleń poczynionych w opisanym wyżej zakresie na podstawie dotychczas zebranego materiału dowodowego. W piśmie z dnia 29 czerwca 2023 r. Strona wskazała, iż „(...)Hanplast spółka z o. o. również nie podważa ustaleń co do możliwości odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 13v ust. 6 ustawy.”

Prezes UOKiK rozpoznając sprawę ponownie ustalił, iż suma wszystkich świadczeń pieniężnych nieotrzymanych przez Stronę postępowania bądź otrzymanych po terminie

---

⁵ W stanie prawnym właściwym w niniejszej sprawie.

⁶ K. Menszig-Wiese (red.), Ustawa o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych, Warszawa 2022.

w okresie objętym postępowaniem, wynosząca [Informacja prawnie chroniona] jest niższa od sumy świadczeń pieniężnych niespełnionych lub spełnionych po terminie przez Stronę postępowania w wysokości **70 774 672,88 zł**.

W sytuacji, gdy suma wartości świadczeń pieniężnych niespełnionych lub spełnionych po terminie przez Stronę postępowania w okresie objętym postępowaniem (zatorów płatniczych generowanych przez Stronę postępowania) jest wyższa od sumy wartości świadczeń pieniężnych nieotrzymanych lub otrzymanych po terminie przez Stronę postępowania w tym samym okresie (zatorów, którym Strona postępowania ulega), nie może to stanowić przesłanki dla obligatoryjnego odstąpienia od wymierzenia kary administracyjnej przewidzianej w treści art. 13v ust. 6 Ustawy. Zatem w sprawie nie zachodzi przesłanka odstąpienia od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej na podstawie art. 13v ust. 6 Ustawy.

XV.2. Przesłanka odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 13v ust. 7 Ustawy.

Dokonując ponownego rozpoznania sprawy Prezes Urzędu nie podzielił prezentowanego przez Spółkę w postępowaniu pierwszoinstancyjnym i powielonym we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy twierdzenia, jakoby do nadmiernego opóźnienia się przez Spółkę ze spełnianiem świadczeń pieniężnych w transakcjach handlowych miało dojść na skutek działania siły wyższej w postaci pandemii COVID-19 i towarzyszących jej okoliczności wskazywanych przez Spółkę.

Zgodnie z art. 13v ust. 7 Ustawy w przypadku gdy do nadmiernego opóźnienia się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych doszło na skutek działania siły wyższej Prezes Urzędu odstępuje od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej.

Pojęcie siły wyższej nie zostało w prawie polskim unormowane, a ustawodawca pozostawił jego określenie doktrynie i orzecznictwu. Za siłę wyższą uważa się zdarzenie zewnętrzne, co oznacza, że pozostaje ono poza kontrolą podmiotu, który nie ma żadnego wpływu na jego wystąpienie i skutki. Jest to zdarzenie nadzwyczajne, wyjątkowe, któremu nie można zapobiec i którego nie da się przewidzieć w świetle aktualnego stanu wiedzy i doświadczenia życiowego (por. A. Wróbel [w:] Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz, red. M. Jaśkowska, M. Wilbrandt-Gotowicz, A. Wróbel, Warszawa 2020, s. 1023).

Najczęściej podawanymi przykładami siły wyższej są zdarzenia związane z działaniem sił przyrody, np. powodzie, pożary o dużych rozmiarach, trzęsienia ziemi, wybuchy wulkanów czy epidemie. Drugą grupą są przypadki związane z niecodziennymi zachowaniami zbiorowości, tj. zamieszki, strajki generalne, czy działania zbrojne. Trzecia kategoria to działania władzy państwowej - np. zakazy importu i eksportu, blokady granic i portów (por. Wyrok SN z 21 maja 2019 r., IV CSK 129/18).

Prezes Urzędu wskazuje jednak, iż do uznania przypadku pandemii COVID-19 za siłę wyższą w rozumieniu art. 13v ust. 7 ustawy o zatorach płatniczych, skutkującą odstąpieniem od wymierzenia kary, nie wystarczy jednak samo stwierdzenie, że pandemia miała miejsce i miała cechy siły wyższej. **Konieczne jest jeszcze stwierdzenie, że nadmierne opóźnienie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych było jej skutkiem.** Siła wyższa jako podstawa odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie ww. przepisu znajdzie bowiem zastosowanie jedynie wówczas, gdy nadmierne opóźnienie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych było wynikiem zdarzenia kwalifikowanego jako działanie siły wyższej, co oznacza, że do opóźnień takich nie doszłoby, gdyby nie nastąpienie zdarzenia. Nie musi ono być jedyną jego przyczyną, ale niezbędne jest, by miało ono charakter przyczyny rozstrzygającej (por. S. Gajewski, Kodeks postępowania administracyjnego. Nowe instytucje. Komentarz do rozdziałów 5a, 8a, 14 oraz działów IV i VIIIa KPA, Warszawa 2017, s. 108).⁷

W tym zakresie uznaje się, że na siłę wyższą (podobnie jak na inne okoliczności eksculpacyjne) może się strona postępowania zatem powoływać tylko wtedy, gdy ma ona wpływ na niemożność wykonania przez nią zobowiązania oraz gdy zachodzi bezpośredni związek przyczynowy między siłą wyższą, a niewykonaniem zobowiązania.⁸ Analizowany przepis art. 13 ust. 7 Ustawy wyraźnie wskazuje, że siła wyższa jako przesłanka odstąpienia przez Prezesa Urzędu od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej, znajduje zastosowanie jedynie wówczas, gdy do naruszenia prawa doszło wskutek zdarzenia o takim charakterze. Konieczne jest zatem, żeby nadmierne opóźnienie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, które stanowi powód wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej w niniejszym postępowaniu, pozostawało w bezpośrednim związku z wystąpieniem siły wyższej. Będzie się on wyrażał w tym, że do naruszenia prawa ponad wszelką wątpliwość nie doszłoby, gdyby nie nastąpienie takiego zdarzenia. Nie będzie zatem podstaw do zastosowania art. 13v ust. 7 Ustawy i odstąpienia od wymierzania administracyjnej kary

⁷ Wyrok WSA w Warszawie z dnia 6 lipca 2023, sygn. V SA/Wa 2619/22.

⁸ Jak również wyrok SN z dnia 28 września 1971 r., sygn. akt II CR 388/71. Rozważania SN dotyczą wprawdzie odpowiedzialności deliktowej za szkodę, ale pozostają aktualne w analizowanej sytuacji.

pieniężnej, jeżeli do nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych doszło wprawdzie w okresie działania siły wyższej, ale na skutek innych przyczyn, w szczególności zachowania Strony postępowania.

Zarzut naruszenia art. 7 kpa w zw. z art. 77 kpa, art. 13v ust 7 Ustawy i art. 13q Ustawy (zarzut nr 1 wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy) oraz zarzut naruszenia art. 13v ust 7 Ustawy (zarzut nr 2 wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy).

Postawiony we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy zarzut braku podjęcia czynności niezbędnych do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego w zakresie przyczyn powstania stanu opóźnienia oraz niepodjęcia z urzędu działań zmierzających do weryfikacji powołanych przez Stronę okoliczności co prowadziło do braku uznania, że przyczyna opóźnienia miała charakter siły wyższej, tj. naruszenia przepisów postępowania tj. art. 7 w zw. z art. 77 § 1 kpa w zw. z art. 13v ust. 7 Ustawy i art. 13q Ustawy rozpoznać i ocenić należy łącznie z zarzutem niezastosowania w sprawie przepisu art. 13v ust. 7 i nieodstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej, podczas gdy, zdaniem Strony, do opóźnienia doszło na skutek działania siły wyższej. Zarzuty opisane w pkt. 1 i 2 petitum wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy pozostają ze sobą w ścisłym związku, ponieważ sprowadzają się w istocie do twierdzenia Strony postępowania, że w sprawie niniejszej mamy do czynienia z wystąpieniem siły wyższej, jako okoliczności, która winna prowadzić do odstąpienia od wymierzenia kary administracyjnej na podstawie art. 13v ust. 7 Ustawy, a której to - zdaniem Strony postępowania - Prezes Urzędu nie zbadał w sposób wystarczający.

Zgodnie z powołanym wyżej art. 7 kpa, w toku prowadzonego postępowania, organy administracji publicznej stoją na straży praworządności, podejmując wszelkie czynności niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy, mając na względzie interes społeczny i słuszny interes obywateli. Zgodnie zaś z treścią art. 77 § 1 kpa, w toku postępowania organ administracji publicznej jest obowiązany w sposób wyczerpujący zebrać i rozpatrzyć cały materiał dowodowy. Należy podkreślić, że co do zasady ciężar dowodu w postępowaniu administracyjnym zgodnie z art. 7 i art. 77 § 1 kpa spoczywa na organie, jednakże nie jest to obowiązek nieograniczony. W szczególności, jeżeli strona usiłuje wywieść korzystne dla siebie skutki, kwestionując zarazem ustalenia organów, na nią przechodzi obowiązek wykazania, że przyjęte przez organy ustalenia są nieprawidłowe lub niekompletne. W orzecznictwie zwraca się uwagę na obowiązek strony współdziałania z organem w ramach prowadzonego postępowania. Wskazuje się również, że ustalenie niektórych faktów, zwłaszcza tych, o których wiedzę posiada wyłącznie strona,

pozostaje poza zakresem możliwości organu. Obowiązki strony w tym zakresie nabierają znaczenia, jeżeli organ musi skorzystać z danych znajdujących się wyłącznie w dyspozycji strony⁹.

W postępowaniu prowadzonym na podstawie art. 13c ust. 1 Ustawy strona powołująca się na siłę wyższą powinna wskazać i udowodnić zaistnienie i czas działania konkretnego zdarzenia, spełniającego cechy siły wyższej, które uniemożliwiło jej uregulowanie w terminie świadczenia pieniężnego. Powinna również przedstawić pozostałe przesłanki wyłączające jej odpowiedzialność za niewykonanie w terminie zobowiązania z powodu siły wyższej, w szczególności związek przyczynowy między tym zdarzeniem a brakiem zapłaty.

Aktualność powyższych tez na gruncie ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych została potwierdzona w orzecznictwie¹⁰, bowiem w wyroku z dnia 2 lutego 2023 r. WSA w Warszawie w sprawie V SA/Wa 391/22 wskazał, iż to na przedsiębiorcy spoczywa ciężar wykazania, że opóźnianie się zdefiniowane w art. 13b ust. 2 ustawy o zatorach płatniczych zostało spowodowane przez epidemię (siłę wyższą) tj. jej negatywne konsekwencje uniemożliwiły wywiązywanie się w terminie ze zobowiązań pieniężnych, co doprowadziło do opóźnień w rozmiarze kwalifikowanym jako nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych.

Jak wynika z akt sprawy, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, pismem z dnia 27 października 2020 r. (karta akt postępowania DZP.93.57.2020 - 10-17, tom 1) wezwał Stronę do zajęcia stanowiska w związku z ustawowymi przesłankami odstąpienia od wymierzenia kary, w tym m.in. wystąpienia siły wyższej, o której mowa w art. 13v ust. 7 Ustawy oraz o przesłanie dodatkowych wyjaśnień. Kolejnym pismem z dnia 21 czerwca 2023 r. (karta akt postępowania DZP.93.57.2020 - 357-385, tom 3), w którym zawiadomił o zakończeniu zbierania materiału dowodowego, poinformował Spółkę o możliwości zapoznania się ze zgromadzoną dokumentacją oraz wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów, a także zgłoszonych przez Stronę żądań, w tym także żądania odstąpienia od wymierzenia kary z uwagi na wystąpienie siły wyższej. Organ dwukrotnie zatem występował do Strony w celu jednoznacznego ustalenia, czy w sprawie zachodzi

⁹ Wyrok NSA z 27 kwietnia 2020 r., sygn. akt I OSK 3748/18.

¹⁰ Tożsame stanowisko w przedmiocie ciężaru dowodu w przedmiocie wykazania, iż do nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych doszło na skutek działania siły wyższej zostało przedstawione również w wyroku WSA w Warszawie z dnia 6 lipca 2023 r. w sprawie o sygn. V SA/Wa 2619/22.

prześlanka w postaci siły wyższej, umożliwiającą odstąpienie od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej.

Wbrew twierdzeniom Strony, nie sposób więc uznać, aby Prezes Urzędu nie podjął czynności zmierzających do zebrania niezbędnego materiału dowodowego w tym zakresie. To przede wszystkim wyjaśnienia Strony postępowania i ewentualne przesłane przez nią materiały, mogły stanowić dowód na wystąpienie siły wyższej pozostającej w bezpośrednim związku z brakiem spełnienia w terminie świadczeń pieniężnych w zawartych transakcjach handlowych. Jak wynika ponadto z uzasadnienia Decyzji, Prezes Urzędu rozpoznając sprawę w pierwszej instancji, w sposób szczegółowy przeanalizował przedstawione przez Stronę w trakcie postępowania okoliczności i odniósł się, do podniesionych przez nią w składanych pismach, argumentów (pisma z dnia 2 grudnia 2020 r., 29 czerwca 2023 r. karty akt postępowania DZP.93.57.2020 - 22-28, tom 1, 394-404, tom 3) w tym pod kątem zaistnienia siły wyższej oraz wpływu wybuchu pandemii COVID-19 na spełnienie świadczeń pieniężnych w terminie. Wbrew oczekiwaniom Spółki, Prezes Urzędu doszedł jednak do przekonania, że jej wyjaśnienia nie dają podstaw do uznania, aby stan epidemii stanowił siłę wyższą, o której mowa w art. 13v ust. 7 Ustawy.

W uzasadnieniu wniosku o ponowne rozpoznanie sprawy oraz w piśmie z dnia 4 kwietnia 2024 r. wypowiedzenie w sprawie zebranego materiału dowodowego (karty akt postępowania DWZ.93.17.2023 - 2-8, tom I i 765-768, tom IV) Strona postępowania wskazała, że „Z uwagi na wybuch pandemii COVID 19 rok 2020 charakteryzował się licznymi problemami w logistyce, zerwanymi łańcuchami dostaw, brakami materiałów do produkcji i problemami transportowymi. Powyższe spowodowało zakłócenia w realizacji zamówień i obniżyło obroty firmy. Wielu klientów Spółki wycofało lub obniżyło zamówienia - zwłaszcza w pierwszym półroczu. [Informacja prawnie chroniona] (...) W 2020 r. doszło do spadku produkcji oscylującej w granicach pomiędzy [Informacja prawnie chroniona].” Na potwierdzenie przytoczonej argumentacji Strona postępowania przedstawiła zestawienie „sald odbiorców” oraz zestawienie „sald dostawców”.

Wobec podnoszonych przez Spółkę okoliczności Prezes Urzędu pismem z dnia 21 listopada 2023 r. wezwał Spółkę w szczególności do sprecyzowania danych w przedmiocie podanych zestawień sald jak również co do przedstawienia dodatkowych informacji odnośnie sygnalizowanego przez Stronę niedoboru pracowników czy pomocy otrzymanej w ramach „Tarczy nr 1”. (karty akt postępowania DWZ.93.17.2023 - 444-446, tom III).

Przy piśmie z dnia 15 grudnia 2023 r., stanowiącym odpowiedź na wezwanie Prezesa Urzędu wystosowane w związku z ponownym rozpatrywaniem sprawy, Strona postępowania wyjaśniła, że „(...) zestawienie „Wyświetlenie sald odbiorców” przedstawia w sposób sumaryczny kwoty należności z faktur wystawianych kontrahentom Spółki w poszczególnych miesiącach 2020 r. Natomiast zestawienie „Wyświetlenie sald dostawców” w analogiczny sposób prezentuje kwoty zobowiązań Spółki wynikające z wystawionych faktur na rzecz Spółki.” W tym samym piśmie Strona dodała, że „(...) spadek produkcji jest bezpośrednio połączony z zestawieniem „Wyświetlenie sald odbiorców”, bowiem wraz ze spadkiem produkcji Spółka dystrybuowała mniej towaru oraz przyjmowała ograniczoną ilość zleceń, co przełożyło się na mniejsze wpływy z wystawianych faktur.”

Prezes Urzędu wskazuje, że prezentowane przez Stronę postępowania na okoliczność wynikającego z pandemii spadku produkcji zestawienia dotyczące „sald odbiorców” i „sald dostawców”, nawet po dokonaniu dalszych wyjaśnień i sprecyzowania przez Stronę pismem z dnia 15 grudnia 2023 r. (karta akt postępowania DWZ.93.17.2023 656-659, tom IV) w zakresie prezentowanych danych są niespójne z pozostałym, pozyskanym od Strony postępowania w toku postępowania pierwszoinstancyjnego, materiałem dowodowym oraz innymi twierdzeniami samej Strony. Jak wynika z zestawienia „Wyświetlenie sald odbiorców”, które zgodnie z oświadczeniem Strony z dnia 15 grudnia 2023 r. „prezentuje kwoty zobowiązań Spółki wynikające z wystawionych faktur na rzecz Spółki” w czerwcu 2020 r. wystawiono na rzecz Strony postępowania faktury w łącznej kwocie („skumulowane saldo”) [Informacja prawnie chroniona]. Tymczasem z pliku JPK_VAT_ZAKUP (karta akt postępowania DZP.93.57.2020- 29, płyta CD, tom I) - dowodu także pochodzącego od Strony, wynika, że w czerwcu 2020 r. Strona postępowania dokonała zakupu towarów bądź usług w ramach [Informacja prawnie chroniona] transakcji handlowych na łączną kwotę [Informacja prawnie chroniona]. W odniesieniu do lipca 2020 r. w zestawieniu „Wyświetlenie sald dostawców” wskazano łączną kwotę zobowiązań Strony na [Informacja prawnie chroniona]. Natomiast z pliku JPK_VAT_ZAKUP wynika, że w lipcu 2020 r. Strona zawarła w sumie [Informacja prawnie chroniona] transakcji handlowych na łączną kwotę [Informacja prawnie chroniona] zł. W sierpniu 2020 r., jak wynika z zestawienia „saldo dostawców” na rzecz Strony postępowania wystawiono faktury w łącznej kwocie [Informacja prawnie chroniona]. Natomiast z pliku JPK_VAT_ZAKUP wynika, że w sierpniu 2020 r. Strona zaciągnęła zobowiązania w ramach [Informacja prawnie chroniona] transakcji na łączną kwotę [Informacja prawnie chroniona].

Odpowiedź Strony na wezwanie Prezesa Urzędu iż „zestawienie „Wyświetlanie sald odbiorców” przedstawia w sposób sumaryczny kwoty należności z faktur wystawianych kontrahentom Spółki w poszczególnych miesiącach 2020 r. Natomiast zestawienie „Wyświetlanie sald dostawców” w analogiczny sposób prezentuje kwoty zobowiązań Spółki wynikające z wystawionych faktur na rzecz Spółki” również nie wyjaśnia sposobu zaprezentowania poszczególnych danych. Dane te (czy też dane wejściowe, kryteria jakimi posłużyła się Strona) pozostają nieweryfikowalne, gdyż stosując te same kryteria do otrzymanego od Strony materiału o prawnie określonej strukturze logicznej¹¹ nie uzyskuje się tożsamy rezultatów.

Należy w tym miejscu podkreślić, że dowód w postaci pliku JPK_VAT_ZAKUP był weryfikowany na etapie postępowania pierwszoinstancyjnego pod kątem prawidłowości i prawdziwości opisanych w nim danych, w zakresie dat zakupu oraz wartości poszczególnych transakcji handlowych, dane te znalazły potwierdzenie w pozostałym, zebrany w sprawie materiale dowodowym. Wobec powyższego przedstawione we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy zestawienie „saldo dostawców” oraz zestawienie „saldo odbiorców”, nie może stanowić wiarygodnego dowodu w sprawie w zakresie przedstawionych w nim wartości, tym bardziej, że Strona nie przedstawiła żadnych dokumentów potwierdzających wskazane w nich informacje.

XV.2.1. Ograniczenie możliwości terminowego spełniania zobowiązań w związku z COVID-19 wskazywane przez Stronę.

We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy Strona postępowania wskazała, że „zamknięcie sklepów stacjonarnych [Informacja prawnie chroniona] w terminach od 14 marca 2020 r. do 4 maja 2020 r. wskutek wprowadzonych legislacyjnie obostrzeń przyczyniło się w sposób dominujący do radykalnego spadku sprzedaży.(...) Problemy największego kontrahenta Spółki musiały odbić się na obrotach Spółki. Szacunkowo można określić, że miesiące pandemii ograniczyły obroty o ok. [Informacja prawnie chroniona].” I dalej „[Informacja prawnie chroniona]”. Opisana wyżej argumentacja Strony postępowania podnoszona była przez nią wcześniej w pismach składanych w toku postępowania pierwszoinstancyjnego.

---

¹¹ Art. 13g ust. 1 Ustawy; co istotne określona struktura logiczna i opatrzenie lub uwierzytelnienie danych kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem osobistym albo podpisem zaufanym zapobiega ich dowolnej modyfikacji.

Prezes Urzędu zauważa równocześnie, iż w sprawozdaniu finansowym Spółki i sprawozdaniu z działalności za rok 2020 tj. dokumentach finansowych złożonych przez Spółkę do Krajowego Rejestru Sądowego znajdują się już inne informacje i dane o sytuacji i kondycji Spółki. Jak wskazano w sprawozdaniu z działalności spółki „Hanplast” sp. z o.o. z siedzibą w Bydgoszczy za rok 2020 „Przychody Spółki ze sprzedaży produktów i usług wyniosły [Informacja prawnie chroniona] w porównaniu z rokiem poprzednim”. Są to dane o rząd wielkości mniejsze niż te eksponowane przez Spółkę w niniejszym postępowaniu.

Co szczególnie warte podkreślenia w dalszej części w/w dokumencie znajduje się informacja, iż „jednak dzięki optymalizacji procesu produkcji i redukcji kosztów, udało się osiągnąć zysk netto w wysokości [Informacja prawnie chroniona], który był porównywalny z zyskiem roku poprzedniego.”

Prezes Urzędu zauważa również, iż sprawozdanie finansowe Spółki za rok 2019 - czyli wg. stanu z jakim Spółka wchodziła w rok 2020 - również wykazuje zysk netto w wysokości [Informacja prawnie chroniona]. Wspólnicy Spółki zysk netto za rok 2019 w wysokości [Informacja prawnie chroniona] oraz zysk z lat ubiegłych w wysokości [Informacja prawnie chroniona] postanowili przeznaczyć na kapitał zapasowy Spółki. Wynik finansowy za rok 2019 był korygowany jednak poziom samego kapitału zapasowego Spółki podany przez Spółkę w sprawozdaniach finansowych to kwoty odpowiednio powyżej [Informacja prawnie chroniona].

W dokumentach finansowych składanych do Krajowego Rejestru Sądowego Spółka wydaje się nie przedstawiać już swojej ówczesnej sytuacji w tak szarych barwach jak w ramach niniejszego postępowania, w szczególności wskazano:

w informacji dodatkowej do sprawozdania finansowego za rok 2019 :

„Ryzyko utraty płynności

Codzienna analiza wpływów i wy wpływów finansowych, zarządzanie środkami pieniężnymi, prognozowanie potrzeb finansowych w stopniu bardzo dobrym zabezpiecza płynność firmy. Tworzenie funduszy celowych (projektów inwestycyjnych) zawsze wiąże się z potrzebami środków finansowych, które zabezpieczone są przed przystąpieniem do realizacji zadań zapewniając odpowiednią trwałość struktury finansowania dla tego rodzaju aktywów.

Obecna dobra sytuacja finansowa Spółki i dostęp do zewnętrznych źródeł finansowania nie stwarza zagrożeń dla finansowania jej działalności.” (podkreślenie Prezesa UOKIK)

w informacji dodatkowej do sprawozdania finansowego za rok 2020:

„Ryzyko utraty płynności

Codzienna analiza wpływów i wy wpływów finansowych, zarządzanie środkami pieniężnymi, prognozowanie potrzeb finansowych w stopniu bardzo dobrym zabezpiecza płynność firmy. Tworzenie funduszy celowych (projektów inwestycyjnych) zawsze wiąże się z potrzebami środków finansowych, które zabezpieczone są przed przystąpieniem do realizacji zadań zapewniając odpowiednią trwałość struktury finansowania dla tego rodzaju aktywów.

Obecna dobra sytuacja finansowa Spółki i dostęp do zewnętrznych źródeł finansowania nie stwarza zagrożeń dla finansowania jej działalności.” (podkreślenie Prezesa UOKIK)

W dokumencie dodatkowe informacje i objaśnienia za rok 2020 Spółka wskazała również, że „Zarząd Spółki z zachowaniem najwyższej staranności przeprowadził wszystkie rozmowy z bankami o przedłużeniu linii kredytowych, w celu zabezpieczenia płynności spółki. **Dzięki podjętym działaniom podmiot posiadał wolną linię kredytu obrotowego w rachunku bieżącym i dzięki temu był przygotowany na możliwe problemy ze spłacaniem należności przez klientów i związane z tym chwilowe problemy płynnościowe.” (podkreślenie Prezesa UOKIK).**

Na podstawie w/w danych nie sposób jest przyjąć, iż Spółka w wyniku pandemii utraciła możliwość terminowego spełniania zobowiązań w stopniu prowadzącym aż do nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych w rozumieniu Ustawy.

XV.2.2. Dostosowywanie działań i sposobów funkcjonowania w pandemii COVID-19 przez Stronę.

Zdaniem Prezesa Urzędu podkreślić również należy, iż w istotnym dla niniejszego postępowania czasookresie pierwszy przypadek zachorowania na COVID-19 w Polsce wystąpił w dniu 4 marca 2020 r., natomiast większość ograniczeń wprowadzono między 10 a 31 marca 2020 r. i obejmowały one m.in.: zawieszenie ruchu granicznego, zamknięcie placówek oświatowych, restauracji, hoteli i centrów handlowych. Od dnia 20 kwietnia 2020 r. nastąpił pierwszy etap znoszenia ograniczeń, drugi - od dnia 4 maja 2020 r., kolejne od dnia 18.05.2020 r. i od dnia 30.05.2020 r. Zatem pandemia COVID-19, jak i wprowadzane w związku z jej wystąpieniem ograniczenia w życiu społecznym i gospodarczym w okresie objętym postępowaniem, tj. czerwiec, lipiec, sierpień 2020 r. - jak wskazywał Prezes Urzędu działający w I instancji - tracą przymioty nagłości i nieprzewidywalności. Strona

postępowania dysponowała również czasem na dostosowanie swojej działalności do nowych realiów rynkowych.

Strona powinna dołożyć należytej staranności wymaganej w stosunkach gospodarczych i tak kształtować warunki umowne w transakcjach handlowych, a także organizować pracę i swoje wewnętrzne procedury rozliczeń z kontrahentami, żeby terminowo wywiązywać się ze swoich zobowiązań i nie doprowadzać do powstania zatorów płatniczych, mających bezpośredni, istotny i negatywny wpływ na inne podmioty gospodarcze.

Na obowiązek dostosowania działalności do nowej rzeczywistości, szczególnie w późniejszych etapach pandemii (przez wszystkie podmioty, nie tylko przedsiębiorców), wskazują sądy w orzeczeniach, np. w postanowieniu Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 10 czerwca 2022 r. Sąd wskazał, że „utrzymujący się wówczas stan epidemii trwał od prawie półtora roku, a zatem spółka miała dużo czasu by przystosować się do - jak wskazała - nowej rzeczywistości” (sprawa dotyczyła przywrócenia skarżącej spółce terminu procesowego, jednak uzasadnienie Sądu w kwestii dotyczącej obowiązku dostosowania zasad pracy do nowych warunków jest jak najbardziej uniwersalne). Natomiast Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w wyroku z dnia 4 stycznia 2023 r. wskazał w uzasadnieniu, że „o ile trudności organizacyjne w funkcjonowaniu urzędu gminy w początkowym okresie pandemii mogą być zrozumiałe i można byłoby je usprawiedliwić, to w listopadzie 2020 r. urząd gminy powinien mieć już tak zorganizowaną pracę, żeby prawidłowo funkcjonować.”

Strona postępowania nie wykazała, żeby w przypadku transakcji handlowych, w których to ona była dłużnikiem zobowiązanym do spełnienia świadczenia pieniężnego w terminie, informowała swoich wierzycieli o możliwości niedochowania terminu zapłaty wynikającego z zawartej umowy z powodu pandemii. Strona nie wykazała, żeby podejmowała się uzgodnień w zakresie odraczania terminów płatności - z wyjątkiem kontrahenta - [Informacja prawnie chroniona], w odniesieniu do transakcji zawartych z tym podmiotem w 2019 r. Strona przedstawiła dowody potwierdzające przesunięcie terminów zapłaty do [Informacja prawnie chroniona] dni (karty akt postępowania DWZ.93.17.2023 602 - Tom III i 656, Tom IV). Należy jednak wskazać, że prolongata terminów zapłaty miała miejsce i dotyczyła transakcji handlowych zawartych kilka miesięcy przed ogłoszeniem stanu epidemii w związku z pandemią COVID-19. Dodatkowo, co zostało już wykazane wyżej, pomimo prolongowania terminów zapłaty Strona i tak nie realizowała płatności w terminie. Skoro zatem Strona postępowania nie powoływała się na wystąpienie siły wyższej w konkretnych stosunkach zobowiązaniowych, to nie wydaje się ani zasadne ani możliwe

uznanie przez Prezesa Urzędu w niniejszym postępowaniu, iż przyczyną opóźnienia Strony w płatnościach w przypadku tych konkretnych transakcji handlowych była pandemia COVID- 9.

Dodatkowo w treści pisma z dnia 4 kwietnia 2024 r. (karty akt postępowania DWZ.93.17.2023 - 765-768, tom IV) Strona wyjaśniła, że „ustalenia w formie ustnej lub elektronicznej dot. warunków terminów transakcji, oprócz [Informacja prawnie chroniona], były dokonywane m. in. z: [Informacja prawnie chroniona].” Odnosząc się do powyższego Prezes Urzędu wskazuje, że poza oświadczeniem Strony złożonym w tym zakresie nie przedstawiła ona żadnego dowodu na okoliczność prowadzenia z ww. kontrahentami negocjacji w zakresie przedłużenia terminów zapłaty z powołaniem się na wystąpienie siły wyższej w postaci pandemii COVID-19. Niezależnie od powyższego wskazani w piśmie z dnia 4 kwietnia 2024 r. kontrahenci należą do sektora MŚP, wobec czego Prezes Urzędu dla transakcji handlowych z nimi zawartych zobowiązany był, zgodnie z brzmieniem przepisu art. 13 ust. 2 pkt 2 Ustawy, do skrócenia terminów płatności.

Prezes Urzędu zauważa, że nawet wskazywane w powyższym kontekście przez Stronę oświadczenia kontrahentów [Informacja prawnie chroniona] nie potwierdzają w swojej treści tak jak przedstawia to Strona ekstraordynaryjnego charakteru problemów gospodarczych i w ogóle nie zawierają informacji „że Spółka otwarcie informowała swoich kontrahentów o czasowych problemach płynnościowych” - przeciwnie niż określa to Strona.

Analizując oświadczenie [Informacja prawnie chroniona] warto zaznaczyć, iż w ramach prowadzonego postępowania Prezes Urzędu analizował świadczenia o lp. 617, 702, 777 i 1053 z Tabeli Z.5. Wszystkie terminy spełnienia świadczenia naruszały art. 7 ust. 2a Ustawy. Odnośnie świadczeń o lp. 617 i 702 należy zauważyć, iż o ile zostały one spełnione z opóźnieniem mniejszym niż 2 pozostałe świadczenia to fakt opóźnienia miał miejsce i terminy zapłaty tych świadczeń pieniężnych przypadły na późniejszy okres pandemii co do którego obostrzenia na które powołuje się Strona występowały ze znacznie mniejszym nasileniem. Świadczenia pieniężne o lp. 777 i 1053 zostały zawarte w okresie odpowiednio przed pandemią i w okresie kiedy jej skutki jeszcze praktycznie nie występowały. Strona zawierając te transakcje winna posiadać/mieć zabezpieczone środki lub ich źródła na pokrycie zobowiązań.

Prezes Urzędu zauważa, iż nawet mając na uwadze powyższe Strona i tak odnosi się do zaledwie pojedynczych kontrahentów podczas, gdy w niniejszym postępowaniu ponad [Informacja prawnie chroniona] wierzycieli Strony nie otrzymało na czas zapłaty za dostarczenie towaru lub wykonanie usługi.

Prezes Urzędu wskazuje, iż w niniejszej sprawie Spółka nie wykazywała, aby w reakcji na pandemię w kontekście zaciągniętych zobowiązań objętych okresem postępowania próbowała doprowadzić do zmian terminów zapłaty czy renegocjacji umów z kontrahentami. Strona przedłożyła do akt postępowania korespondencję prowadzoną z tylko jednym z dostawców ([Informacja prawnie chroniona]), z której wynika przedłużenie terminu zapłaty świadczeń pieniężnych o [Informacja prawnie chroniona] dni - które jak zostało to już wyżej wskazane ustalenia pochodziły jeszcze z przed okresu pandemii COVID-19. Podkreślić należy, iż Strona została w piśmie z dnia 21 listopada 2023 r. wezwana do przekazania informacji odnośnie transakcji handlowych objętych niniejszym postępowaniem co do których przesunięty został termin zapłaty świadczeń pieniężnych oraz przesłania dokumentów potwierdzających ten fakt (pkt. 1 i 2 pisma karta akt postępowania DWZ.93.17.2023 - 444-446, tom III). Strona w odpowiedzi z dnia 15 grudnia 2023 r. sprawy (karta akt postępowania DWZ.93.17.2023 - 656-737, tom IV), powołała się na dokonanie w 2019 r. ustaleń z jednym kontrahentów ([Informacja prawnie chroniona]) odnośnie prolongaty terminów zapłaty i załączyła do pisma kopie not korygujących termin zapłaty (kwestia ta została szczegółowo omówiona wcześniej w niniejszej decyzji). W pozostałym zakresie przywołała argumentację wskazywaną już wcześniej w pismach składanych w toku postępowania pierwszoinstancyjnego oraz we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, tj. opisała proces produkcyjny [Informacja prawnie chroniona]. Strona nie przedstawiła jednak żadnych dowodów potwierdzających jej inicjatywę i powoływanie się w stosunku do kontrahentów na wystąpienie siły wyższej skutkującej spełnianiem świadczeń pieniężnych po terminach płatności wynikających z zawartych umów. Strona wskazuje na [Informacja prawnie chroniona] zaś jako argument opóźniania się w płatności za zakupy [Informacja prawnie chroniona] zamówionych wcześniej.

Mimo iż Strona postępowania miała wiedzę o trwającym stanie pandemii i ryzykach gospodarczych, które mogłyby się wiązać z zapłatą zobowiązań w sytuacji spadku obrotów z tytułu sprzedaży nie podejmowała aktywności w celu redukcji zamówień czy renegocjacji zawartych umów handlowych. Jak zostało potwierdzone w literaturze przedmiotu - ocena transakcji handlowych zawieranych w trakcie epidemii powinna być dokonana z uwzględnieniem wiedzy stron o konsekwencjach epidemii i nieprzewidywalności jej rozwoju¹².

---

¹² Dolniak Patrycja, Transakcje handlowe w czasach pandemii, PPH 2021/8/42-49.

XV.2.3. Spełnianie świadczeń pieniężnych przez Stronę.

Jak wynika z twierdzeń Strony, do nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez Stronę doszło na skutek wystąpienia siły wyższej, czyli pandemii COVID-19. Mając jednak na uwadze zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, wskazać należy, że Strona postępowania w okresie objętym postępowaniem część świadczeń pieniężnych wynikających z transakcji handlowych poddanych analizie spełniła zgodnie z terminami umówionymi z poszczególnymi kontrahentami, podczas gdy innych nie spełniła w ogóle bądź z opóźnieniem. Analizując Tabelę T załączoną do Decyzji, a obejmującą świadczenia pieniężne podlegające wyłączeniu z niniejszego postępowania jako spełnione w terminie, przykładowo wskazać można na zapłacone przelewem przez Stronę w dniu 30 czerwca 2020 r. zobowiązania. Płatność niektórych z nich nastąpiła miesiąc lub więcej przed terminem wymagalności, np. Lp. 370, 371, 372, 375, 377, 378, 381, 382, 383.

Wyciąg z Tabeli T.

Tabela T. Świadczenia pieniężne spełnione przez Stronę w terminie										
Lp.	NIP dostawcy	Nr dowodu zakupu	Data zakupu	Data wpływu dowodu zakupu	Kwota brutto z dowodu zakupu	Waluta dowodu zakupu	Kwota brutto w PLN	Wartość świadczenia zapłacona w terminie w walucie dowodu zakupu	Termin zapłaty z uwzględnieniem art. 115 kc	Data zapłaty
77	[Informacja prawnie chroniona]									
207										
351										
353										
370										
371										
372										
375										
377										
378										
381										
382										
383										

Jednocześnie Strona postępowania nie uiściła w terminie zobowiązań wynikających z siedmiu transakcji, których termin zapłaty przypadłał na dzień 30 czerwca 2020 r. wskazanych w załączniku do Decyzji - Tabeli Z.1 pod nr Lp. 505, 510, 514, 521, 522, 524, 841, obejmującej świadczenia pieniężne spełnione po terminie w okresie objętym postępowaniem, co do których wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowych ustaliły w złotych (PLN),

Wyciąg z Tabeli Z.1.

Tabela Z.1 Świadczenia pieniężne spełnione po terminie w okresie objętym postępowaniem, co do których wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowych ustaliły w złotych (PLN).											
Lp	Numer Identyfikacji Podatkowej Dostawcy	Nr dowodu zakupu/ faktury	Data zakupu	Data wpływu dowodu zakupu	Wartość świadczenia pieniężnego wynikającego z dowodu zakupu/ faktury	Waluta	Wartość świadczenia pieniężnego spełnionego po terminie	Termin zapłaty z uwzględnieniem art. 115 k.c.	Data spełnienia świadczenia pieniężnego	Liczba dni opóźnienia	Jednostkowa kara pieniężna (JKP)
505	[Informacja prawnie chroniona]										
510											
514											
521											
522											
524											
841											

oraz zobowiązań wynikających z dwóch transakcji, których termin zapłaty przypadłał na dzień 30 czerwca 2020 r., wskazanych w załączniku do Decyzji - Tabeli Z.3 pod nr Lp. 46 i 50, obejmującej świadczenia pieniężne spełnione po terminie w okresie objętym postępowaniem, co do których wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowych ustaliły w euro (EUR).

Wyciąg z Tabeli Z.3

Tabela Z.3 Świadczenia pieniężne spełnione po terminie w okresie objętym postępowaniem, co do których wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowych ustaliły w euro (EUR).													
Lp	Numer Identyfikacji Podatkowej dostawcy	Nr dowodu zakupu/faktury	Data zakupu	Data wpływu dowodu zakupu	Wartość świadczenia pieniężnego wynikającego z dowodu zakupu/faktury	Waluta	Wartość świadczenia pieniężnego spełnionego po terminie w walucie zakupu	Termin zapłaty z uwzględnieniem art.115 k.c.	Data spełnienia świadczenia pieniężnego	Średni kurs danej waluty ogłaszany przez Narodowy Bank Polski	Wartość świadczenia pieniężnego po terminie przeliczona na PLN	Liczba dni opóźnienia do dnia zapłaty	JKP
46	[Informacja prawnie chroniona]												
50													

Trudno zatem przyjąć, aby w odniesieniu do części świadczeń pieniężnych działanie siły wyższej, tj. COVID-19 miało wpływ na opóźnienie Strony w spełnianiu świadczeń pieniężnych, a w odniesieniu do części z nich nie. Szczególne znaczenie ma więc zdaniem Prezesa Urzędu fakt, że w trakcie okresu objętego postępowaniem Strona spełniała świadczenia pieniężne wynikające z zawartych transakcji handlowych w sposób wybiórczy, tzn. Strona dokonywała zapłaty niektórych tylko wymagalnych w tym samym dniu świadczeń pieniężnych.

Prezes Urzędu wskazuje dalej, że rozpatrując sprawę ponownie nie stwierdził, żeby w którymkolwiek momencie okresu objętego postępowaniem nastąpiło „nadzwyczajne” wstrzymanie się przez Stronę z płatnościami, co mogłoby sugerować problemy w Spółce. Przeciwnie, analiza danych przekazanych przez Stronę postępowania prowadzi do ogólnego wniosku, iż Strona w okresie objętym postępowaniem, tj. w czerwcu, lipcu i sierpniu 2020 r. regulowała swoje zobowiązania pieniężne niemal każdego dnia. Innymi słowy, każdego dnia w okresie od 1 czerwca 2020 r. do 31 sierpnia 2020 r. (z pominięciem sobót i niedziel, święta 11 czerwca 2020 r. (czwartek) – Święto Bożego Ciała oraz dni 7, 12, 17 i 24 czerwca 2020 r., 21 lipca 2020 r. i 13 sierpnia 2020 r.), Strona dokonywała płatności z wykorzystaniem rachunków bankowych. Powyższe znajduje odzwierciedlenie w Tabelach załączonych do Decyzji, w kolumnie „Data zapłaty”: w Tabeli T. dotyczącej świadczeń pieniężnych spełnionych w terminie oraz w kolumnie „Data spełnienia świadczenia

pieniężnego” w Tabelach: Z.1., Z.3. i Z.5. dotyczących świadczeń pieniężnych spełnionych przez Stronę po terminie w złotych (PLN) lub euro (EUR). Skoro więc Strona postępowania w sposób ciągły regulowała swoje zobowiązania (nie zawsze terminowo), to uznać należy, że w okresie objętym postępowaniem Strona miała możliwość dokonywania płatności za swoje zobowiązania w sposób niezakłócony tj. jak wynika ze zgromadzonego materiału dowodowego miała obiektywną możliwość dokonywania płatności za swoje zobowiązania.

Prezes Urzędu zauważa, iż z przedstawionych przez Stronę zestawień dotyczących liczby osób przebywających na zwolnieniach lekarskich w miesiącach maj, czerwiec, lipiec, sierpień 2020 r. wynika również, iż w poszczególnych dniach w okresie objętym postępowaniem liczba personelu obsługującego księgowość utrzymywała się na stałym poziomie. Co niemniej istotne, działalność Strony nie była objęta ograniczeniami w funkcjonowaniu wprowadzanymi Rozporządzeniami Rady Ministrów w sprawie ustanowienia określonych ograniczeń, nakazów i zakazów w związku z wystąpieniem stanu epidemii (z dnia 31 marca 2020 r.¹³ i kolejne).

XV.2.4. Dodatkowe wyzwania w okresie pandemii.

Spółka przedstawiła dalej argumentację, że „mierzyła się z dodatkowym wyzwaniem jakim było [Informacja prawnie chroniona], którzy z powodu panującego zagrożenia sanitarnego oraz wobec wrastającej liczby zakażeń oraz stosowanych kwarantann masowo korzystali ze zwolnień lekarskich. W miesiącach marzec, kwiecień 2020 r. ponad [Informacja prawnie chroniona] ogółu pracowników przebywało na zwolnieniu lekarskim, co wpływało na przyszłe możliwości produkcyjne.” Na potwierdzenie przytoczonych okoliczności Strona przedstawiła zestawienie, w którym wskazała ogólną liczbę zatrudnionych w poszczególnych miesiącach 2020 r., liczbę zwolnień lekarskich oraz procentowy udział zwolnień lekarskich w ogólnej liczbie zatrudnionych. Z zestawienia tego wynika, że najwięcej zwolnień lekarskich (liczba zwolnień) wystawiono: [Informacja prawnie chroniona]. W okresie objętym postępowaniem liczba zwolnień lekarskich jakie wystawiono w [Informacja prawnie chroniona]. Przy piśmie z dnia 15 grudnia 2023 r. złożonym w toku ponownego rozpoznawania sprawy (karta akt postępowania DWZ.93.17.2023 - 656-737, tom IV), Strona dodatkowo wskazała, że „Kolejnym aspektem, który bezsprzecznie rzutował na możliwość terminowego regulowania zobowiązań Spółki, była nieobecność w spornym okresie [Informacja prawnie chroniona] pracowników

¹³ Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 31 marca 2020 r. w sprawie ustanowienia określonych ograniczeń, nakazów i zakazów w związku z wystąpieniem stanu epidemii (Dz. U. poz. 566 z późn. zm.).

personelu obsługującego księgowość. Analiza zestawienia „Liczba absencji UOKIK” pozwala zauważyć, że w dniu [Informacja prawnie chroniona] w Spółce pracowało [Informacja prawnie chroniona] pracowników świadczących usługi księgowe, podczas, gdy od [Informacja prawnie chroniona] było ich zaledwie [Informacja prawnie chroniona]. Nie było to jednak zależne od nich, a wynikało z nadzwyczajnych okoliczności spowodowanych pandemią COVID-19 i towarzyszących jej reperkusji.” Do pisma załączono zestawienie zatytułowane „Liczba osób przebywających na zwolnieniach lekarskich w miesiącach maj, czerwiec, lipiec, sierpień 2020” - Załącznik nr 3 do pisma z dnia 15 grudnia 2023 r. Z zestawienia tego wynika, że w okresie objętym postępowaniem, tj. czerwiec, lipiec, sierpień 2020 r. w przedsiębiorstwie Strony księgowość obsługiwało [Informacja prawnie chroniona] pracowników.

Prezes Urzędu wskazuje w tym miejscu, że jakkolwiek pandemia COVID-19 mogła niewątpliwie spowodować pewne trudności w funkcjonowaniu Spółki, to jednak nie można uznać, że doszło do absolutnej, czy zupełnej niemożności wykonywania zaciągniętych zobowiązań pieniężnych. Siła wyższa w kontekście stanu zagrożenia epidemicznego COVID-19, związanego z rozprzestrzenianiem się wirusa SARS-CoV-2, mogłaby być rozważana np. w przypadku takich zdarzeń, jak decyzja inspektora sanitarnego o kwarantannie pracowników biura, powodująca brak dostępu przez uprawnionych pracowników do systemu płatniczego pozwalającego na dokonanie przelewów, w celu spełniania świadczeń pieniężnych w terminie, czy też decyzja o zamknięciu zakładu pracy - które to okoliczności mogłyby stanowić trudną lub wręcz niemożliwą do przezwyciężenia przeszkodę w spełnianiu świadczeń pieniężnych (np. dlatego, że wymagałoby to złamania zakazów administracyjnych). Tymczasem na Stronę postępowania nie nałożono zakazu prowadzenia działalności. Co więc przedsiębiorstwo Spółki funkcjonowało nieprzerwanie zarówno w okresie stanu epidemii jak i później, w okresie objętym niniejszym postępowaniem, a Spółka praktycznie każdego dnia realizowała płatności - w zasadzie w okresie postępowania przez stałą liczbę pracowników - co zostało już wykazane wyżej. Trudno jest również wyobrazić sobie sytuację, iż spółka występująca w obrocie traci czasową zdolność regulowania zobowiązań wobec zmniejszenia liczby pracowników świadczących usługi księgowe [Informacja prawnie chroniona] - jak się wydaje na okres przynajmniej 3 miesięcy - i stan taki jest w zasadzie tolerowany a nie są podejmowane niezwłoczne działania polegające na znalezieniu rozwiązań na rynku, w biurach księgowych, poprzez rekrutację czy wykorzystanie potencjału własnych pracowników - tymczasem taki właśnie obraz wydaje się przedstawiać Strona.

Zatem skutki pandemii COVID-19 nie uniemożliwiały Stronie postępowania spełniania świadczeń pieniężnych w terminie.

Odnosząc się do podniesionych we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy trudności związanych z „wdrożeniem pracy hybrydowej” Prezes Urzędu wskazuje, że praca w trybie hybrydowym (zdalnym) nie była koniecznością, a możliwością pracowników i w konsekwencji nie mogła spowodować utraty czy znacznego pogorszenia ciągłości pracy. Zaznaczyć należy, że skierowanie pracowników administracji do wykonywania obowiązków służbowych w sposób zdalny, wskazuje na możliwość świadczenia przez nich pracy i wykonywania swoich obowiązków. Brak jest zatem usprawiedliwienia dla spełniania świadczeń pieniężnych z uchybieniem terminów ustalonych przez strony transakcji handlowej. Przelewy bankowe wykonywane są bowiem w formie elektronicznej i mogą być zlecane poza siedzibą prowadzonej przez przedsiębiorcę działalności. Przy czym uznać trzeba, że skoro dany pracownik został skierowany na pracę zdalną, to Spółka zapewniła mu niezbędne narzędzia do prawidłowego świadczenia pracy - w innych okolicznościach skierowanie na pracę zdalną bez możliwości jej świadczenia byłoby niecelowe. Spółka wskazała dalej na trudności z „[Informacja prawnie chroniona]”. Zdaniem Spółki „[Informacja prawnie chroniona]”. Strona w żaden sposób nie wykazała jednak, aby nieobecność takiej liczby pracowników w jakikolwiek sposób wpłynęła na jej funkcjonowanie i stanowiła przyczynę niespełnienia świadczeń pieniężnych w terminie. Skoro bowiem Strona zmuszona była ograniczyć produkcję na skutek [Informacja prawnie chroniona], to w proces ten wpisuje się zmniejszony skład załogi pracowniczej. W sprzeczności z twierdzeniami samej Strony pozostają również przedstawione przez nią dane z których wynika, iż w Spółce doszło do zwiększenia liczby pracowników agencyjnych z [Informacja prawnie chroniona], a więc blisko o [Informacja prawnie chroniona] więcej. Nie sposób nie odnotować, iż w okresie objętym postępowaniem wskaźniki absencji pracowników pozostają w Spółce na niskim względem całego roku 2020 poziomie.

W ocenie Prezesa Urzędu w okolicznościach niniejszej sprawy - brak jest podstaw do przyjęcia, że pandemia COVID-19 spowodowała skutki tego rodzaju, iż Strona postępowania nie miała jakiegokolwiek możliwości spełniania świadczeń pieniężnych w terminie i skutki te miały charakter przemożny, a zatem nie dało się im zapobiec. Aby móc mówić o zwolnieniu z odpowiedzialności na podstawie art. 13v ust. 7 Ustawy, skutki siły wyższej musiałby być nieuniknione w takim stopniu, że wykonanie w terminie zobowiązań przez ten podmiot stało się obiektywnie niemożliwe (np. na skutek braku możliwości realizacji przelewów) i nie pozostawia żadnego alternatywnego sposobu działania. Siła

wyższa musi być rozumiana jako odnosząca się do absolutnej niemożności spowodowanej anormalnymi okolicznościami nie dotyczącymi danego podmiotu i ma dotyczyć samego procesu spełniania świadczeń pieniężnych, a nie ogólnych problemów „branży”, w tym spadku zamówień i opóźnień z ich odbiorem. Spółka nie wykazała bezpośredniego związku pomiędzy wystąpieniem pandemii, a brakiem możliwości spełniania świadczeń pieniężnych w okresie objętym przedmiotowym postępowaniem. Z akt sprawy nie wynika bowiem, aby Strona nie miała faktycznej możliwości terminowej realizacji zobowiązań pieniężnych.

Niezależnie od powyższego, należy wskazać, że Strona postępowania podniosła w piśmie z dnia 29 czerwca 2023 r. (będącym odpowiedzią na Zawiadomienie wraz z uzasadnieniem postawionego zarzutu), iż uzyskała „[Informacja prawnie chroniona]”. Zarząd miał na uwadze przede wszystkim utrzymanie stanowisk pracy w tym trudnym okresie. W konsekwencji nie [Informacja prawnie chroniona]”. W związku z powoływaniem się na [Informacja prawnie chroniona] Prezes Urzędu pismem z dnia 21 listopada 2023 r. (karta akt postępowania DWZ.93.17.2023 - 444-446, Tom III) wezwał Stronę postępowania do wyjaśnienia szczegółowego zakresu otrzymanej pomocy oraz przedstawienia dokumentów, na podstawie których pomoc została udzielona. Przy piśmie z dnia 15 grudnia 2023 r. (karta akt postępowania DWZ.93.17.2023 - 656-659, Tom IV) Strona przedstawiła kopię umowy [Informacja prawnie chroniona] w Ramach Programu Rządowego „Tarcza Finansowa Polskiego Funduszu Rozwoju Dla Dużych Firm” z dnia [Informacja prawnie chroniona]. wraz z załącznikami. Z treści umowy wynika, że [Informacja prawnie chroniona] Prezes Urzędu rozpoznając sprawę w II instancji wskazuje, iż co do zasady otrzymana i dobrze wykorzystana pomoc powinna pozytywnie wpływać na finanse i kondycję Spółki w szczególności właśnie poprzez podniesienie możliwości regulowania zobowiązań Spółki. W kontekście postępowania w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych powinna wręcz zwiększyć potencjał Spółki do terminowego regulowania swoich zobowiązań. Z analizy pism i dokumentów otrzymanych od Strony wynika jednak, iż największa część wsparcia została przyznana Stronie już w okresie nie objętym niniejszym postępowaniem tj. czerwiec, lipiec, sierpień 2020 r. Umowa [Informacja prawnie chroniona] w ramach Programu Rządowego „Tarcza Finansowa Polskiego Funduszu Rozwoju Dla Dużych Firm” datowana jest na dzień [Informacja prawnie chroniona].

W sposób jednoznacznie pozytywny dla finansów i kondycji Spółki należy odczytywać otrzymanie przez Spółkę [Informacja prawnie chroniona] na podstawie Tarczy Antykrzysowej (karta akt postępowania DWZ.93.17.2023 - 736, tom IV). Zdaniem Prezesa Urzędu działającego jako organ drugiej instancji, w realiach rozpoznawanej sprawy brak jest

bezpośredniego związku przyczynowo-skutkowego między skutkami stanu wywołanego pandemią, a nadmiernym opóźnieniem się Strony postępowania w spełnianiu świadczeń pieniężnych, skoro Spółka część z tych świadczeń realizowała w terminie. Przy czym, Strona postępowania nie wykazała konkretnego zdarzenia, wynikającego z pandemii COVID-19, które w jej konkretnym przypadku stanowiłoby niemożliwą do przewyciężenia przeszkodę w spełnianiu świadczeń pieniężnych w okresie objętym postępowaniem, stanowiącą przyczynę nadmiernego opóźnienia się w spełnianiu tych świadczeń.

Prezes Urzędu zauważa również, iż analiza przekazanych przez Spółkę sprawozdań o stosowanych terminach zapłaty w transakcjach handlowych prowadzi do wniosku, iż Spółka w każdym z lat objętych sprawozdaniami tj. 2020, 2021 i 2022 nie spełniała w terminie określonym w umowie świadczeń pieniężnych rzędu kilkudziesięciu milionów złotych i kilkuset milionów złotych w roku 2022 - przy czym wpływ pandemii Covid-19 na gospodarkę różnił się znacząco w poszczególnych latach.

Spółka nie wskazała również, których konkretnie świadczeń nie była w stanie spełnić na skutek działania siły wyższej i w konsekwencji czy suma tych świadczeń stanowić będzie nadmierne opóźnienie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych.

Wskazać należy, że sama pandemia jako taka nie może w każdym przypadku stanowić siły wyższej usprawiedliwiającej niewykonanie świadczenia pieniężnego, stan ten bowiem dotyczy wszystkich przedsiębiorców. Strona powinna mieć świadomość dotkliwości i skutków opóźnień w realizacji należności oraz związanego z tym ryzyka i tym bardziej powinna dążyć do wszelkiej staranności, by terminowo spełniać swoje zobowiązania i nie doprowadzać do powstania zatorów płatniczych, mających bezpośredni, istotny i negatywny wpływ na inne podmioty gospodarcze. Dotyczy to przede wszystkim okresu pandemii COVID-19, który może wpływać negatywnie na kondycję finansową wielu przedsiębiorstw. Szczególnie dotknięty został nią sektor MŚP niekorzystający z dostępnych dla dużych przedsiębiorców narzędzi regulowania płynności, ani zasobów majątkowych. Strona postępowania nie może zatem, powołując się na siłę wyższą, obciążać własnych kontrahentów negatywnymi skutkami pandemii COVID-19. Przyjęcie odmiennego stanowiska zaprzeczałoby celowi Ustawy, którym jest przeciwdziałanie powstawaniu zatorów płatniczych w gospodarce. Ponadto podkreślić należy, że zagrożeniem dla wszystkich przedsiębiorców - w tym w szczególności z sektora MŚP - były niezależnie od wystąpienia pandemii, również tzw. zatory płatnicze generowane przez ich kontrahentów. Nieterminowe płatności, jak i zbyt długie terminy zapłaty, mają bowiem negatywny wpływ na płynność

finansową przedsiębiorstw i ich rozwój, zwiększają koszty prowadzenia działalności, a w najtrudniejszych sytuacjach mogą prowadzić do upadłości lub likwidacji dotkniętych nimi przedsiębiorców. Dotyczyć to może w szczególności trudnego okresu pandemii, gdzie przedsiębiorcy musieli się mierzyć z problemami w postaci ograniczenia ilości klientów, zerwaniem łańcucha dostaw, ograniczeniem lub zakazem działalności itd. Jak wskazano już powyżej, pandemia jako taka nie może w każdym przypadku stanowić o zaistnieniu siły wyższej i automatycznie stanowić usprawiedliwienia nieterminowego spełniania zobowiązań wobec swoich kontrahentów, którzy również doświadczyli negatywnych skutków jej wystąpienia. Szczególnie dotknięty pandemią został sektor MŚP niekorzystający z dostępnych dla dużych przedsiębiorców narzędzi regulowania płynności ani zasobów majątkowych. Strona postępowania nie może zatem, powołując się na siłę wyższą, obciążać własnych kontrahentów negatywnymi skutkami pandemii COVID-19. Przyjęcie odmiennego stanowiska zaprzeczałoby celowi Ustawy, którym jest przeciwdziałanie powstawaniu zatorów płatniczych w gospodarce. Nieterminowe płatności, jakie i zbyt długie terminy zapłaty, mają negatywny wpływ na płynność finansową przedsiębiorstw i ich rozwój, zwiększają koszty prowadzenia działalności, a w najtrudniejszych sytuacjach mogą prowadzić do upadłości lub likwidacji dotkniętych nimi przedsiębiorców. Należy mieć na względzie, że zakwestionowane świadczenia pieniężne, wykazane w Tabelach Z.1-Z.6 zostały zastrzeżone jako ekwiwalent w zamian za spełnienie świadczeń niepieniężnych, które Strona postępowania już otrzymała od swoich kontrahentów, tzn. te, które już wpłynęły do jej majątku.

XV.2.5. Temporalne aspekty pandemii COVID-19.

Rozpatrując sprawę ponownie Prezes Urzędu wskazuje, iż w uzasadnieniu Decyzji słusznie stwierdzone zostało, że większość opisanych przez Stronę okoliczności, które w jej ocenie mają wskazywać na wpływ siły wyższej w postaci pandemii COVID-19 na nieterminowe spełnianie przez Stronę świadczeń pieniężnych w okresie objętym postępowaniem wiąże się bezpośrednio lub pośrednio ze spadkiem przychodów, wzrostem kosztów i w konsekwencji pogorszeniem płynności finansowej Strony. Należy zauważyć, że zdarzeń nieprzewidywalnych, nadzwyczajnych, których skutkom nie można zapobiec w toku prowadzonej działalności nie stanowi: okresowy spadek przychodów lub wzrost kosztów produkcji, pogorszenie sytuacji finansowej, utrata dostawców lub odbiorców, spadek popytu (bez względu na przyczynę). Zdarzenia te mieszczą się w pojęciu ryzyka przedsiębiorcy, które w ramach należytej staranności Spółka powinna uwzględniać oraz przed którymi mogła

i powinna się zabezpieczyć, poprzez odpowiednie zarządzanie tym ryzykiem, np. dywersyfikację prowadzonej działalności, audyt umów z kontrahentami pod kątem istotnych klauzul, negocjacje z kontrahentami, analizę płynności finansowej, a także adaptację do zmieniających się warunków rynkowych. Ponadto Strona postępowania jako podmiot profesjonalny, dokonując oceny ryzyka, powinna wziąć pod uwagę możliwość wprowadzenia przez rząd ograniczeń działalności w niektórych branżach, skoro analogiczne działania były wcześniej podjęte w innych krajach, natomiast w Polsce trwały już kilka miesięcy względem początku okresu objętego niniejszym postępowaniem. **Nie bez znaczenia jest fakt, że okres objęty niniejszym postępowaniem obejmuje miesiące: czerwiec, lipiec i sierpień 2020 r., a zatem miesiące, kiedy większość obostrzeń i ograniczeń obejmujących branżę w jakiej działała i działa Strona postępowania, została już zniesiona.**

Na temporalne aspekty wpływu pandemii COVID-19 i jej wpływ na możliwość regulowania świadczeń pieniężnych zwrócono również uwagę w najnowszym orzecznictwie sądów administracyjnych dotyczącym postępowań w przedmiocie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych prowadzonych przez Prezesa UOKIK:

„Zdaniem Sądu prawidłowe jest twierdzenie organu, że do nadmiernego opóźnienia ze spełnianiem świadczeń pieniężnych doszło nie tylko na skutek działania siły wyższej spowodowanej epidemią COVID-19. Część z świadczeń strona realizowała zgodnie z terminami uzgodnionymi z poszczególnymi dostawcami towarów lub usług. Nadmierne opóźnienie ze spełnianiem świadczeń pieniężnych było konsekwencją wielu różnych przyczyn, występujących również przed wystąpieniem COVID-19. Zatem nie zaistniał bezpośredni związek przyczynowo- skutkowy między skutkami pandemii COVID-19, a nadmiernym opóźnianiem. W badanym okresie czerwcu, lipcu i sierpniu 2020 r. spółka mogła przeciwdziałać i zapobiegać skutkom pandemii. Spółka nie wykazała żadnego konkretnego zdarzenia mającego swoje źródło w pandemii, które stanowiło trudną do przewyższenia przeszkodę w terminowym spełnianiu świadczeń.

Prawidłowo uznał organ, że taką okolicznością nie jest spadek przychodów Spółki, czy też utrudnienia zapłaty zobowiązań. Zgodnie z przepisem art. 13v ust. 7, to siła wyższa ma być przyczyną nadmiernego opóźniania się w spełnianiu świadczeń pieniężnych. Ma zatem dotyczyć samego procesu spełniania świadczeń pieniężnych, a nie sytuacji finansowej podmiotu.

Spółka jest przedsiębiorstwem o znacznych rozmiarach, działa na rynku od wielu lat. Dlatego już po pierwszych miesiącach pandemii (marzec, kwiecień, maj) powinna prawidłowo oszacować ryzyko podejmowanych działań. Taki przedsiębiorca powinien przewidzieć i zabezpieczyć się przed negatywnymi konsekwencjami opóźnień w spełnianiu świadczeń pieniężnych. Nawet takie okoliczności jak spadek przychodów, zysku, wzrost kosztów operacyjnych, utrata dostawców, zleceń występujący w badanym okresie nie mogły stanowić zdarzeń nieprzewidywalnych.

Także problemów związanych z zaopatrzeniem w surowce, cen surowców, ograniczenia mocy produkcyjnych w Europie, mimo, że były one związane z pandemią to w badanym okresie nie można uznać za okoliczności siły wyższej.(...)

Jednak pandemia w badanym okresie nie miała już charakteru zdarzenia nagłego i niemożliwego do przewidzenia. Pogorszenie sytuacji finansowej czy też płynności finansowej Strony nie było spowodowane jedynie działaniem siły wyższej. Pandemia nie była jedyną przyczyną pogorszenia sytuacji finansowej. Na sytuację finansową wpływ miały także jak wskazała strona inwestycje, przeprowadzane od 2018 r. (...)

W ocenie Sądu Spółka nie przedstawił dowodów na to, że w trudnym okresie pandemii (czerwiec, lipiec sierpień 2020 r.) dochowała należytej staranności. Nie wykazała, że mając wieloletnie doświadczenie w prowadzeniu działalności gospodarczej, a także kilkumiesięczną wiedzę na temat zdarzeń mogących być konsekwencją ograniczeń wprowadzonych w toku pandemii, podjęła wszelkie adekwatne działania mające na celu zapobieżenie opóźnieniom w spełnieniu świadczeń pieniężnych, a mimo tego tych konsekwencji nie dało się uniknąć.”¹⁴

Na konieczność dostosowania działalności do nowej rzeczywistości, szczególnie w późniejszych etapach pandemii (przez wszystkie podmioty, nie tylko przedsiębiorców), wskazują sądy w orzeczeniach, np. w postanowieniu Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 10 czerwca 2022 r. Sąd wskazał, że „utrzymujący się wówczas stan epidemii trwał od prawie półtora roku, a zatem spółka miała dużo czasu by przystosować się do - jak wskazała - nowej rzeczywistości” (sprawa dotyczyła przywrócenia skarżącej spółce terminu procesowego, jednak uzasadnienie Sądu w kwestii dotyczącej dostosowania zasad pracy do nowych warunków jest jak najbardziej uniwersalne)¹⁵. Natomiast Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w wyroku z dnia 4 stycznia 2023 r.

¹⁴ Wyrok WSA Warszawa z dnia 6 marca 2024 r. V SA/Wa 1780/23.

¹⁵ Postanowienie Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 10 czerwca 2022 r., sygn. akt I GZ 170/22.

wskazał w uzasadnieniu, że „o ile trudności organizacyjne w funkcjonowaniu urzędu gminy w początkowym okresie pandemii mogą być zrozumiałe i można byłoby je usprawiedliwić, to w listopadzie 2020 r. urząd gminy powinien mieć już tak zorganizowaną pracę, żeby prawidłowo funkcjonować.”¹⁶

Mając na uwadze powyższe Prezes Urzędu zauważa również, iż w miesiącu lipcu 2020 r. tj. w okresie kiedy Strona - jak wskazuje się w przywołanych wyżej orzeczeniach - posiadała już stosowną wiedzę o pandemii i kiedy to większość obostrzeń i ograniczeń obejmujących branżę w jakiej działała i działa Strona postępowania, została już zniesiona Strona zawarła nowe transakcje handlowe i również świadczeń pieniężnych z nich wynikających Strona postępowania nie spełniła lub spełniła po terminie na kwotę ponad [Informacja prawnie chroniona] (transakcje handlowe zawarte w lipcu 2020 znajdujące się w tabelach Z.1-Z.4).

Zauważyć więc również należy, że w powyższym zakresie tj. transakcji handlowych zawartych w lipcu 2020 r. czyli w okresie kiedy wpływ pandemii COVID-19 na funkcjonowanie przedsiębiorstw pozostawał na zdecydowanie mniejszym poziomie niż na jej początku Spółka przekroczyła sumę świadczeń niespełnionych i spełnionych po terminie o których mowa w art. 13b ust. 1 i 2 Ustawy tj. 5 000 000 zł¹⁷. Innymi słowy Strona złamała zakaz nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych także licząc tylko co do samych transakcji handlowych z lipca 2020 r.

Powtórnie analizując całość zebranego materiału dowodowego, w tym również wyjaśnienia zawarte we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy i dalszych pismach Strony stwierdzić należy, że wystąpienie pandemii COVID-19, jakkolwiek będące zdarzeniem zewnętrznym, którego nie dało się przewidzieć, nie może stanowić w przedmiotowej sprawie podstawy do wyłączenia odpowiedzialności w związku ze stwierdzonymi w toku postępowania opóźnieniami w spełnianiu świadczeń pieniężnych. W związku z powyższym, Prezes Urzędu ponownie rozpoznając niniejszą sprawę podtrzymuje swoje dotychczasowe stanowisko w przedmiocie braku podstaw do zastosowania art. 13v ust. 7 Ustawy w niniejszej sprawie.

¹⁶ Wyrok WSA w Warszawie z dnia 4 stycznia 2023 r., sygn. akt VIII SA/Wa 16/22.

¹⁷ Art. 14 ust. 2 Ustawy nowelizującej stanowi, iż w przypadku postępowań w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych w rozumieniu ustawy zmienianej w art. 10, wszczynanych w latach 2020 i 2021, suma wartości świadczeń pieniężnych, o których mowa w art. 13b ust. 2 tej ustawy, wynosi co najmniej 5 000 000 złotych.

XV.3. Przesłanka odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 13v ust. 8 Ustawy.

Prezes Urzędu na wstępie rozważań o zastosowaniu art. 13v ust. 8 Ustawy wskazuje, iż Strona w sposób prawidłowy stwierdza, iż pomimo uchylecia art. 13v ust. 8 Ustawy znajduje on zastosowanie w niniejszej sprawie. Jak zostało to już bowiem wyżej wskazane mając na względzie art. 3 ust. 6 ustawy z dnia 4 listopada 2022 r. Ustawy nowelizującej do postępowań w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie nowelizacji mają zastosowanie przepisy dotychczasowe.

W związku z powyższym Prezes Urzędu, rozpoznając sprawę ponownie stosuje przepisy Ustawy w brzmieniu obowiązującym przed nowelizacją dokonaną ustawą z dnia 4 listopada 2022 r. o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym

We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy Strona wskazała, iż „Prezes UOKIK zarzucił Spółce nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych. Pismem z dnia 29 czerwca 2023 r., przekazany drogą elektroniczną w dniu 4 lipca 2023 r. Nie zważając na wyjaśnienia Spółki, Prezes UOKIK w dniu 19 lipca 2023 r. wydał Decyzję, stwierdzając tym samym nadmierne opóźnienie Spółki w spełnianiu świadczeń pieniężnych w okresie czerwiec, lipiec, sierpień 2020 r. oraz nakładając administracyjną karę pieniężną w wysokości 1 213 852,39 zł (słownie: milion dwieście trzysta osiemset pięćdziesiąt dwa zł 39/100).”

Prezes Urzędu ponownie rozpatrując sprawę zauważa, że w dniu wydania Decyzji dysponował już wyjaśnieniami Spółki złożonymi w odpowiedzi na przekazane jej pismo z dnia 29 czerwca 2023 r. (Zawiadomienie wraz z uzasadnieniem postawionego zarzutu). Lektura samej Decyzji pozwala zresztą na przyjęcie, iż podnoszone w w/w piśmie wyjaśnienia Strony zostały szczegółowo przedstawione w Decyzji (w szczególności w punkcie (22)) jak również Prezes Urzędu działający w I instancji odniósł się do stawianych w przedmiotowym piśmie wniosków i zarzutów (np. w punktach 190-193 do wniosku Strony o obniżenie kwoty kar poniżej poziomu określonego wzorcem ustawowym). Wyjaśnienia Strony były zatem przedmiotem szczegółowej analizy Prezesa UOKIK zostały jednak ocenione w inny sposób niż - jak się wydaje - oczekiwałaby tego sama Strona.

Dokonując ponownego rozpoznania sprawy Prezes Urzędu nie podzielił prezentowanego przez Spółkę w postępowaniu pierwszoinstancyjnym i powielonego we wniosku o ponowne

rozpatrzenie sprawy twierdzenia, jakoby w stanie faktycznym niniejszej sprawy zachodziły uzasadnione przypadki argumentujące odstąpienie od wymierzenia kary na podstawie art. 13v ust. 8 Ustawy. Już w tym miejscu Prezes Urzędu wskazuje, że podtrzymuje rozważania poczynione odnośnie braku podstaw do odstąpienia od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej na podstawie art. 13v ust. 8 Ustawy, zawarte na stronach 58-60 Decyzji (karta akt postępowania DZP.93.57.2020 - 433 verte-435, tom 3).

Zgodnie z art. 13v ust. 8 Ustawy w uzasadnionych przypadkach Prezes Urzędu może odstąpić od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1 Ustawy. Powołany przepis stanowi podstawę do fakultatywnego odstąpienia od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej za nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, a o tym czy w konkretnej sprawie zasadne jest odstąpienie od wymierzenia kary pieniężnej decyduje, w ramach uznania administracyjnego Prezes Urzędu. Zaznaczyć przy tym należy, że przepis ten nie zawiera żadnych przykładowych przypadków (okoliczności) wskazujących na jego zastosowanie.

„Uznanie administracyjne” oznacza przyznanie organowi administracji publicznej przepisem prawa materialnego pewnego luzu decyzyjnego polegającego na możliwości wyboru sposobu rozstrzygnięcia danej sprawy administracyjnej.¹⁸ Charakteryzuje się tym, że ustawodawca określając w hipotezie normy prawnej przesłanki (okoliczności) podjęcia przez organ administracji publicznej działania, jednocześnie formułuje dyspozycję tego przepisu w sposób, który pozwala organowi na swobodę wyboru w zakresie tego, czy organ podejmie w ogóle określone działanie, lub w zakresie tego, który spośród dopuszczonych przez ustawodawcę sposobów zachowania (rozstrzygnięcia sprawy) wybierze.¹⁹

Art. 13v ust. 8 Ustawy zawiera odesłanie do pojęcia niedookreślonego - „uzasadnionych przypadków”, jako materialnoprawnej przesłanki, będącej podstawą do odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej. Omawiana norma prawna nie określa jakichkolwiek wskazówek - odnośnie tego - co w istocie należy rozumieć pod pojęciem „uzasadnionych przypadków”. Z brzmienia tego przepisu wynika więc, że katalog przypadków, które stanowią uzasadnienie odstąpienia od wymierzenia kary jest otwarty, a wystąpienie takiego przypadku uzależnione jest od szczególnych okoliczności konkretnej sprawy. Jednocześnie podkreślić trzeba, że odstępstwo od nałożenia administracyjnej kary

¹⁸ Wyroki NSA: z dnia 15 października 2019 r., sygn. akt II OSK 2837/17; z dnia 27 listopada 2018 r., sygn. akt I OSK 1338/18; z dnia 11 sierpnia 2017 r., sygn. akt I OSK 2884/15 i z dnia 13 listopada 2015 r., sygn. akt I OSK 721/14.

¹⁹ Wyrok NSA z dnia 11 marca 2020 r., sygn. akt I GSK 185/18.

pieniężnej jest instytucją o charakterze wyjątkowym²⁰, gdyż zasadą jest karanie za stwierdzony delikt administracyjny, a nie odstępowanie od ukarania. Możliwość zwolnienia z kary - pomimo naruszenia przepisów Ustawy - może znaleźć uzasadnienia jedynie w sytuacjach bardzo szczególnych i wyjątkowych. W ocenie Prezesa Urzędu za taki uzasadniony przypadek można uznać sytuację, gdy nałożenie kary pieniężnej byłoby sprzeczne z funkcją tej kary (prewencyjną i represyjną). Przykładowo wbrew represyjnej funkcji kary, która powinna stanowić dolegliwość dla podmiotu naruszającego zakaz, o którym mowa w art. 13b ust. 1 Ustawy, byłoby wymierzenie takiemu podmiotowi kary, której wysokość niosłaby ze sobą jednocześnie ryzyko wyeliminowania go z obrotu gospodarczego lub w sposób istotny wpłynęłaby na jego sytuację finansową.

Jak podkreśla się w doktrynie i orzecznictwie - odpowiedzialność administracyjnoprawna (odpowiedzialność za delikt administracyjny) w odróżnieniu od odpowiedzialności karnej - ma charakter odpowiedzialności obiektywnej, chyba że ustawodawca zdecyduje się na wprowadzenie do deliktu administracyjnego znamienia winy²¹. Dla przyjęcia tej odpowiedzialności wystarczający jest zatem sam fakt obiektywnego naruszenia obowiązków administracyjnoprawnych, bez względu na przyczynę, która do tego doprowadziła. Podstawę zastosowanie sankcji administracyjnej stanowi sam fakt naruszenia normy sankcjonowanej, bez względu na winę podmiotu, który dopuścił się określonego zachowania.

Zarzut naruszenia art. 13v ust. 8 Ustawy (zarzut nr 3 wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy)

We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy Strona wniosła o odstąpienie od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej przez Prezesa Urzędu na podstawie art. 13v ust. 8 Ustawy, podnosząc jednocześnie zarzut naruszenia tego przepisu poprzez nieprzeprowadzenie merytorycznej analizy w zakresie stwierdzenia czy w sprawie wystąpił „uzasadniony przypadek” co umożliwiłoby podjęcie decyzji opartej o zasady swobodnego, a nie dowolnego uznania administracyjnego. W uzasadnieniu wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy Strona wskazała, że - w jej ocenie - Prezes Urzędu ograniczył się do przedstawienia w treści decyzji z dnia 19.07.202r., nr DZP-36/2023 jedynie interpretacji przywołanego wyżej przepisu, a to w odniesieniu do celu i funkcji Ustawy, natomiast „pomiął analizę czy w przedmiotowej sprawie zachodzą uzasadnione okoliczności.” Zdaniem Strony postępowania „modelowe

²⁰ Wyrok NSA z dnia 8 grudnia 2020 r., sygn. akt II GSK 855/20.

²¹ M. Jabłoński, [w:] M. Wierzbowski (red.) i A. Wiktorowska (red.), *Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz*, Legalis 2021; I. Sepioto-Jankowska, *Odpowiedzialność administracyjna jako odpowiedzialność alternatywna dla deliktów finansowych*, Prokuratura i prawo 2020; wyroki Trybunału Konstytucyjnego: z dnia 4 lipca 2002 r., sygn. akt P 12/01, OTK-A 2002/4/50 i z dnia 25 marca 2010 r., sygn. akt P 9/08, OTK-A 2010/3/26.

działania organu” powinny zmierzać do „wydania decyzji mającej charakter uznania administracyjnego w zakresie odstąpienia od wymierzenia kary.” Strona wskazała dalej, że podobnie jak jej dostawcy odnotowała negatywne skutki pandemii, które miały przełożenie na jej działalność. Ponadto -przykładowo wskazała, że w stosunku do jednego z kontrahentów ([Informacja prawnie chroniona] dokonała indywidualnych ustaleń przedłużających terminy zapłaty i „w tym przynajmniej zakresie organ winien odstąpić od wymierzenia kary w myśl zasady prawniczej a maiore ad minus.”

W odniesieniu do okoliczności wpływu pandemii COVID-19 na nadmierne opóźnianie się przez Stronę ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, Prezes Urzędu wskazuje, że okoliczność ta została jednocześnie zakwalifikowana przez Stronę postępowania do dwóch różnych przestępstw odstąpienia od wymierzenia kary tj. art. 13v ust. 7 i 8 Ustawy. Okoliczność ta została poddana szczegółowej ocenie Prezesa Urzędu w zakresie badania przestępstwa odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 13v ust. 7 Ustawy w punkcie XV.2 niniejszej decyzji. Ponownie rozpatrując sprawę Prezes Urzędu podtrzymuje swoje stanowisko, że przedstawione przez Stronę okoliczności związane z wpływem pandemii COVID-19 na działalność Strony nie stanowią również uzasadnionych przypadków mogących być przestępstwem odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. art. 13v ust. 8 Ustawy.

Strona powołała się również na fakt zawierania dodatkowych porozumień przedłużających terminy zapłaty świadczeń pieniężnych. W tym zakresie przywołała przykład spółki [Informacja prawnie chroniona] wskazując, że prolongowanie terminów zapłaty w jej ocenie winno stanowić o odstąpieniu od wymierzenia kary. Prezes Urzędu ponownie rozpatrując sprawę dokonał weryfikacji transakcji handlowych zawartych przez Stronę postępowania z tym kontrahentem, właśnie pod kątem ustalonych terminów zapłaty, co zostało szczegółowo opisane w pkt. XI.1.5. niniejszej decyzji. Należy jednak przypomnieć, że do akt sprawy Strona przy piśmie z dnia 15 grudnia 2023 r. (karta akt postępowania DWZ.93.17.2023 656-659, tom IV), a spółka [Informacja prawnie chroniona] przy piśmie z dnia 7 grudnia 2023 (karta akt postępowania DWZ.93.17.2023 - 602-604, tom III) załączyły wydruk korespondencji mailowej z dnia [Informacja prawnie chroniona] z której wynika, że strony transakcji handlowych ustaliły termin płatności świadczeń należnych [Informacja prawnie chroniona] od HANPLAST sp. z o. o. wynoszący [Informacja prawnie chroniona] dni. Zawarta wcześniej umowa współpracy z dnia [Informacja prawnie chroniona] przewidywała [Informacja prawnie chroniona] termin zapłaty licząc od dnia wystawienia faktury. Dla [Informacja prawnie chroniona] transakcji handlowych zawartych pomiędzy HANPLAST sp. z o.o. a [Informacja prawnie chroniona] w 2019 r. nie miał zastosowania art. 7 ust. 2a Ustawy, ograniczający do

60 dni liczonych od dnia doręczenia dłużnikowi dowodów księgowych (faktury lub rachunku) potwierdzających dostawę towaru lub wykonanie usługi albo liczonych zgodnie z art. 7 ust. 4 lub art. 9 ust. 2 Ustawy. Termin zapłaty w transakcjach handlowych asymetrycznych (art. 7 ust. 2a Ustawy) został bowiem dodany ustawą z dnia 19 lipca 2019 r. (Dz. U. z 2019, poz. 1649) i wszedł w życie z dniem 1 stycznia 2020 r. W odniesieniu do tych transakcji Prezes Urzędu pierwotnie rozpoznając sprawę prawidłowo ustalił (na podstawie Tabeli nr 1 - karta akt postępowania DZP.93.57.2020 - 44, płyta CD, tom I) wynoszący [Informacja prawnie chroniona] dni termin zapłaty, a wobec opóźnienia w spełnieniu świadczeń wynikających z tych transakcji prawidłowo naliczył JKP.

W odniesieniu do transakcji handlowych zawartych przez Stronę postępowania ze spółką [Informacja prawnie chroniona] w 2020 r., wobec posiadania przez kontrahenta statusu średniego przedsiębiorcy, znalazł już zastosowanie art. 7 ust. 2a Ustawy, zatem w świetle przepisu art. 13 ust. 2 pkt 2 zamiast postanowień umowy ustalających termin zapłaty z naruszeniem art. 7 ust. 2a Ustawy stosuje się termin zapłaty 60 dni.

Mając na uwadze powyższe argumentacja z wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, aby Prezes Urzędu stosując zasadę prawniczą a maiore ad minus w kontekście art. 13v ust. 8 Ustawy odstąpił od wymierzenia kary wobec indywidualnych ustaleń przedłużających termin zapłaty i w odniesienia do długotrwałych relacji pomiędzy Stroną a [Informacja prawnie chroniona]. wobec całości ustaleń poczynionych w niniejszym postępowaniu nie zasługuje na uwzględnienie.

Zdaniem Prezesa Urzędu Strona postępowania powinna zorganizować swoją działalność w taki sposób, aby była w stanie terminowo regulować wszystkie swoje zobowiązania. Powołane okoliczności nie stanowią uzasadnionych przypadków pozwalających na odstąpienie od wymierzenia kary. Stosowane przez Stronę postępowania terminy płatności co do zasady zależą od indywidualnych ustaleń wynikających ze swobody kontraktowej. Ustawa określa jedynie terminy maksymalne i jedynie umowne stosowanie terminów dłuższych niż maksymalne może podlegać weryfikacji przez Prezesa Urzędu w trakcie postępowania w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnieniem świadczeń pieniężnych w transakcjach handlowych.

Rozważając, czy w niniejszej sprawie zachodzi uzasadniony przypadek odstąpienia od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej, Prezes Urzędu dokonał analizy całokształtu materiału dowodowego z punktu widzenia funkcji i celu kary - jako kryterium

decydującego o zastosowaniu przepisu art. 13v ust. 8 Ustawy. W ocenie Prezesa Urzędu na gruncie przedmiotowej sprawy interes społeczny przemawiający za nałożeniem administracyjnej kary pieniężnej przeważa nad ewentualnym interesem strony w odstąpieniu od jej wymierzenia.

Takie stanowisko wynika z funkcji ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych, której celem jest zapobieganie powstawaniu zatorów płatniczych, jako zjawiska niebezpiecznego dla całej gospodarki. Nałożenie administracyjnej kary pieniężnej na Stronę postępowania jest na tle rozpoznawanej sprawy działaniem bezstronnym i nienaruszającym zasady równego traktowania. Administracyjne kary pieniężne stanowią istotny instrument w zapewnieniu przestrzegania przepisów rangi ustawowej. Mają one przede wszystkim charakter represyjny oraz prewencyjny, zaś zagrożenie nimi, nadaje im charakter dyscyplinujący. Funkcja represyjna kary ma na celu nałożenie na dopuszczającego się naruszeń represji w postaci adekwatnej dolegliwości finansowej. Funkcja prewencyjna ma za zadanie zapobiegać podobnym naruszeniom w przyszłości, zniechęcać do naruszania prawa, a przede wszystkim zmierzać do zredukowania zatorów płatniczych.

W ocenie Prezesa Urzędu ponownie rozpatrującego sprawę nie jest uprawniony zarzut, iż organ „de facto” pominął analizę czy w przedmiotowej sprawie zachodzą uzasadnione okoliczności. Szczegółowa lektura treści Decyzji pozwala na wyraźne wyodrębnienie takiego badania - gdzie Prezes UOKIK działając jako organ I instancji analizuje to czy poszczególne podnoszone przez Stronę stany faktyczne i wnioski spełniają definicję uzasadnionego przypadku o którym mowa w art. 13v ust. 8 Ustawy. Organ I instancji dokonał zatem takiej analizy nie była ona jednak zgodna z wnioskiem Strony.

Słusznym było również powoływanie się przez Prezesa Urzędu działającego jako organ I instancji interesów innych podmiotów oraz interesu publicznego. Przedmiotem postępowania w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych nie jest ocena stosowanych przez Stronę praktyk naruszających konkurencję lub zbiorowe interesy konsumentów, nie jest zatem konieczne każdorazowe wykazywanie, że przez stosowanie określonej praktyki doszło do naruszenia interesu publicznego. Przedmiotem postępowania w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych jest natomiast ustalenie, czy doszło do naruszenia zakazu ustawowego, o którym mowa w art. 13b Ustawy. Naruszenie tego zakazu i popełnienie deliktu administracyjnego

co do zasady narusza interes publiczny. Konkretyzacja interesu publicznego została bowiem dokonana przez samego ustawodawcę poprzez opis znamion czynu zabronionego.

Dobrem chronionym przez ustawodawcę w postępowaniu w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych jest terminowe wywiązywanie się przez dłużników z zobowiązań zapłaty świadczeń pieniężnych w transakcjach handlowych, co ma w konsekwencji zapobiegać powstawaniu zatorów płatniczych w gospodarce. Popętnienie deliktu administracyjnego nadmiernego opóźniania się w spełnianiu świadczeń pieniężnych oznacza naruszenie tego dobra chronionego i przyczynienie się do powstawania negatywnych zjawisk w gospodarce. Ustawodawca uznał, że opóźnienia w spełnianiu świadczeń pieniężnych powodują negatywne skutki dla ogółu, dla całej gospodarki, a nie tylko dla bezpośrednio nim dotkniętych podmiotów. Dlatego zdecydował się na wprowadzenie deliktu administracyjnego, o którym mowa w art. 13b Ustawy.

W toku niniejszego postępowania Prezes Urzędu ustalił, że Strona popełniła delikt administracyjny polegający na nadmiernym opóźnianiu się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych. W jego wyniku w okresie objętym postępowaniem ponad [Informacja prawnie chroniona] wierzycieli Strony nie otrzymało na czas zapłaty za dostarczenie towaru lub wykonanie usługi. Łączna wartość świadczeń pieniężnych nie spełnionych w terminie przez Stronę postępowania wyniosła **70 774 672,88 zł**. Nie ulega wątpliwości, że bezprawnym zachowaniem Strony dotknięty został szerszy krąg uczestników rynku, a nieotrzymanie przez nich na czas zapłaty jest zjawiskiem niekorzystnym dla gospodarki, grozi powstawaniem zatorów płatniczych, a zatem narusza wymagający ochrony interes publicznoprawny. Powyższe uzasadnia podjęcie interwencji przez Prezesa Urzędu w niniejszej sprawie. Należy przy tym mieć na uwadze, jak wskazano na wstępie niniejszej decyzji, że niepłacenie na czas wierzycielom wywołuje daleko idące skutki na rynku, bowiem pośrednio może oddziaływać również na kolejne podmioty uczestniczące w łańcuchach dostaw. A zatem krąg podmiotów dotkniętych bezprawnym zachowaniem Strony może być znacznie szerszy.

Prezes UOKIK zauważa również, że z analizy przekazanych przez Spółkę sprawozdań o stosowanych terminach zapłaty w transakcjach handlowych wynika, iż Spółka w **każdym z lat objętych sprawozdaniami** tj. 2020, 2021 i 2022 nie spełniła w terminie określonym w umowie świadczeń pieniężnych rzędu kilkudziesięciu milionów złotych a kilkuset milionów złotych w roku 2022.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego zwraca się uwagę, że interes publiczny nie powinien być pojmowany przez pryzmat realnego naruszenia interesów konkretnych podmiotów i nie

wymaga dowodzenia, że interes ten faktycznie został naruszony. Już samo stworzenie zagrożenia zakłócenia konkurencji oznacza, że interes publiczny został naruszony. Biorąc pod uwagę dobro chronione w niniejszym postępowaniu należy odpowiednio przyjąć, że już samo zagrożenie powstaniem zatorów płatniczych, narusza interes publiczny. Jednocześnie, jeżeli Strona dopuściła się nadmiernego opóźnienia się w spełnianiu świadczeń pieniężnych - to niewątpliwie ten stan zagrożenia powstał.

Mając na uwadze powyższe, skoro Strona popełniła delikt administracyjny nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, w wyniku czego w okresie objętym postępowaniem ponad ([Informacja prawnie chroniona] wierzycieli nie otrzymało w terminie zapłaty za dostarczone towary lub usługi, to zachowanie to stwarza stan zagrożenia powstawania zatorów płatniczych w gospodarce, a przez to narusza interes publicznoprawny, co uzasadnia interwencję Prezesa Urzędu.

Jak wskazuje się bowiem w orzecznictwie „Podkreślić należy, że celem ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych jest przyjęcie skutecznych instrumentów ochrony wierzycieli. Oprócz instrumentów prywatnoprawnych ustawodawca zdecydował na wprowadzenie kar finansowych dla podmiotów, które nadmiernie opóźniają się w spełnieniu swoich świadczeń pieniężnych wobec kontrahentów. Ustawa wymusza zatem na podmiocie zobowiązanym dokonywanie płatności w terminie. Celem ustawy jest też poprawa sytuacji wierzycieli, poprzez wymuszenie za pomocą systemu represyjnego przestrzegania przez dłużników umownych terminów zapłaty i nieprzekraczania terminów ustawowych, co ma sprzyjać budowaniu kultury terminowych płatności. (...) Zatory płatnicze są zjawiskiem niebezpiecznym dla całej gospodarki”²²

Stanowisku Strony jakoby „w opinii organu sama funkcja i cele jakimi służy Ustawa decydują o braku możliwości odstąpienia od wymierzenia kary” przeczy również dotychczasowa praktyka orzecznicza Prezesa UOKiK, który w postępowaniach w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych stosował już art. 13v ust. 8 Ustawy²³.

Po ponownym przeanalizowaniu całego materiału dowodowego oraz rozważeniu podniesionych przez Stronę postępowania argumentów wskazanych we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, Prezes Urzędu nie znalazł podstaw do uznania, że w niniejszej sprawie zachodzi uzasadniony przypadek stanowiący podstawę odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej poprzez zastosowanie art. 13v ust. 8 Ustawy.

²² Wyrok WSA Warszawa z dnia 6 marca 2024 r. V SA/Wa 1780/23.

²³ Decyzja Nr DZP-33/2023 z dnia 4 lipca 2023 r.

XVI. Przesłanka obniżenia kary na podstawie art. 13v ust. 3 pkt 1 Ustawy.

Stosownie do treści art. 13v ust. 3 pkt 1 ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych Prezes Urzędu obniża wysokość administracyjnej kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1 Ustawy, obliczonej zgodnie z ust. 2 Ustawy o 20% - w przypadku gdy strona postępowania przed jego wszczęciem spełniła wszystkie świadczenia pieniężne, za które zgodnie z ust. 2 Ustawy obliczono jednostkowe kary, wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych lub spełniła je, wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych, nie później niż w terminie 14 dni od dnia doręczenia stronie postanowienia o wszczęciu postępowania.

Prezes Urzędu ustalił, że część z zakwestionowanych świadczeń pieniężnych tj. te za które zgodnie z art. 13v ust. 2 Ustawy, Prezes Urzędu obliczył jednostkowe kary nie zostało przez Stronę postępowania spełnionych przed wszczęciem postępowania co miało miejsce postanowieniem z dnia 22 października 2020 r. (karty akt postępowania DZP.93.57.2020 - 6-9, tom 1). Strona postępowania nie spełniła ich również wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych, do dnia 11 listopada 2020 r. tj. w terminie 14 dni od dnia doręczenia stronie postanowienia o wszczęciu postępowania (karta akt postępowania DZP.93.57.2020 - 9, tom I).

Z analizy zgromadzonego materiału dowodowego w sprawie wynika, iż część świadczeń pieniężnych zostało przez Stronę spełnionych już po dniu 11 listopada 2020 r. (Tabela Z.5 świadczenia o Lp. 712-717, 732-734, 745-749 zostały spełnione 12 listopada 2020 r., a świadczenie o Lp. 190 zostało spełnione 28 stycznia 2021 r.).

Prezes Urzędu stwierdził również, iż w materiale dowodowym znajdują się niespełnione przez Stronę świadczenia pieniężne, które były wymagalne w okresie objętym postępowaniem, takimi świadczeniami są w szczególności świadczenia wskazane w Tabeli Z.5 o Lp. 17-189 czy świadczenia wskazane w Tabeli Z.2 o Lp. 1, 97, 198, 203, 205, 207-211).

Wobec powyższego Prezes Urzędu nie znalazł podstaw do obniżenia kary na podstawie art. 13v ust. 3 pkt. 1 Ustawy.

XVII. Rozstrzygnięcie Prezes Urzędu jako organu drugiej instancji.

Mając na uwadze wszystkie wyżej poczynione ustalenia faktyczne i rozważania prawne, po ponownym rozpatrzeniu sprawy, nastąpiła konieczność uchylecia zaskarżonej decyzji z dnia 19 lipca 2023 r. nr DZP-36/2023 w części oznaczonej punktem I.2 (pkt 1 sentencji niniejszej decyzji). Administracyjna kara pieniężna, stanowiąca sumę jednostkowych kar pieniężnych za każde niespełnione oraz spełnione po terminie świadczenie pieniężne, które było wymagalne w okresie objętym postępowaniem wyniosła bowiem **1 137 153,33 zł**, a nie jak wskazano w punkcie I.2. rozstrzygnięcia zaskarżonej decyzji **1 213 852,39 zł**.

Z uwagi na stwierdzenie przez Prezesa Urzędu nadmiernego opóźniania się ze spełnieniem świadczeń pieniężnych w okresie czerwiec, lipiec, sierpień 2020 r. przez HANPALST sp. z o. o. z siedzibą w Bydgoszczy, to jest działanie naruszające zakaz, o którym mowa w art. 13b ust. 1 i ust. 2 Ustawy, Prezes Urzędu niniejszą decyzją nałożył na Stronę postępowania administracyjną karę pieniężną w wysokości **1 137 153,33 zł** o czym mowa w pkt 2 sentencji niniejszej decyzji.

Ze względu na okoliczność, iż Strona nadmiernie opóźniała się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych w okresie czerwiec, lipiec, sierpień 2020 r. (suma świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie przez Stronę w tym okresie wynosiła **70 774 672,88 zł**) zaskarżoną decyzję w części oznaczonej punktem I.1. oraz w przedmiocie kosztów postępowania w części oznaczonej punktem II należało utrzymać w mocy.

XVIII. Koszty postępowania, powstałe w toku postępowania pierwszoinstancyjnego.

W punkcie II.1 oraz II.2 kontrolowanej Decyzji, Prezes Urzędu obciążył Stronę **kosztami postępowania w wysokości 476,00 złotych** oraz zobowiązał ją do ich zwrotu w terminie 14 dni od dnia, w którym rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów stanie się ostateczne.

Przepis art. 13h Ustawy w przedmiocie kosztów postępowania nakazuje odpowiednie stosowanie wybranych przepisów Ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Natomiast art. 77 ust. 1 tej ustawy przewiduje, że w sytuacji, gdy w wyniku postępowania stwierdzono naruszenie jej przepisów, przedsiębiorca, który dopuścił się tego naruszenia, jest obowiązany ponieść koszty postępowania. Stosownie zaś do art. 263 § 1 i 2 kpa, do kosztów postępowania zalicza się m.in.: koszty podróży i inne należności świadków i biegłych, koszty spowodowane oględzinami na miejscu, koszty mediacji, koszty doręczenia stronom pism

urzędowych, a także inne koszty bezpośrednio związane z rozstrzygnięciem sprawy. Zgodnie z art. 264 § 1 kpa, jednocześnie z wydaniem decyzji organ administracji publicznej ustala w drodze postanowienia wysokość kosztów postępowania, osoby zobowiązane do ich poniesienia oraz termin i sposób ich uiszczenia. Natomiast na podstawie przepisu art. 80 Ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, Prezes Urzędu rozstrzyga o kosztach w drodze postanowienia, które może być zamieszczone w decyzji kończącej postępowanie.

Niniejsze postępowanie zostało wszczęte z urzędu, a w jego wyniku Prezes Urzędu stwierdził naruszenie przepisów Ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych - tak więc zaistniała materialnoprawna podstawa obciążenia Strony kosztami postępowania. Prezes Urzędu rozpoznając sprawę w pierwszej instancji na podstawie art. 263 § 2 kpa zaliczył do kosztów postępowania koszty wysyłanej korespondencji, które wyliczył na kwotę 476,00 złotych, kierowanej m. in. do Strony oraz jej kontrahentów, które były niezbędne do ustalenia stanu faktycznego sprawy - jako inne koszty bezpośrednio związane z rozstrzygnięciem sprawy.

Rozpoznając sprawę ponownie Prezes Urzędu dokonał sprawdzenia prawidłowości ustalenia kosztów postępowania. Na skutek sprawdzenia Prezes Urzędu stwierdził, iż w przypadku pojedynczej przesyłki pocztowej nastąpiła omyłka we wskazaniu uiszczanej kwoty.

W związku z powyższym koniecznym było uchylene postanowienia w sprawie kosztów postępowania, zamieszczonego w zaskarżonej decyzji Nr DZP-36/2023 z dnia 19 lipca 2023 r. w punkcie II.1 oraz obciążenie „HANPLAST” sp. z o. o. kosztami postępowania pierwszoinstancyjnego w prawidłowo ustalonej wysokości **473,30 złotych** (słownie: czterysta siedemdziesiąt trzy złote trzydzieści groszy).

Zasadnie więc Prezes Urzędu postanowił obciążyć Stronę kosztami postępowania pierwszoinstancyjnego, koniecznym jednak stała się ich korekta i ponowne ustalenie. Wyliczenie poszczególnych kosztów, składających się na kwotę wskazaną w sentencji postanowienia, zamieszczone zostało w aktach postępowania (karta akt postępowania DWZ.93.17.2023 - 782, tom IV „Zestawienie kosztów wysyłki pism w I instancji”)

W pozostałym części zaskarżone postanowienie w sprawie kosztów postępowania, zamieszczone w zaskarżonej decyzji Nr DZP-36/2023 z dnia 19 lipca 2023 r. zostało utrzymane w mocy.

XIX. Postanowienie w sprawie kosztów postępowania odwoławczego.

W postępowaniu odwoławczym, prowadzonym z wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy złożonym do Prezesa Urzędu przez Stronę postępowania, Prezes Urzędu ustalił wysokość kosztów postępowania odwoławczego na kwotę 505,60 złotych. Wśród nich koszty postępowania stanowiły: 37,40 złotych - koszty doręczeń pism urzędowych Stronie. Prezes Urzędu zaliczył również na podstawie art. 263 § 2 kpa do kosztów postępowania administracyjnego inne koszty bezpośrednio związane z rozstrzygnięciem sprawy w łącznej kwocie: 468,20 złotych, na które to złożyły się: koszt doręczeń korespondencji do kontrahentów.

Na podstawie art. 77 ust. 1 Ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w zw. z art. 13h Ustawy, Strona zobowiązana jest do poniesienia kosztów postępowania i ich zwrócenia Prezesowi Urzędu, w przypadku gdy stwierdzi on w wydanej przez siebie decyzji naruszenie zakazu nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, o którym mowa w art. 13b ust. 1 i 2 Ustawy. Obowiązuje zatem zasada obciążania Strony, która naruszyła zakaz ustawowy kosztami postępowania w sprawie prowadzonej w tym przedmiocie (również zainicjowanej wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy), a odstąpienie od nałożenia kosztów postępowania na Stronę dopuszczalne jest wyłącznie w szczególnie uzasadnionych przypadkach (art. 77 ust. 2 Ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów).

Zważywszy, że niniejszą decyzją Prezes Urzędu utrzymuje w mocy zaskarżoną Decyzję z dnia 19 lipca 2023 r., nr DZP-36/2023 w części oznaczonej I.1 - stwierdzającej nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez HANPALST spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Bydgoszczy (tj. naruszenie zakazu ustawowego o którym mowa w art. 13b ust. 1 Ustawy), Prezes Urzędu zobligowany jest do obciążenia Strony kosztami postępowania, powstałymi w postępowaniu odwoławczym.

Podkreślenia wymaga, że Strona postępowania skorzystała z uprawnienia do wywiedzenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, w wyniku którego Prezes Urzędu prowadząc postępowanie odwoławcze rozpoznaje na nowo sprawę, lecz ze szczególnym uwzględnieniem reguły reformationis in peius z art. 139 kpa - tak więc, koszty postępowania powstałe w przeważającej mierze w związku z uzupełniającym postępowaniem dowodowym (art. 136 § 1 kpa) co do zasady poniesione są także na żądanie i w interesie Strony postępowania, skoro powstały zgodnie z intencją Strony w ramach ponownego rozpoznania sprawy.

W przypadku, gdy w toku postępowania odwoławczego Prezes Urzędu stwierdza, że w ramach postępowania pierwszoinstancyjnego nie zostały ustalone okoliczności mające istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia, jest obowiązany je ustalić w ramach postępowania dowodowego - co także wywołuje powstanie kosztów postępowania, którymi jednak Strona zostałaby i tak obciążona w toku postępowania administracyjnego.

Podkreślić należy, że wszystkie powstałe koszty zaliczone na poczet kosztów postępowania objętych niniejszym postanowieniem zostały poniesione celowo, zasadnie i w sposób bezpośrednio nakierowany na ustalenie prawidłowego stanu faktycznego w rozpatrywanej sprawie, a Strona postępowania na mocy obowiązujących przepisów zobligowana jest do ich poniesienia. Wysokość kosztów postępowania w kwocie 505,60 złotych została ustalona na podstawie akt postępowania, a ich poniesienie związane było bezpośrednio z rozstrzygnięciem sprawy. Tak więc, koszty te zostały zasadnie zaliczone w poczet kosztów postępowania administracyjnego na mocy art. 263 § 1 i 2 kpa, a Strona postępowania została zobowiązana do ich zwrotu Prezesowi Urzędu w postanowieniu zamieszczonym w decyzji na podstawie art. 80 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w zw. z art. 264 § 1 kpa

Wyliczenie poszczególnych kosztów, składających się na kwotę wskazaną w sentencji postanowienia, zamieszczone zostało w aktach postępowania (karta akt postępowania DWZ.93.17.2023 - 783, tom IV „Zestawienie kosztów wysyłki pism w postępowaniu odwoławczym”).

XX. Uiszczenie administracyjnej kary pieniężnej oraz kosztów postępowania.

Stosownie do treści art. 13x ust. 1 Ustawy środki finansowe pochodzące z administracyjnych kar pieniężnych, o których mowa w art. 13t i art. 13v Ustawy, stanowią dochód budżetu państwa i są wnoszone na rachunek bieżący dochodów Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Na podstawie art. 13x ust. 2 Ustawy administracyjną karę pieniężną uiszcza się w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja stała się ostateczna. Zgodnie z przepisem art. 16 § 1 kpa decyzją ostateczną jest decyzja, od której nie służy odwołanie w administracyjnym toku instancji lub wnioski o ponowne rozpatrzenie sprawy.

Mając na uwadze powyższe, administracyjną karę pieniężną w wysokości **1 137 153,33 złotych** nałożoną przez Prezesa UOKiK, HANPLAST spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Bydgoszczy zobowiązana jest uiszczyć w terminie 30 dni od dnia, w którym

decyzja stała się ostateczna (tj. od doręczenia niniejszej decyzji), na podany niżej rachunek bankowy Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

NBP o/o Warszawa 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000

HANPLAST spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Bydgoszczy zobowiązana jest do uiszczenia kosztów postępowania pierwszoinstancyjnego w wysokości **473,30 złotych** w terminie **14 dni** od dnia, w którym rozstrzygnięcie w sprawie w/w kosztów stało się ostateczne (tj. od dnia doręczenia niniejszej decyzji, zawierającej postanowienie ostateczne w tym przedmiocie), na wskazany niżej rachunek bankowy Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

NBP o/o Warszawa 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000

Ponadto, HANPLAST spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Bydgoszczy zobowiązana jest do uiszczenia kosztów postępowania odwoławczego w kwocie **505,60 złotych** w terminie **30 dni** od dnia, w którym rozstrzygnięcie w sprawie tych kosztów stało się ostateczne (tj. od dnia doręczenia niniejszej decyzji - tylko w przypadku niewniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy w terminie 7 dni od jej doręczenia, zgodnie z pkt. C.9 Pouczenia), na wskazany niżej rachunek bankowy Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

NBP o/o Warszawa 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000

XXI. Pouczenie.

A. Uprawnienia przysługujące Stronie względem wydanej decyzji:

1. Decyzja jest ostateczna i w administracyjnym toku instancji nie przysługuje od niej odwołanie lub wnioski o ponowne rozpatrzenie sprawy.²⁴
2. Strona może wnieść skargę na decyzję do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie w terminie 30 dni od dnia jej doręczenia.²⁵
3. Skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.²⁶

²⁴ Zgodnie z art. 16 § 1 kpa.

²⁵ Na podstawie art. 53 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2023 r. poz. 1634 ze zm. - dalej „p.p.s.a”).

²⁶ Stosownie do art. 54 § 1 p.p.s.a.

4. Wpis stosunkowy od skargi na decyzję do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego zależy od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
  - 1) do 10 000 złotych - 4% wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 złotych;
  - 2) ponad 10 000 złotych do 50 000 złotych - 3% wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 złotych;
  - 3) ponad 50 000 złotych do 100 000 złotych - 2% wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1 500 złotych;
  - 4) ponad 100 000 złotych - 1% wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2 000 złotych i nie więcej niż 100 000 złotych.²⁷
5. Wpis, o którym mowa w pkt 4 powyżej, uiszcza się gotówką do kasy Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie lub na rachunek bankowy tego Sądu, wskazując tytuł wpłaty, rodzaj pisma, od którego wpis jest uiszczany.²⁸

B. Uprawnienia przysługujące Stronie wobec utrzymanego w mocy postanowienia o kosztach, powstałych w postępowaniu pierwszoinstancyjnym:

6. Postanowienie o kosztach postępowania powstałych w toku postępowania pierwszoinstancyjnego jest ostateczne i w administracyjnym toku instancji nie przysługuje od niego zażalenie lub wnioski o ponowne rozpatrzenie sprawy.²⁹
7. **Strona może wnieść skargę na postanowienie, zamieszczone w pkt. II niniejszej decyzji do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie w terminie 30 dni od dnia doręczenia tej decyzji.**
8. Skargę na postanowienie wnosi się za pośrednictwem Prezesa Urzędu, a wpis stały od skargi wynosi 100 złotych³⁰.

C. Uprawnienia przysługujące Stronie wobec postanowienia o kosztach, powstałych w postępowaniu odwoławczym z wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy:

9. Od rozstrzygnięcia o kosztach postępowania powstałych w postępowaniu odwoławczym nie służy zażalenie, jednakże, **strona niezadowolona z rozstrzygnięcia może zwrócić**

²⁷ Zgodnie z § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2021 r. poz. 535).

²⁸ Na podstawie § 5 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2021 r. poz. 535).

²⁹ Zgodnie z art. 16 § 1 kpa.

³⁰ Zgodnie z §2 ust. 1 pkt. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2021 r. poz. 535).

się do Prezesa Urzędu z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy w terminie 7 dni od dnia doręczenia tegoż postanowienia.

10. Strona, bez konieczności skorzystania z prawa do złożenia wniosku o ponowne rozpoznanie sprawy, może wnieść skargę na w/w postanowienie do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie w terminie 30 dni od dnia doręczenia stronie decyzji, w której zostało zamieszczone.

11. Skargę na postanowienie wnosi się za pośrednictwem Prezesa Urzędu, a wpis stały od skargi wynosi 100 złotych.

D. Uprawnienia przysługujące Stronie w związku z zaskarżeniem aktów do sądu administracyjnego:

12. Strona może wnieść łączną skargę na decyzję administracyjną oraz oba rozstrzygnięcia o kosztach postępowania, jak również na każdy z tych aktów administracyjnych odrębnie, wnosząc osobne skargi. Strona może także wnieść skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego na decyzję oraz postanowienie ws. kosztów, powstałych w postępowaniu pierwszoinstancyjnym - natomiast wobec postanowienia o kosztach powstałych w postępowaniu odwoławczym skorzystać z prawa do złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, rozpatrywanego wg przepisów dot. zażalenia (pkt. C).

13. Strona wnosząca skargę może w ramach prawa pomocy ubiegać się o zwolnienie od kosztów sądowych w całości lub w części oraz o ustanowienie profesjonalnego pełnomocnika (radcy prawnego, adwokata, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego). Wniosek w tym przedmiocie może zostać złożony przed wszczęciem postępowania sądownoadministracyjnego lub w jego toku. Wniosek ten jest wolny od opłat.³¹ Wymogi formalne wniosku określone zostały w art. 252 § 1, 1a i 2 p.p.s.a.

14. W razie wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego Stronie przysługuje wniosek o wstrzymanie wykonania decyzji w całości lub w części do Organu, który wydał decyzję oraz do sądu. Odmowa wstrzymania wykonania decyzji przez Organ nie pozbawia skarżącego złożenia wniosku do sądu.³²

E. Uiszczenie administracyjnej kary pieniężnej oraz zwrot kosztów postępowania:

15. Stosownie do treści art. 13x Ustawy:

1) środki finansowe pochodzące z administracyjnych kar pieniężnych, o których mowa w art. 13t i art. 13v Ustawy, stanowią dochód budżetu państwa, i są wnoszone na rachunek bieżący dochodów Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów;

³¹ Na podstawie art. 243 i nast. p.p.s.a.

³² Zgodnie z art. 61 p.p.s.a.

- 2) administracyjną karę pieniężną, o której mowa w art. 13t i art. 13v Ustawy, uiszcza się w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja o jej nałożeniu stała się ostateczna;
  - 3) w przypadku upływu terminu, o którym mowa w ust. 2, administracyjna kara pieniężna, o której mowa w art. 13t i art. 13v Ustawy, podlega ściągnięciu w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji;
  - 4) w przypadku nieterminowego uiszczenia administracyjnej kary pieniężnej, o której mowa w art. 13t i art. 13v Ustawy, odsetek nie nalicza się.
16. Zgodnie z art. 264 § 1 kpa Strona zobowiązana jest do uiszczenia kosztów postępowania w terminie oraz w sposób, określony w wydanym postanowieniu. Nieuiszczone w terminie koszty postępowania podlegają ściągnięciu w trybie przepisów o egzekucji administracyjnej świadczeń pieniężnych (art.265 kpa).

XXII. Wykaz załączników do decyzji:

1. Tabela Z.1 Świadczenia pieniężne spełnione po terminie w okresie objętym postępowaniem, co do których wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowych ustaliły w złotych (PLN) - załącznik nr 1 do decyzji.
2. Tabela Z.2 Świadczenia pieniężne niespełnione w okresie objętym postępowaniem, co do których wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji ustaliły w złotych (PLN) - załącznik nr 2 do decyzji.
3. Tabela Z.3 Świadczenia pieniężne spełnione po terminie w okresie objętym postępowaniem, co do których wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowych ustaliły w euro (EUR) - załącznik nr 3 do decyzji.
4. Tabela Z.4 Świadczenia pieniężne niespełnione w okresie objętym postępowaniem, co do których wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji ustaliły w euro (EUR) - załącznik nr 4 do decyzji.
5. Tabela Z.5 Świadczenia pieniężne spełnione przez Stronę po terminie dla których termin zapłaty ustalony został w oparciu o art. 13 ust. 2 pkt 2 Ustawy w związku z naruszeniem art. 7 ust. 2a Ustawy, w zakresie transakcji handlowych, dla których wartość ustalona została przez strony transakcji w walucie PLN - załącznik nr 5 do decyzji.
6. Tabela Z.6 Świadczenia pieniężne spełnione przez Stronę po terminie, dla których termin zapłaty ustalony został w oparciu o art. 13 ust. 2 pkt 2 Ustawy w związku

z naruszeniem art. 7 ust. 2a Ustawy, w zakresie transakcji handlowych o do których wartość świadczenia pieniężnego strony ustaliły w euro (EUR) - załącznik nr 6 do decyzji.

7. Tabela W.5. Świadczenia pieniężne wyłączone z postępowania w wyniku ustaleń poczynionych w związku z ponownym rozpatrzeniem sprawy - załącznik nr 7 do decyzji.

Z upoważnienia

Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Radostaw Ciołek

Zastępca Dyrektora

Departamentu Wsparcia Postępowań w Sprawach

Zatorów Płatniczych

/podpisano elektronicznie/

Otrzymuje:

- 1) ([Informacja prawnie chroniona], adres do e-doręczeń: ([Informacja prawnie chroniona])
- 2) aa.